

ஸ்ரீ:
சூடிக் கொடுத்த நாய்ச்சியார்
தோத்திரப்பாமலை
மூலமும் உரையும்.

3183

சேற்றார்ச்சமஸ்தானவித்வானும்
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினருளொருவரும்
அப்புவையங்காரேன்று பெயர்விளங்குகின்றவருமாகிய

கவிபுஷணம்,
நரசிம்மாசாரியர்
இயற்றியவை.

“சேந்தமிழ்”ப் பிரசுரம்—சாந்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை,
மதுரை.

1936.

முன் னு ரை .

இந்நூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பின்னூர் வணங்கும் ஜோதியாய்க் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீ ஆண்டாளாகிய கோதைகுடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியார்விஷயமான தோத்திரப்பாடல்களின் தொகுதியாகும்.

இது, தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்ப்பென்னும் ஈரிரண்டு நூல்யாப்பினுள் மொழிபெயர்ப்பான வழிநூல்.

இதன் முதலுல் கோதாஸ்துதியென்னும் ஒரு வடமொழிப் பிரபந்தமாகும்.

இதனையருளிச்செய்தவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயாசாரியர்களு ளொருவராகிய கவிதார்க்கிகேசரியேன்னும் ஸ்ரீ நிகமாந்தமகாதேசிக ரென்ப. இதுவிஷயமாக, கர்ணபரம்பரையான ஓர் ஐதிஹ்யம் கேட்கப்படுகின்றது. அதாவது: தேசிகர் திவ்யதேசயாத்திரையாக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கெழுந்தருளிய சமயத்தில் அவ்வூரில் ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்கு வைசாக வசந்தோத்ஸவம் நடந்துகொண்டிருந்ததாகவும், அந்த உத்ஸவங்கண்டருளுவதற்காக ஸ்ரீ ஆண்டாள் நாடகசாலைத்தெருவிலிருக்கும் திருவேங்கடமுடையான் ஸந்திதிக்கு முன்பாக இருக்கிற வசந்தமண்டபத்துக்கு எழுந்தருள வீதிகண்டருளும்போது ஆண்டாளை தேசிகர் மங்களாசாசனஞ்செய்ததாகவும், அதனால் உண்டாகிய ஆரந்தபரீவாகம் உள்ளடங்காமல் அதிகரித்ததனாலே, அதற்குப் போக்குவீடாக இந்தப்பிரபந்தத்தை ஸ்ரீ ஆண்டாள் அந்த மண்டபத்துக்குள் எழுந்தருளுவதற்கு முன்பே செய்தருளியதாகவும், அதனாலே அதுமுதற்கொண்டு ஸ்ரீ ஆண்டாள் வைசாகவசந்தோத்ஸவத்தில் நாடகசாலைத்தெருவீதிகண்டருளும்போது முன்னே கோயிற்கிரமப்படி பெரியாழ்வார் திருவம்சஸ்தராகிய வேதப்பிரான்பட்டராலே ஆரம்பிக்கப்பட்டு அத்தாபகர்களனைவருங்கூடி இந்தப் பிரபந்தம் சேவிக்கப்பட்டு வருவதாகவும் சொல்வதேயாம்.

விஷயவலைகூடண்பத்தையும் வக்த்ருவலைகூடண்பத்தையும் உத்தேசித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களனைவரும் இந்தப் பிரபந்தத்தை அதிக ப்ரீதியோடு பாராயணஞ்செய்துகொண்டுவருகிறார்கள்.

இந்தப் பிரபந்தமானது அருமைபெருமையமைந்த கற்பனை அலங்காரங்கள் குணம் தொனி முதலியவைகளோடு விளங்குதலால் இரகிகசிரோமணிகளாகிய வித்வஜ்ஜனசேகரர்களைவருக்கும் பரமாந்தத்தை விளைவிக்கத் தக்கதாயிருக்கிறது. இந்தப்பிரபந்தத்தின் மஹஸ்ருதிஸ்லோகத்தில் இந்தக் கோதாஸ்துதியை பக்தியோடுபாராயணஞ்செய்வோர்கள் ஸ்ரீரங்கராஜனுடையபரமகிருபையாலே எங்குந்திருவருள்பெற்ற நிற்புறுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நிற்க.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஹிந்து ஹைஸ்கூலில் சுமார் இருபத்தெட்டு வருடங்களுக்குமுன் ஹெட்மாஸ்டராகவிருந்த மகா-ரா-ஸ்ரீ ரங்கசாமி ஐயங்காரவர்கள் ஒருநாள் என்னைப்பார்த்து 'சகலஜகன் மாதாவாகிய ஸ்ரீ ஆண்டாள்விஷயமாக ஒரு சுருக்கமான தோத்திரனால் தமிழில் ஏதாவது இருந்தால் அதனை யெனக்குப் பாராயணஞ்செய்துகொண்டுவருவதற்குக்கொடுக்கவேண்டு'மென்று கேட்டார். 'அப்படிப்பட்ட நூலொன்றும் இவ்வூரில் இப்போதில்லை; ஆயினும், தங்களைப்போன்றவர்கள் சுலபமாகப் பாடம்பண்ணிப் பாராயணம் செய்வதற்குரிய இருபத்தெட்டுச் சுலோகங்களாலாகிய கோதாஸ்துதியென்னும் வடமொழிப்பிரபந்தம் ஒன்றிருக்கிறது' என்று சொல்லி, அதில் இரண்டு மூன்று சுலோகங்களைச் சொல்லி அவற்றின் அர்த்தத்தையும் சொன்னேன்.

அவற்றைக் கேட்டவுடன் அவர்கள் இரகிககுலசேகரராகையாலே போரவுவந்து 'இந்தப்பிரபந்தம் முழுவதையும் எழுதிக்கொண்டு நெடிடை ஆசிரியவிருத்தமாக நீரே மொழிபெயர்த்துத்தரவேண்டு'மென்று நியமித்தனர். அவரது வேண்டுகோட்கிணங்கி அவ்வாறே ஒருவாரத்திற்குள் மொழிபெயர்த்து, அதற்கு, சூடிக்கோடுத்த நாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமாலை என்று பெயரிட்டு அவர்களிடம் அந்தப் புஸ்தகத்தைக் கொடுத்தேன்.

அதைப்பார்த்த தின்புற்ற ஐயங்காரவர்கள் முகமலர்ந்து இந்நூலை எல்லாரும் பார்த்தின்புறம்படி அச்சிடுவிக்கிறேனென்று வாக்களித்தார்கள். ஆனால் அவ்வாறுசெய்துமுடிக்குமுன் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைவிட்டு அதிகச்சம்பளத்தை உத்தேசித்து குண்டுர் ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டராக அவர்கள் போகநேர்ந்தது. அப்பாஸில அசௌகரியங்களால் தாங்கள் வாக்களித்தபடி தோத்திரப்பா

மாலையை அச்சிடுவிக்கவேண்டுமென்று நான் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தவில்லை. அதுமுதல் அந்நூலை அச்சிடுவதற்கு ஒரு முயற்சியும் செய்யவில்லை. முயன்றால்தான் என்? எதுவும் ஆகும்போது தானே ஆகும்.

பின்னர் சிலவருஷங்கள் சென்றபின் இந்நூலைக்கேட்ட சில நண்பர்கள் 'இதற்குத் தெளிவாக ஒருரை நீரே இயற்றிவிடின் எம் போலியர்க்கு மிகவும் சுலபமாகப் பொருள்தெரியும்' என்றனர். அதற்கிணங்கி அவ்வாறே ஒருரையெழுதி அவர்களப்பிராயப்படி நடந்துகொண்டேன். அவ்வுரையுடன் பாமாலையை நான் அச்சிட முயற்சிசெய்தும் அதுவும் காலவிபரீதத்தாலே பயன்படாமற் போயிற்று.

பின்னர் இவ்வுரையோடுகூடிய இத்தோத்திரப்பாமாலையைக் கேட்ட சில ஸம்ஸ்கிருதவித்வான்கள் 'இந்நூலுக்கு முதனூலாகிய கோதாஸ்துதிக்குத் திருக்குடந்தையிலெழுந்தருளியிருக்கும் ஒரு ஸ்வாமி ஸம்ஸ்கிருதவியாக்யாநமொன்று அருளிச்செய்திருக்கின்றனர். அதற்கிணங்க ஒருஸ்வாமி தமிழிலும் உரை எழுதியிருக்கின்றனர். அவ்விரண்டும் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுக்கும் உமதுரைக்கும் சிற்சிலவிடங்களில் விரோதம் காண்கின்றனவே; நீர்செய்த பாட்டும் உரையும் முதனூலுக்குச் சரியான மொழி பெயர்ப்போ, அல்லது வழிநூலிலக்கணந்தழுவியதோ?' என உசாவினர்.

அவர்கள் சரியான மொழிபெயர்ப்புத்தானென ஒப்புவதற்காக அந்தக் கோதாஸ்துதிக்கு நான் அநேகபெரியவர்களிடங்கேட்டறிந்தபடி தத்வார்த்தபோதினியென்னும் மணிப்பிரவானவியாக்கியானமொன்றுசெய்து அந்த வியாக்கியானத்தை இந்தத் தமிழ் நாட்டெல்லையிலெழுந்தருளியிருக்கிறவரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயாசாரதுரந்தரர்களுமாகிய ஸ்வாமிகளிடத்தில் விஜ்ஞாபனஞ்செய்து அவர்கள் ப்ரீதிபூர்வமாக அதுக்கிரகித்தருளிய அபிநந்தனபத்திரங்களைப் பெற்றேன். அந்த அபிநந்தனபத்திரங்களில் அநேகம் மொழிபெயர்ப்பாகிய தோத்திரப்பாமாலைக்கும் தத்வார்த்தபோதினிக்கும் பொதுவாக இருந்தாலும் அவைகளுெல்லாம் ஸம்ஸ்கிருத சுலோகங்களாக இருப்பதால் சிக்கிரத்தில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பெறும் தத்வார்த்ததீபிகையோடுகூடிய கோதாஸ்துதியிற் காணப்படும்.

இங்குவெளியிட்டவைகளெல்லாம் தோத்திரப்பாமாலையையும் அதன் உரையையும்பற்றிய அவசியமானவைகளாதலால் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக விளக்கி எழுதலாயினேன். மற்றொன்று விரித்தலாகத் திருவுள்ளம்பற்றாது அங்கீகரித்தருளவேண்டும்.

பலவகையான இடையூறுகளாலே அச்சிடமுடியாமல் உள்ளே வைத்திருந்த இந்தப் பாமாலையை அதன் உரையுடன் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தும்படி புருஷகாரஞ்செய்த செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர் ஸ்ரீ. உப. வே. திரு. நாராயணையங்கார் ஸ்வாமியும், அச்சிடும்படி அனுமதிக்கொடுத்த மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் உபஅக்கிராசனாதிபதி மகா-ரா-ா-ஸ்ரீ டி. ஸி. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் அவர்களும் அவர்களதுமதிப்படி திருத்தமாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய செந்தமிழ் உதவிப்பத்திராசிரியர் இராமாநுஜையங்காரும் சகலசௌபாக்கியமும் பெற்று அரோகதிடகாத்திரர்களாய்ச் சிரஞ்சீவிகளாய் நீடாழியுலகத்தில் நீடுழி வாழும்படி, அகிலஜகன்மாதாவாகிய ஸ்ரீ ஆண்டாளுடைய உபயசரணாவிர்தங்களையும் மனோ வாக்குக் காயமென்னும் திரிகரணங்களாலும் தியானித்துத் துதித்து வணங்குகின்றனன்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்,
தாதுவூர் ஆடிமீ 22உ

ரெ. அப்புவைவயங்கார்.

அ பி ந த் த ன ம் .

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலைத் தலைமையாசிரியரும்

‘செந்தமிழ்’ ப்பத்திராசிரியருமான ஸ்ரீ. உப. வே.

திரு. நாராயணையங்கார் ஸ்வாமி

அருளிச்செய்தது.

வேத விதிதவறா வேதாந்த தேசிகன்செய்

கோதை துதிதமிழாற் கூறினான்—ஓதரிய

நற்றமிழ்தூன் முற்றும் நவைதீர் வடமொழியும்

கற்றநர சிம்ம கவி.

OPINIONS.

Pandit Mr. R. Appu Iyengar of the local Hindu High School, an erudite scholar both in Tamil and Sanskrit literature has brought out a rendering of Sri **Vedanta Desika's Gothasthuthi** into Tamil Stanzas. Copious annotations with the intrinsic meanings of important expressions and a critical analysis are added to each stanza. The Tamil Stanzas contain line by line the meaning of the Sanskrit slokas. He has also compiled the Sthalapuranam of this important centre of religious sanctity and of reputed antiquity. He has taken enormous pains in bringing out these two works, which every reader will certainly admire. To most of us who have neglected oriental studies, works of this type will be of immense value in giving an impetus to religious knowledge.

C. S. DESIKAM IYENGAR, PLEADER,
Srivilliputtur.

I have spent sometime to understand the amount of time and trouble taken to fully bring out the force of **Gothasthuthi** recited up to date in a festival in Srivilliputtur. The author, who I know, is an accurate and well informed scholar has written a learned Sthalapuranam of this place, and has explained the inter-relation of the slokas and the Sastrams implied by the study. It is sure to be a rare production.

K. RAMAIIYANGAR.
Advocate, Madura.

ஸ்ரீ:

சூடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியார்தோத்திரப்பாமலை.

காப்பு.

நம்மாழ்வார்.

செங்கயல்பாய் பூந்தடஞ்சூழ் தென்புதுவைக் கோதைபத
பங்கயமேற் றேத்திரப்பாப் பாடுவாம்—தங்க
வுருக்குருகூர் மாற னுபயபத மாந்தென்
றிருக்குருகூர் மாறன்றாள் சேர்ந்து. (க)

பெரியாழ்வார்.

விரியாழ்வார் சூழ்பார்வான் மெச்சயர்வார் சிரார்
பெரியாழ்வா ரென்றிசைகொள் பேரார்—உரியார்சேர்
விண்டுசித்த மாமுனிவர் மென்மலர்த்தாள் தாமுயர்பே
றுண்டுசித்த மாநெஞ் சனக்கு. (உ)

இராமாநுஜன்.

இராமா நுசனடியை யெப்பொழுதுஞ் சிந்தித்
திராமா நுசனெவனு மெய்தான்—இராமாநு
சன்மங் களவடிவத் தாமோ தானருளாற்
சன்மங் களைந்திவருஞ் சார்பு. (ங)

மணவாளமாமுனிகள்.

தனமுந் திரியும் தரணியும் வெஃகித்
தினமுந் திரியுந் திரிபார்—மனமே
குணவாள மாமுனியை கொண்டறெண்ட னோம்
மணவாள மாமுனியை வாழ்த்து. (ச)

கோயிற்கந்தாடையண்ணன்.

சேத்திரங்க ஞட்சிறந்த தென்புதுவை வாழ்கோதை
தோத்திரப்பா மலை சொலத்துணையாம்—கூத்தரவு
கந்தாடை யண்ணன்மலர்க் கண்ணருள்வா யுங்கோயிற்
கந்தாடை யண்ணன் கழல். (ரு)

ஸ்ரீ:

சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமாலை மூலமும் உரையும்.

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

1. திருவளர் முகுந்த நந்தனினமாந்
தேம்பொழிற் கற்பகக் கொடியைக்
குருவள ரரங்கத் தரசெனுந் தருவிந்
குலவலாற் காண்டகை யானை
யுருவளர் பொறையை யருளினாற் பிறிதோ
ரொண்மலர் மடந்தைபோன் றுளானை
மருவளர் சூழற்பூங் கோதையைப் புகலோர்
மற்றிலேன் புகல்புகு கிறேனாள்.

ப த வு ரை : — திருவளர் முகுந்த நந்தனன் இனமாம்—(கல்வியறிவொழுக்கமென்னும்) செல்வம் மிகுந்த பெரியாழ்வாரது திருவம்மிசமாகிய; தேம்பொழிற்கற்பகக்கொடியை-நந்தனவனத்துக்குக் கற்பகக்கொடிபோன்ற வரும்; குருவளர்—மேன்மைமிக்க; அரங்கத்தரசெனுந்தருவில்—திருவரங்க மன்னனாராகிய அரிசந்தனவிருகத்தின் கண்ணே; குலவலால்—சேர்ந்துவிளங்குதலாலே; காண்டகையானை—சேவிக்கத்தக்கவரும்; உருவளர்—அழகு அதிகரிக்கின்ற; பொறையை—பூமிப்பிராட்டியின் பூர்ணைதாரமாயிருப்பவரும்; அருளினால்—கருணையினாலே; பிறிதோர் ஒண்மலர் மடந்தைபோன்றுளானை—மற்றோலர்மேன்மங்கையை யணையவரும்(ஆகிய); மருவளர்—பரிமளம் விருத்தியடைகின்ற; சூழற்பூங்கோதையை—திருக்குழந்தைமையினையுடைய அழகிய சூடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியாரை; புகலோர்மற்றிலேன் — வேறுகதியில்லாத யான்; புகல்புகுகிறேன்—சரணமாக அடைகிறேன். ஆல் அசை.

2 துடிக்கோடுத்தநாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமாலை ழலழம் உரையும்.

கருத்து:—பெருங்கொடையும் பெருஞ்செல்வமும் காட்சிக்கெளிமையும் பொறுமையும் கருணையும் ஒருங்கேயுடைய நாய்ச்சியாரை நிரக்கதியாயிருக்கிற யான் உய்யுமாறெண்ணிச் சரணமடைகிறேன் என்பதாம்.

விசேடக்துறிப்பு:—திருவென்னும் பலபொருளொருசொல்லை ஸ்ரீயென்னும் வடசொற்றிரிவென்பர் சிலர். அதற்குப்போலவே இதற்கும் மேன்மை ஒளி அழகு என்னும் பொருளுண்மையில், திருவளர் என்பதற்கு மற்றைய ஆழ்வார்களைக்காட்டிலும் மேன்மைமிக்க ஞானாறுட்டானங்களால்வந்த தேசமிருந்த சமதமாதிருணங்களால் விளங்கும் அழகுவிஞ்சிய என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

திரு என்பதற்குப் பேராசிரியர் கண்டோரால் விரும்பப்படுந்தன்மை நோக்கம் என்று பொருள்கூறுவர்.

இத்திருவை, இனம் தேம்பொழில் கற்பகக்கொடி என்பவற்றுக்கும் அடைமொழியாகக்கொண்டு, அததற்குத் தக்கவாறு பொருள்கொள்க.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே வேணுகுலமாகிய விரிதிரைக்கடலுக்குக் கலை மதியாய்விளங்கிக்கொண்டிருந்த முகுந்தரென்னுந்திருநாமமுடைய விப்பி ரேந்திரராகிய விபுதசிகாமணிக்குப் பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டருளிய பரம சுவாமியின் சியமனப்படி ஐந்தாவது திருக்குமாரராகத் திருவவதரித்தத னாலே பெரியாழ்வாரை முகுந்தந்தனனென்று சொல்லியிருக்கிறது.

இனம் என்றது வேயர்குலத்தையும், மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற துயர்குலத்தையும் குறிக்கும்.

தேம்பொழிலென்பதற்கு நந்தனமெனப் பொருள்கொண்டது, தே என்பது தெய்வப்பொதுவையும் பொழில் என்பது உய்யானத்தையும் குறிக்குமாகலின். தேவோத்தியானத்திற்கே நந்தனமென்னும் பெயருண்மையுணர்க. இஃது ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். மெலித்தல்விகாரமுற்றது. இதுவன்றி, வண்டு மது மணம் என்னும் பலபொருள் குறிக்கும் தேன் என்பது பொழில் என்னும் வருமொழியுடன் புணருமிடத்து, “தேன் மொழி மெய்வரின்” என்ற சூத்திரவிதிப்படி வேற்றுமைவழியில் “தேம் பொழில்” என ஆயிற்றென்றும் கொள்ளலாம். கொண்டால் மேல்வரும் கற்பகக்கொடி என்ற குறிப்பினால் நந்தனவனத்தைக் குறிக்குமென்க.

கற்பகக்கொடி நந்தனவனத்திருத்தல் வெள்ளிடைவிலங்கலாம்,

தேம்பொழிற் கற்பகக்கொடி யென்றது கற்பகப் பூஞ்சோலைக்குக் கற்பகப்பூங்கொடிபோலே ஆழ்வார்திருக்குலத்துக்கு அழகை வினைத்தருள் பவரென்பதற்கு;—அல்லது நந்தனவனத்துத்தோன்றிய காமவல்லி அதன் மேலிவந்து விளங்குவதுபோல “அஞ்சுசூடிக்கொரு சந்தியா யாழ்வார்கள் தஞ்செயலை விஞ்சிநிற்குந் தன்மை”யராய் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமையை விளக்குகக்காக என்றுமாம். கற்பகக்கொடி என்றது அழகு வண்மை முதலிய உத்தமகுணங்களை யுடைமையின்.

முகுந்தநந்தனனினமார் தேம்பொழிற் கற்பகக்கொடி என்றது சுவர்க்க கற்பகம் போலாது இவர் அதிகாரிகளை யுண்டாக்கி அவர்க்கு நாற்பயனையும் பயக்குமவரென்னும் சீர்மையைத் தெரிவித்தற்கு.

திருவரங்கமன்னனாரை அரிசந்தனநருவாக உருவகப்படுத்தியது; கற்பகக்கொடிமருவிப் பெருமைபெறுதற்குரியதரு அதுவேயாதலின்.

அரங்கத்தரசெனுந்தருவிற் குலவலால் என்றது இருவருமான சேர்த்தியே, உய்யுமாறெண்ணி யுவந்துவந்தடைகின்றவர்களுக்குக் கார்யஞ்செய்யு மென்கைக்கு.

‘விசுவயிற்றியும் விளங்கு முயர் திணை’ என்பவாகலின் அரசன் என்னாது அரசு எனச் சொல்லப்பட்டது.

தருவென்பது மரங்களுக்குப் பொதுப்பெயராயிருந்தாலும், கற்பக விருகஷத்துக்குச் சிறப்புப்பெயருமாகும்.

உருவளர் என்றது திருத்துழாய்மூலத்தில் திருவவதரித்தலால் வந்த புதுக்கணிப்பு.

உருவளர் பொறையென விசேடித்தது, பூமிப்பிராட்டியாரின்கூறுகத் திருவவதரித்த சத்தியபாமை முதலியவர்களைக்காட்டிலும் இவர் மேம்பாடுடையாரென்பதற்கு; பின்னும் உருவளர்பொறையென்றதற்குப் பொறுமையென்னும் குணமே ஒரு திருவுருவுகொண் டுவந்துவந்து எழுந்தருளியிருப்பவர் என்றும் பொருள்கூறலாம்.

அருளிற்ற பிறிதோர் ஒண்மலர்மடந்தைபோன்றுளானை என்றது புருடகாரத்துக்குவேண்டிய தண்ணளி முதலிய குணங்களாற் சிறந்தவரென்கைக்கு.

பொறையென்பது அபராதமனைத்தையும் பொறுத்தலை.

அருளென்றது பிறந்துயரங்கண்டு அதைத் தன்றுயரெனக்கொண்டு ஒருங்கே யொழித்தலை.

மருவளர் குழற்பூங்கோதையென்றதனால் பெரியபிராட்டியாரைக் காட்டினும் இவரிடத்தில் சுதந்திரனாகிய சர்வேச்சுரன் தனது சுத்தியசங்கற்பத்தையும்விட்டு இவர் புருவநெறிப்பின்படி நடக்கிறவனுக்கச்செய்து காரியஞ் செய்விக்கைக்குரிய சிறந்த சாதனமுண்மை வெளியிடப்பட்டது.

பெரியோர் கோதையென்னும் திருநாமத்துக்குப் பெரியபெருமாளுக்குப் பாமலைபாடிப் பூமலை சூழிக் கொடுப்பவரென்று பொருள் கூறுவர். அடியார்களுக்கு மதுரமானவாக்கை யளித்தருள்பவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். பூமியைப் பிளந்துகொண்டு திருவவதரித்ததனாலே வந்த திருநாமமென்றும் சொல்வர்.

இந்தான் முழுவதுக்கும் தீணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வணக்கம்.

பாடாண் என்பது 'ஒளியு மாற்றலு மேம்பா லீகையும், அளியு மென்றிவை யாய்ந்துரைத்தன்று' என்றதனால் ஒருவருடைய கீர்த்தி வலி கொடை தண்ணரி முதலியவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லுதலாம். இது, பாடுதல்வினையையும் பாடப்படுமவரையும் நோக்காது அவரது ஒழுக்கலாறுகிய தீணையுணர்த்தினமையின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர். இது, வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக்காரணப்பெயர். தீணை—ஒழுக்கம். மற்றது வெளிப்படை. இதற்கு வேறுவிதமாகவும் பொருள் கூறுப.

இந்தூலில் ஈற்றிலுள்ள இரண்டுசெய்யுளன்றி மற்றைய செய்யுட்களெல்லாம் (ஒவ்வோரடியிலும் ஆசிரியவுரிச்சிர் எவ்வேழுவந்த) எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தங்கள்.

இம்முதற்செய்யுள், “இழுமென்மொழியும் இனியபொருளும் - தழுவுவது வைதருப்பம்” என்றபடி மெல்லென்ற விழுமிய இனியபொருளும் உறுதிப்பொருளும் பொருந்தியிருத்தலில் வைதருப்பமென்னும் ரீதியாம்.

ரீதியெனிலும் நெறியெனிலும் ஒக்கும். அதாவது: சொற்களியைவதற்குக் காரணமாகிய சொற்போக்கு. இந்நெறி, வீரம் மானம் வென்றி முதலிய குணங்கள் உயிரைச் சிறப்பிப்பனபோலக் கவினைச் சிறப்பிப்பனவாகிய செறிவு முதலிய பத்துக்குணங்களையும் உயிராகக்கொண்டு விளங்குவதாம். அப்பத்துக்குணங்களாவன: ‘செறிவே தெளிவே சமநிலை யின்பம், ஒழுக்கிசையுதாரம் உய்த்தலில் பொருண்மை, கார்தம் வலியே சமாதிரி யென்றாங்,

காய்ந்த வீரைம் குணனும் உயிரா, வாய்ந்த வென்பவைதருப் பம்மே' என்னும் இச்சூத்திரத்துக் கூறிய பத்துமாம். இச்சூத்திரம் வாமநர்மதம்பற்றி வந்தது.

பாமகர் குணத்தை மூன்மென்றும், போஜராஜன் இருபத்துநான்கென்றும் கூறுவர்.

அவற்றுள் இப்பாட்டு, சொற்கள் ஒன்றையொன்று தழுவி யிறுக்க முடையதாகத் தொடுக்கப்பட்டிருத்தலிற் செறிவென்னுங் குணத்தின் பாற்படும். 'செறிவெனப்படுவது நெகிழ்சையின்மை' என்பர் தண்டியாசிரியர். அதுப்பிராசமென்னும் வழியெதுகைபெற்று வருவதனைச் செறிவென்பர் கௌடர். இதனை வடநூலார் சிலிட்டமென்பர்.

இச்செய்யுளுள் அமைந்த அணிகளாவன:—

முகுந்தநந்தன், நந்தனினம், புகல்புகுகிறேன்: இவற்றில் வழியெதுகையென்னுஞ் சொல்லணியுண்மை யுணர்க. இதனை அதுப்பிராசமென்ப.

அரசெனுந்தருவென்னுமிடத்துச் சொந்திரமுண்மை உற்றுநோக்குக.

திருவளர் முகுந்த நந்தனினமார் தேம்பொழிற் கற்பகக்கொடியென்றது முகுந்தநந்தனினத்தை நந்தனமாகவுருவகப்படுத்தி, அதற்கேப் நாய்ச்சியாரைக் கற்பகக்கொடியாக உருவகப்படுத்தியிருத்தலால் இஃ தொருவகையுருவகவணியாம். 'உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை யொழிவித், தொன்றென மாட்டினஃ துருவக மாகும்' என்று பொதுவாக இலக்கணங் கூறுவர் தண்டியாசிரியர். இவ்வுருவகத்தை வடநூலார் அச்சிலிட்டகேவல பரம்பரிதருபகமென்பர்.

அரங்கத்தரசெனுந் தருவென்றது அரங்கத்தரசாகிய உபமேயத்தில் தருவாகிய உபமாந்தை அபேதமாக ஆரோபித்திருத்தலாலே அவையி லோற்றுமையுருவகவணியென்பர். வடநூலார் இதனை அதுபயாபேதருபகாலங்காரமென்பர்.

உருவளர்பொறையென்றது நிரவயவமாகிய பொறையென்னுங் குணத்தில் அவயவமுடைமை அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலில் மிகையொற்றுமையுருவகவணியென்பர். இதனை வடநூலார் அதிகாபேதருபகாலங்காரமென்பர்.

அருளினால் பிறிதோ ரொண்மலர் மடந்தைபோன்றுளானை யென்றது அருளுடைமை காரணமாகப் பெரியபிராட்டியாரது தன்மை நாய்ச்சியா ரிடத்திற் சம்பாவிக்கப்படுதலால் ஏதுத்தந்திரிப்பணியாம். 'பெயர்பொரு ளல்பொரு ளெனவிரு பொருளினும், இயல்பில் விளைதிற னன்றியய லொன்று, தான்குறித் தேற்றதல் தற்குறிப்பேற்றம்' என்பர் தண்டியாசிரியர். தற் குறிப்பு உத்பிரேகைஷ அத்தியவசாயம் சம்பாவனை யென்பன ஒருபொருட் சொற்கள். இதனை வடநூலார் ஹேதுத்திரேகக்ஷாலங்காரமென்பர்.

இப்பாட்டு, என்றும் அரிசியும் போல வேறுபட்டியைந்துவிளங்கும் பல அணிகளையுடைமையிற் சேர்வையணியாம். சங்கீர்ணமென்றும் சொல்வர். 'மொழியப்பட்ட வண்பல தம்முட் - டமு வவுரைப்பது சங்கீரணமே' யென்பர் தண்டியாசிரியர். இதனை வடநூலார் சம்சிருட்டி யலங்காரமென்பர்.

'திருவளர்' என்ற இம்முதற்பாட்டின் முதற்சீரில், 'பகர்செய்யுண் மங் கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம் பாலுண்டி வருணநாட் கதியே யென்றும், புகரில்கண மெனப்பத்தும் பிறங்கு கேள்விப் புலவர்புகழ் முதன்மொழிக் குப் புகல்வர்' எனப் பாட்டியலுடையார் கூறியபடி பொருந்தியிருக்கவேண் டிய பத்துவகைப்பொருத்தங்களும் பொருந்தியிருக்கின்றனவென்பதை எடுத் துக்காட்டி விளக்குதும்.

1. மங்கலப்பொருத்தம்: — அதாவது: பாட்டுடைத்தலைவன் இயற் பெயர்முதலெழுத்துக்குப் பொருந்திய மங்கலமொழியை வழுவுறாது முதற் சீரில் அமைத்தலாம்.

வழுவுறுதலாவது: 'முதற்பாட்டெடுப்பின் முதலீ ரசைச்சொல் - சொற் பான் மங்கலச் சொல்லொடு தோன்றி - நிற்பினுங் கொள்ளார் நெறியுணர்ந் தோரே' என்றபடி தேமா புளிமா என்னும் முதலீரசைச்சொற்களில் மங் கலமொழி வந்திருப்பினும் மங்கலமாகாமே போல்வனவாம்.

மங்கலமொழிகளாவன: 'திருப்பொன் பூமி புனன்மணி கடல்யா - நெழுத்தமு தெழின்மழை பசங்கதிர் செஞ்சுடர் - நான்சொல் ஞெண்டு நாட்டிய பரிமலை-கருட னருந்ததி மற்றிவை யென்ப-நிலைபெறு மங்கல நெறி நிற்பனவே' எனப் பொய்கையார் கூறியனவும் பிறவுமாம்.

பாட்டுடைத்தலைவியாரியற்பெயராகிய கோதையென்பதன் முதலெழுத் தாகிய கோவென்பதற்குத் திருவென்னும் மங்கலமொழி பொருத்தமுடைய தென்பதனை, 'திங்கள் திரு நீர் கொக் கோக்காகும்' என்ற வரையறுத்த பாட்டியலால் உணர்க. திருவளர் என்ற முதற்சீரில் வரலாகாவென விலக் கிய தேமா புளிமா இல்லாமை காண்க.

2. சொற்பொருத்தம். அதாவது: பொருத்தமாகக் கொண்ட மங்கல மொழியில் 'நாமவகையுளி சேர்தல் பொருள தின்மை நலமிலதாய்வைத்தல் பலபொருளாய்த்தோன்றல், ஆமினிய சொல்லீறு திரிதல் போலு மாதி மொழிக் காகா வாரந்தமாமே' என்றபடி வகையுளியசேர்தன்முதலிய ஆந்தம் முதலெடுத்த மங்கலமொழியில் வாராதிருத்தல்.

வகையுளியாவது: 'கூம்பவும் கூம்பாதலரவும் கொண்டியற்றல், வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு' என்றவாறு அவ்வச்சொன்முடிபையே சீர்முடிபாக் கித் தனிகொள்ளாது வேண்டியவிடத்துச் சீர்முடிவுசெய்து தனிகோடலாம். மற்றவை வெளிப்படை.

இம்முதற்சீரில் மேற்கூறிய *ஆந்தம் ஒன்றும் இன்மையறிக.

3. எழுத்துப்பொருத்தம். அதாவது: 'ஆனவெழுத்தொன்பதேழைந்து மூன்றங் காகாவெட்டாறுநான் காதிச் சீர்க்கே' என்றபடி இம்முதற்சீரில் ஐந்தெழுத்தே அமைந்துள துணர்க.

4. நாளப்பொருத்தம். அதாவது: 'ஊனயிலா அ ஆவும் இ ஈ ஐ யும் உ ஊவும் எ ஏயும் ஒ ஓ தானும் - தானமிதை வகையாமர் தாதிதன்னில் தலைவன்பேர் முதலெழுத்துப் பாலாதி - மேனிரையெண் ணிற்பால குமார ராசர் வேண்டிடும் வேண்டா விருத்த மரணந்தானே' என்றபடி பாட்டுடைத் தலைவனியற்பெயர் முதலெழுத்தைப் பாலாகவைத்து எண்ணுங்கால் மங்கலமொழியின் முதலெழுத்து விருத்த மரணத் தானமாக வாராதிருத்தலாம். இப்பாட்டுடைத்தலைவியாரின் இயற்பெயர்முதலெழுத்தாகிய கோவுக்கும் மங்கலமொழியின் முதலெழுத்தாகிய 'தி' என்னும் எழுத்துக்கும் இராஜத் தானமாக இருத்தல் தெளிக.

5. பாற்பொருத்தம். அதாவது: 'அவ்வவ்வெழுத்தே யப்பாற் குரிய-மயங்கினும் வரையா ரலியெழுத் தொழித்தே' என்றபடி பாட்டுடைத்தலைவன் ஆண்பாலாயின் ஆண்பாற்குரிய எழுத்துக்களும், பெண்பாலாயிற் பெண்பாற்குரிய எழுத்துக்களும் மங்கலமொழியின் முதலெழுத்தாய் வருதலாம். 'உயிரீராறும் ஆணென மொழிப, உயிர்மெய் யெல்லாம் பெண்ணென மொழிப, உடம்பெழுத் தெல்லாம் நபஞ்சக மாகும்' என்றபடி பாட்டுடைத் தலைவியாரின் பாலுக்கேற்ப முற்சீரின் முதலெழுத்தாகிய 'தி' என்பது பெண்பாலாதல் அறிக.

8 துடிக்கோடுத்தநாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமர்லை மூலமும் உரையும்.

6. உண்டிப்போருத்தம். அதாவது: 'உணவே யமுதம் விடமுமாகும்' என்றபடி அமுதம் விடமென்னும் இருவகையுண்டிகளில் அமுதவுண்டியமையப் பாடுதலாம். 'உயிர்க்குறினன்கொடு கசநபமவ-மயக்கறு மமுத வெழுத்தாரு' மென்ப' என்றபடி 'தி' என்னும் முதற்சீரின் முதலெழுத்து அமுதவுண்டியாதல் உணர்க.

7. வருணப்போருத்தம். அதாவது: 'மக்கட் சாதி நான்கிற்கும் வகுத்த-தத்தஞ் சாதி யெழுத்தே யவரவர்க்கு-வைத்துமுன் னெடுப்பி னது மாண் புடைத்தே', 'மயங்கினும் வரையார் பயன்பட வரினே' என்றபடி பாட்டுடைத்தலைவர் என்ன வருணத்தினரோ அவ்வருணத்துக்குரிய எழுத்துக்களில் ஒன்று மங்கலமொழியின் முதலெழுத்தாக இருத்தலாம். 'தநபம யரவெனச் சாற்றிய வாறும்-மனமகி ழரசர் வருண மாகும்' என்றபடி 'தி' என்பது அரசவருணத்துக்குரிய எழுத்தாகலின் ஸ்ரீரங்கராஜரது தேவியாராயிருக்கிற தலைவியாருக்குப் பொருத்தமாயிருத்தல் காண்க. பிராமணகுலோத்தமராகிய பெரியாழ்வாரது திருமகளாரென்று வைத்துக்கொண்டாலும், 'மயங்கினும் வரையார்' என்று விதந்தோதியிருத்தலின் பொருந்துமென்க.

8. நாட்போருத்தம். அதாவது: "சிறந்தசீர்த் தலைவன் பிறந்தநாளானும்-பெயர்நாளானும் இயல்புறவுணர்ந்தபின்-ஒன்றற்கேனும் இரண்டுக்குமேனும் - முன்றிகழ் பொருத்த மொழிவது கடனே" என்றபடி பாட்டுடைத்தலைவன் பிறந்தநாளுக்காவது பெயர்நாளுக்காவது இவ்விரண்டுக்கு மாவது மங்கலமொழியின் முதலெழுத்துக் குரியநான், இரண்டு நான்கு ஆறு எட்டு ஒன்பதாவது நாளாக இருத்தலாம். பாட்டுடைத்தலைவியார் திருவவதரித்தருளிய நாள் திருப்பூரம். 'ககர வருக்க வகைநான் விரிங்கில் - நான்கு மிரண்டு மூன்று மூன்றும் - ஓண மாதிரை புனர்பூசம் பூசம்' என்ற விதிப்படி பெயர்நாள் பூசம். மங்கலமொழியின் முதலெழுத்தாகிய 'தி' என்பதற்கு, 'தகர வருக்கத் திரண்டேழ் மூன்றற்கு - வகைநான் சோதி விசாகம் சகையம்' என்ற விதிப்படி விசாகமாகும். இது, பூரத்துக்கு ஆறாவதுநாளும் பூசத்துக்கு ஒன்பதாவதுநாளுமாகப் பொருந்தியிருக்கின்றது. 'இரண்டிரண்டா றெட்டொன் பானெனத் - திரண்டநாளேற் செல்வம் புகுதரும்' என்று இப்பொருத்தத்துக்குப் பயனும் கூறப்பட்டது பார்க்கத்தக்கது.

9. கதிப்போருத்தம். அதாவது: 'தேவர் மக்கள் நாகர் விலங்கென - மேவிய நான்கே யெழுத்தியல் கதியே' என்றும், 'மன்னுவர் தேவர் மக்கள் செய்யுளில் - மன்னு விலங்கொடு மக்கள் கதியே' என்றும் கூறியபடி நால்

வகைக் கதிகளுள், பின்னுள்ள இரண்டுகதிகையொழித்து, முன்னுள்ள இரண்டுகதிகளுள் ஒன்றுவரப் பாடுதலாம். ‘உயிர்க்குறில் வல்லினம் ஈந் நெழுத் தொழியம் - பயிர்ப்புறு வானவர் கதியெனப் படுமே’ என்றபடி ‘தி’ என்பது தேவகதியாயிருத்தல் தெனிக.

10. கலப்பொருத்தம். அதாவது: ‘நீரே நிலனே வானே நீண்மதி - சீரிய மானன் செந்தீ தெறுகதிர் - காற்றெனச் சிறந்த கூற்றன வென்ப’ என்றபடி மூவகைச்சீர்களினாகிய இருநான்கு கணங்களுள், ‘நேரசை மூன்றிய மானன் னிரைப்பின்பு நேரிரண்டு - சேர்வன திங்கள் நிரையகை மூன்றுஞ் செழுநிலமாம் - நேரசைப் பின்னர் நிரையிரண் டாய்வரின் நீர்க்கணமாம் - தேரிய லல்குற் திருவே யிவைவல்ல சீர்க்கணமே’ என்றபடி இயமானன் திங்கள் நிலம் நீர் என்னும் நாகணங்களில் ஏதாவதொன்று முதற் சீராகவரப் பாடுதலாம். ஆயின், ‘திருவளர்’ என்ற முதற்சீர் கருவிளம் என்னும் வாய்பாட்டதாகிய ஈரசைச்சீரன்றோ? பொருந்துமாறென்னை யென்னிற் புகலுதும். ‘நேரீற் நியற்சீர் வெண்சீர் மூன்னும் - நிரையீற் நியற் சீர் கனிச்சீர்ப் பின்னும் - தேருங் காலைச் சிறப்புறு மவையே’, ‘அயன் நிருக் கோ கருடன் கணமெனப் - பயின்றிடு மியற்சீர்ப் பரிசுகரைத் திடலே’ என்ற படி தேமா புளிமா என்னும் இயற்சீரிரண்டும் தேமாங்காய் புளிமாங்காய்ச் சீர்கள்போல முறையே இயமானன் கணமும் திங்கட்கணமும் ஆகுமென்றும், கருவிளம் கூவிளம் என்னும் இயற்சீரிரண்டும், கருவிளங்கனி கூவிளங்கனிபோல நிலக்கணமும் நீர்க்கணமும் ஆகுமென்றும் கூறுப. ஆதலால், ‘திருவளர்’ என்ற முதற்சீர் (கருவிளம்) கருவிளங்கனிபோல நிலக்கணமாதவிற் பொருந்துமென்க. ‘நிரையகை மூன்று நிலக்கண மதற்குத் - தருநாள் கேட்டை திருமிகத் தருமே’ என்றபடி கொள்ளப்பட்ட கணத்துக்கு நாளும் பயனும் கண்டுகொள்க. இக்கணத்தின் நாளாகிய கேட்டை பூரத்துக்கு எட்டாவதுநாளும் பூசத்துக்கு அதுசன்மத்தில் இரண்டாவது நாளுமாகப் பொருந்தியிருப்பது காண்க.

‘இறைவனுக்கு மேவு கணநாட் பொருத்தம் வேண்டும்’ என விதித்தலில் அப்பொருத்தமும் அமைந்திருத்தல் எடுத்துக்கூறப்பட்டது.

அன்றியும், ‘மங்கல மமைந்த சொல்லொடு பொருந்திய - ஈரசை நான் கிணுள் நேரீ நெழுத்து - நிறையீற் நியற்சீர் முதற்கணிப்பினும் - வரையார் மூவகை வாராக்காலே’ என்ற சிறப்புவிதியும் ‘திருவளர்’ என்ற ஈரசைச்சீர் பொருத்தமுடையதென்பதை நன்கு விளக்கியது காண்க,

10 குடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமலை ழலழம் உரையும்.

‘நிரைநிரை’ கொற்றவை நேர்நிரை சாத்தன், அவைதாம், மிகுதரு திருவும் புகழும் செய்யும்’ என்றபடி ‘திருவளர்’ என்ற ஈரசைச்சீர்க்குக் கொற்றவையென்ற கணமும், ‘மிகுதரு திருவும் புகழும் செய்யும்’ என்று பயனும் கூறுமாறு குறிக்கொள்க.

இதுகாறும் கூறிய சிறப்புவிதிகளால், ‘கணமே மூவசைக்கூட்டமாகும்’, ‘யாவர்செய்யுட்கு மினமொடு புணரும் - மூவசைச் சீரே முதனிற்பனவே’ என்பவை போன்ற பொதுவிதிகள் மறுக்கப்பட்டமை காண்க. (க)

2. அளவியின் மறைவாக் கிற்குமெட் டருநின்
னரும்பெற்றப் பெருமையென் னனோர்தன்

கிளவியிற் கிளக்குந் தகையதன் னன்றே
கேழ்கிளர் கோதையே யிங்ஙன்

உளவிய லுணரு மென்னையு முடனே
யோதுமோ னப்பகை யாகும்

வளவிய மகிமை வாயுநின் குணங்கள்
வாய்முழங் குவித்திடு மன்றே.

பதவுரை;—கேழ்கிளர் கோதையே - ஒளியினால் விளங்குகின்ற கோதை குடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியாரே!; அளவியில் மறைவாக்கிற்கும் - எண்ணருஞ் சுருதிவாக்கியங்களுக்கும்; எட்டரும் நின் அரும்பெற்றப் பெருமை - எடுத்தியம்புதற்குமுடியாத தேவரீருடைய பிறராத் பெறுதற்கருமையான மகிமையானது; என் அனோர்தன்கிளவியில் - அடியேனையனையவர்கள் சொல்லும் வாக்கியங்களிலே; கிளக்குந்தகையது அன்றன்றே - ‘துதிக்குந்தன்மைய தல்லதல்லவா? இங்ஙன் - இவ்வாறு; உளஇயல் - இருக்குந்தன்மையை; உணரும் - அறியும்; என்னையும் - (அறிந்து வாயடங்கியிருக்கும்) அடியேனையும்; உடனே - அப்பொழுதே; ஓதும் - யாவரும் கொண்டாடும் படியான; மோனப்பகையாகும் - மௌவிரோதிகளான; வளவிய மகிமைவாயும் - சிறந்த பெருமைமருவிய; நின்குணங்கள் - தேவரீருடைய கவியாணகுணங்கள்; வாய்முழங்குவித்திடும் - தேவரீரது தோத்திரவிடயத்திலேயிகுதியாகப் பேசும்படி செய்கின்றன; எ-று. அன்று, ஏ அசைகள்.

கருத்து;—தேவரீரது மகிமையை வர்ணிக்கும்வல்லமையில்லாமையை யறிந்து மௌநமாயிருந்தவென்னையும் தேவரீரது செளலப்பிராதிருணங்கள் அவற்றின்மகிமையை வர்ணிக்கும் விடயத்திலே பிரவர்த்திக்கும்படி துண்டுகின்றன என்பதாம்.

விசேடக்துறிப்பு:—அளவி - அளவு. ‘அளவியையார்க்கு மறிவரியோன்’ என்றார் திருக்கோவையாருடையார். துறவு துறவியென நின்றும்போல அளவு அளவியெனநின்றதென்பர் அதனுரையாசிரியராகிய பேராசிரியரும்.

மறை - சுருதி. ஒதுதற்குரியார் ஒதுவித்தற்குரிய ஆசிரியர் ஒதுவிக்க ஒதியுணரவேண்டுமேயன்றிக் கண்ணாற்கண்டு கற்றுணரும்படி எட்டில் எழுதி வைக்கக்கூடாதென்று மறுக்கப்பட்டதனால் மறையெனப் பெயரெய்திய தென்ப. சுருதி, எழுதாக்கிளவி என்னும் பெயரும் இதனை வலியுறுத்தும். அன்றியும், அந்தணரல்லாதார் காதுகளாற் கேட்கவும் கூடாதென்று மறுக்கப்பட்டதனால் மறையென்று பெயரெய்தியதென்றும் சொல்லுப. இவ் விரண்டுபொருளிலும் மறு-பகுதி. ஐ-செயப்படுபொருண்மைவிகுதி. உகரக் கேடு-சந்தி. அன்றித் தம் அரும்பெரும்பொருள்களை எளிதினுணர்வொண்ணாத படி மறைத்துக்கொண்டிருத்தலால் மறையெனப் பெயரெய்தியதென்றும் சொல்லுப. இப்பொருளில் மறை - பகுதி. இ - வினைமுதற்பொருண்மை விகுதி. இது புணர்ந்துகெட்டது. இவ்வாறு கெடுதலை, ‘செய்யாயென்னு முன்னிலைவினைச்சொல்’ என்ற சூத்திரவுரையில் மொழிந்தபொருளோ டொன்ற அவ்வயின் மொழியாததனையும் முட்டின்றுமுடித்தலென்னும் உத்தியாற்கொள்க என்பர்.

வாக்கு - சொல்; இது ஆகுபெயராய் வாக்கியத்தைச் சொல்லுகிறது. குவ்வுருபு வினைமுதற்பொருளது. ‘ஒன்று மூன்றுநான் காறே முருபொடு - வருமே வினைமுத லெனவகுத் தனரே’ என்பர் இலக்கணக்கொத்துடையார். ‘அவருக்குச்செய்யத்தகும் அக்காரியம்’ என உதாரணமும் காட்டுவர். உம்- உயர்வுசிறப்பு.

எட்ட அரும் என்பது எட்டருமென ஈறு தொகுத்தலாய் வந்தது. கிளவி வாக்கியத்திற்கு ஆகுபெயர். அன்றே பிரசித்தியைக் குறிப்பதோ ரிடைச்சொல். இதனைப் பலரறிதேற்றமென்ப.

கேழ்கிளர்தலாவது—‘கோடிசூர்யசம்பரப:’ என்று கொண்டாடப்படு கின்ற திருவரங்கமன்னராத திருமேனியொளியும் சுருங்கித்தோன்றும்படி சிறந்துவிளங்குதல். இங்ஙனமென்றது இங்ஙன் எனக் கடைகுறைந்துரின்றது.

பலபொருள் பயக்குந் திரிசொற்கள்வராமல், கவியாற் கருதப்படும் பொருள் விரைவில் வெளிப்படையாய்ப் புலப்படுதலையுடைமையால் இப் பாட்டுத் தெளிவென்னுங் குணத்தையுடையதாகும். இதனை வடநூலார்

பிரசாதமென்ப, இதற்குக் களங்கமில்லாதது அல்லது வெளிப்படையென்பது பொருள், 'தெளிவெனப்படுவது பொருள்புலப்பாடே' என்பர் தண்டியாசிரியர். (உ)

3. உன்பெருந் காதற் காதலன் காதிற்

சூயரமு திணையனை யதுவும்

மின்பொழி நின்கா லணிமணிச்சிலம்பின்

மேதகு சிலம்பினின் னிசைத் தும்

இன்பொடு தெளிவு மேய்ந்தது முன்ற

னின்றுதி யதற்கியைந் ததுமாம்

அன்புறு வாக்கை யடியனேற் கருள்க

வன்னையே கோதையே நீயே.

பதவுரை:—கோதையே - நாய்ச்சியாரே; அன்னையே - தாயே; நீயே - தேவரீர்தாமே; மின்பொழி - ஒளியைவீசுகின்ற; நின்காலணி - தேவரீர் திருவடிகளில் அணிந்த; மணிச்சிலம்பின் - இரத்தினக்கித்தமான நூபுரத்தினது; மேதகுசிலம்பின் - மேன்மையாகிய தொனியைப்போல; இன்னிசைத்தும் - இனிய ஓசையையுடையதும்; (அதனாலே) உன் பெருங்காதற் காதலன் காதிற்கு - தேவரீரது பேரன்பிற்குரிய பிரியநாயகனாகிய திருவரங்கமன்னரது திருச்செவிகளுக்கு; உயரமுதிணையனையதுவும் - மேன்மையாகிய தேவாமிர்த்தத்தையொத்ததுவும்; இன்பொடு தெளிவும் - மாதூர்யமென்னுங் குணத்துடனே பிரசாதத்தையும்; ஏய்ந்ததும் - பொருந்தியதுவும்; உன்தன் இன்துதியதற்கு - தேவரீருடைய இனிமையான தோத்திரத்திற்கு; இயைந்ததும் ஆம் - தகுதியானதுமாகிய; அன்புறுவாக்கை - பத்திமிக்க வாக்கியத்தை; அடியனேற்கு - தாசபூதனாகிய எனக்கு; அருள்க - கொடுத்தருள வேணும்; எ-று.

கருத்து:—அடியேன் விரும்பியவற்றையெல்லாம் கொடுத்தருள்வதற்குரிய குடர்த்தொடக்கையுடையவரும் அடியார்களுக்கு மதூரமான வாக்கைக் கொடுத்தருளுதலால் வந்த கோதையென்னுந்திருநாமத்தையுடையவருமான தேவரீரே அடியேன் பிரார்த்தித்தபடி விலகண்ணமானவாக்கைத் தந்தருள வேணுமென்று வேண்டுகிறாரென்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—உயரமுதென அடைகொடுத்தது, அமுதென்பது பால் நீர் முதலிய பலபொருள் குறிக்குமொருசொல்லாதலின் மற்றையவற்றைவிலக்கித் தேவாமிர்த்தத்தைமாத்நிரம் குறித்தற்கு. உயர்மாம் என்றும்

போல நாடோறுமுயரும் புடைபெயர்ச்சிவினை காட்சிவகையானும் கருத்து வகையானும் இன்மையிற் காலம்பற்றிய புடைபெயரும் வினையுருபுகளை விரியாது பண்புருபைவிளக்கும் மொழியை விரித்துப் பொருள்கூறப்பட்டது.

‘தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே’, ‘உறக்கத்தே நீத்ததுவும்’ என்றும்போல, “அனைபதுவும்” என உகரங்கெடாது உடம்படுமெய்பெற்றது. இவ்வாறு வருவதனை, நன்னூலுரையாசிரியர் ‘உயிர்வரின் உக்குறள் மெய் விட்டுக்கேடும்’ என்னுது ‘ஓடும்’ என்பதனாற்கொள்க’ என்பர்.

நின்காலணி மின்பொழி மணிச்சிலம்பெனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. இரண்டாவது சிலம்பு - ஓசை. இதில் வினைமுதற்பொருண்மைவிசுவாசிய இ - புணர்ந்துகெட்டது. முதற்சிலம்பிலுள்ள இன்னுருபு ஒப்புப்பொருளது.

இன்னிசைத்து: அஃறிணையொன்றன்பாற்படர்க்கைக் குறிப்புவினையா லணையும்பெயர். ‘இன்பமொடு’ என்பது இன்பொடு என ஈறுகுன்றிவந்தது.

இது, பத்துக்குணங்களுள் ஒன்று. இதனிலக்கணம், ‘சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைபடலின்பம்’ (தண்டியலங்காரம்) என்பது. இதனை வடநூலார் மாதூர்யமென்பர். சொற்கள் சுவைபடுவதற்குக்காரணம்: வழுவினமை செவிக்கினிமைபயத்தல் நன்மொழிபுணர்த்தல் மோனைச்சிறப்பு முதலியனவாம். பொருள் சுவைபடுதற்குக்காரணம்: அருவருப்பு அமங்கலம் நின்றத முதலியனவாகாத நற்பொருளமைதலாம்.

சுவையாவது: தேனுண்டற்கண் வண்டுகளுக் குண்டாகும் களிப்புப் போலச் சொற்பொருள்களை ஆராய்தற்கண் பண்டிதர்களுக் குண்டாகும் களிப்புக்குக் காரணமாகக் கவிகளில் அமைந்திருக்குங் குணவிசேடங்களே யாம்.

தெளிவு என்பதும் ஒரு குணத்தின் பெயராம். இதனிலக்கணம் இரண்டாம்பாட்டினுரையிற் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அருள்க: வேண்டிக்கோடற்பொருட்கண்வந்த முன்னிலையொருமை வியங்கொள்வினைமுற்று.

இப்பாட்டுத் தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளை மிக்குடைத்தாயிருத்த வில் வலியென்னும் குணமுடையதாம். ‘வலியெனப் படுவது தொகைமிக வருதல்’ என்பது தண்டியலங்காரம். வடநூலார் இதனை ஓஜமென்பர். ஓஜம் - சாமர்த்தியம்.

14 துடிக்கோடுத்தநாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாம்பலை ழலழம் உரையும்.

அணி:—காதற் காதலன் காதிற்கு, தினையனை, அணிமணி, உன்றனின் றுதி: இவற்றில் வழியெதுகை (அதுப்பிராசம்) என்னும் சொல்லணி வந்தமை காண்க.

கோதையென்னும் திருநாமத்திற்கு வாக்கையருள்பவரென்னும் பொருளுண்மையில் இப்பாட்டுக் கருத்துடையடையணியாம். 'கருத்தொடு பொருந்தடை கருத்துடை யணியே' என்பர் சந்திராலோகநூலார். வடநூலார் பரிசுராலங்காரமென்பர். 'கோதையே நீ' என வருதல் காண்க. (ங்)

4. யாதவர் தலைவ னன்பினு டலினால்
யமுனையி னியல்பினை வகிக்குஞ்
சோதியே நினது சரச்சுவ தியினைத்
துறையினுன் முறையினு லாடி
மேதகு முணர்வேய் கவிஞரின் வாக்கு
மேவுநின் கடைக்கணைக் கதறாந்
போதவு மதுர மாகிய மதுவைப்
பொழிவன வாய்விளங் கிடாமால்,

பதவுரை:—சோதியே - (துடிக்கோடுத்த) சுடரே! யாதவர் தலைவன் அன்பின் ஆடலினால்—(1) யதுகுலத்தவர்களுக்கிறைவனாகிய கண்ணபிரான் பிரீதியோடு (கோபிகைகளுடன்) நீர்வினையாட்டைச் செய்தருளியதனாலே; (2) கண்ணபிரானிடத்துள்ள மோகத்தினாலே திருவாய்மலர்ந்தருளியதாதலாலே; யமுனையின் இயல்பினை வகிக்கும் - காளிந்திபோலே பாதகங்களைப் போக்கிப் பரன்பத முதவும் பாண்மையைக் கொண்டிருக்கும்; நினது சரச்சுவதியினை—(1) தேவீருடைய (திருப்பாவை முதலிய திவ்யப்பிரபந்த ரூபமான) சரஸ்வதியை (வாக்கை), (2) சரச்சுவதீந்தியை; துறையினால்—(1) குருமுகமாக, (2) இறங்குதுறைவழியே; முறையினால்—(1) கேட்கவேண்டிய முறைப்படி, (2) ஸ்நாநவிதியிற்சூறியபடி; நாடி - ஆராய்ந்து; ஆடி - நீராடி; (அதனாலே) மேதகும் உணர்வு ஏய் - மேன்மையான ஞானத்தைப் பொருந்திய; கவிஞரின் - கவிகளுடைய; வாக்கு - பிரபந்தங்கள்; மேவும் - அருளைப்பொருந்திய; நின் கடைக்கண் நோக்கத்தால்—தேவீருடைய கடாட்ச னீட்சண்ணியத்தினாலே; போதவும் - மிகவும்; மதுரமாகிய மதுவை - இனிமை வாய்ந்த தேனை; பொழிவனவாய்-பெய்கின்றனவாய்க்கொண்டு; விளங்கிடும் - பிரகாசிக்கும்; எ-று. ஆல் அசை.

கருத்து:—பிறகாரணங்களாலேயும் கவிகளுக்கு வாக்கமையுமாயினும் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பாவை முதலிய திவ்யப்பிரபந்தங்களைக் குருமுகமாகக் கிரமப்படி காலகேஷப்படுத்து அதுனாலே தெளிவாக விளங்குகின்ற ஞானத்தையுடைய கவிகளுக்கே தேவரீர் க்ருபாகடாக்ஷத்தாலே மிகவும் மதுரமாகிய வாக்கமையும் என்பதாம்.

விசேடகீதறிப்பு:—இப்பாட்டிலுள்ள சிலேடையிலே சரஸ்வதியின் துறையறிந்திறங்கி முறையறிந்தாடுகின்றவர்களுக்கு மதுரமாகக் கவி சொல்லும்வல்லமையுண்டாகு மென்னும் ஐதிஹ்யம் சூசிக்கப்பட்டது.

நின்று சரச்சுவதியை யென விதந்துகூறப்பட்டிருத்தலாலே வாக்கேதையாகிய சரஸ்வதிதேவியின் பிரசாதம் முதலிய பிற காரணங்களாலேயும் பிறர்க்கு வாக்கமையுமாயினும் தேவரீர் அருளிச்செய்த அருளிச்செயல் களைக் கிரமமாக அத்தியயனம்பண்ணி அதன்பொருளையுணர்ந்தவர்களுக்கே மதுரவாக் கமையுமென்பது கூறப்பட்டதாயிற்று.

துறை யென்பதற்கு இறங்குதுறையென்பதன்றி இடமென்னும் பொருளும் உண்மையின் சந்தர்ப்பத்துக்குத் தக்கபடி ஆசிரியனிடமிருந்தென்று பொருள்கொள்ளப்பட்டது. நீதிநெறிவிளக்கதூலாரும் ஆசிரியனிடத்திலென்று சொல்லவேண்டியவிடத்து 'இடமறிந்துய்த் துணர்வில்லெனினில்லாகும்' என்றார்.

இப்பாட்டு மூலினமும் விரவத் தொடுக்கப்பட்டிருத்தலாலே சமநிலையென்னும் குணவணியுடையதாம். 'விரவத்தொடுப்பது சமநிலையாகும்' என்பர் தண்டியாசிரியர். வடநூலார் சமதை யென்பர்.

அணி:—துறையினுள் முறையினுள் என்பது: வழியேதுகை (அதுப்பிராசம்).

கவிகளின் வாக்கிலுள்ளதாக வர்ணிக்கவேண்டிய மாதூர்யத்திற்குச் சரச்சுவதியைத் துறையினுள் முறையினுடைய என்ற வாக்கியப்பொருளைக் காரணமாக்கிச் சமர்த்திக்கப்படுதலில் இப்பாட்டுத் தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறியணியாம். இது, பலபொருட்சொற்றொடரணியைத் துணையாகக்கொண்டு விளங்குதலாலே உறுப்புறுப்பிக் கலவையணியாம். 'மன்னிய பொருளை வாக்கியார்த் தத்தி, னுயினும் பதார்த்தத் தாயினு மிரண்டி, னுயினு நாட்டற் கமைவது தொடர்நிலைச், செய்யுட் குறியெனச் செப்பினர் புலவர்', 'பல் பொருள் தருஉம்பல் பதங்கள் புணர்த்துச், சொல்வது பல்பொருட் சொற்றொடரணி' என்பர் சந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் சிலேடோத் தாபித காவியவிங்காலங்கார மென்பர். (சு)

5. அன்னையே பொல்லாங் கெவர்க்குமெஞ் ஞான்று
மாற்றிடு மறிவினி யாகும்
என்னையே யனையார்க் கிவ்விதை விரைவில்
இன்னருள் செயலெதி லதுநின்
தென்னையேய் குழலி லிசைதொடை யலினும்
திவடியா ழிசையினு மினிய
பொன்னையேய் தமிழி லிசைதொடை யலினும்
புரிந்துகட் டுண்ணலாற் றிடனே.

பதவுரை:—அன்னையே - தாயே; இவ்விதை - இந்த முருந்தன்; எஞ் ஞான்றும் - எக்காலத்தினும்; எவர்க்கும்-யாவருக்கும்; பொல்லாங்கு - அபரா தத்தை; ஆற்றிடும்-செய்கின்ற; அறிவிலியாகும் - மந்தமதியாகிய; என்னையே யனையார்க்கு - அடியேனைப்போன்றவர்களுக்கு; விரைவில் - அதிசிக்கிரமாக; இன்னருள் - நல்ல கருணையை; செயல் - செய்தருளுதல்; எதில் - என்ன காரணத்தினாலேயென்றால்; அது - அக்காரணம்; நின் - தேவரீருடைய; தென் னையேய் - கருமையைப்பொருந்திய அல்லது அழகையமைந்த; குழலினிசை - திருக்குழற்கற்றையிற்கூட்டிய; தொடையலினும் - பூமாலையினாலும்; திவடி யாழிசையினும் - வலிக்கட்டியுடையவீணாகானத்தைக்காட்டினும்; இனிய - இனிமைவாய்ந்த; பொன்னையேய் - (அருமை பெருமையால்) செம்பொன்னையினைய; தமிழிலிசைதொடையலினும் - தமிழ்மொழிகளாற்றொடுத்த பாமாலை யினாலும்; புரிந்து கட்டுண்ணலால் - விரும்பித் தானே கட்டுப்பட்டிருத்தலாலேதான்; திடம் - நிச்சயம்; எ-று, ஏ ஈற்றசை.

கருத்து:—இத்திருவரங்கமன்னரை அடியேனைப்போன்ற மகாபராதிகளையும் நிக்கிரகிக்காமல் அதுக்கிரகித்தருளுதல் தேவரீர் குடியும் பாடியும் கொடுத்த பூமாலை பாமாலைகளாலே தேவரீருக்குக் கட்டுப்பட்டிருத்தலாலே தான்; இது நிச்சயம். என்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—இவ்விதையெனச்சட்டியது நாய்ச்சியாரது இடப் பக்கத்தில் ஏகாசனத்தில் திருமணக்கோலத்துடன் எழுந்தருளியிருத்தலாலே. எவர்க்குமென்றது பிரியத்தையும் இதத்தையும் செய்யும் தாய் தந்தையர்க்கும் என்றபடி. எஞ்ஞான்றும் என்றது தானாக ஒரு தொழில் செய்ய வல்ல எக்காலத்தும் என்றபடி. பொல்லாங்கு - அபகாரம். தென் - கருமை; அழகுமாம். முதல் 'ஏய்'க்குப் பொருந்திய என்றும் மற்றதற்கு ஒத்த என்றும்பொருள். முதல் 'இசை'க்குச் சூட்டிய என்றும், நடு 'இசை'க்குக் கானம்

என்றும், கடை 'இசை'க்குத் தொடுத்த என்றும் பொருள்கொள்க. தமிழ் என்றது அதிலுள்ள மொழிகளுக்கு ஆகுபெயர். கட்டுண்ணலால்: இதில் உண் செயப்பாட்டுவினையுருபு; தற்பொருட்டுப்பொருளதென்றும் ஆம்.

இப்பாட்டு, செவிக்கினிதாய்ச்செல்லும் மெல்லியஒசையையுடையதாயிருத்தலின் ஒழுக்கையென்னும் குணவணியது. மென்மையான எழுத்துக்கள் பலவும் வன்மையான எழுத்துக்கள் சிலவுமாக அமைந்திருத்தல் இக்குணத்திற்குக் காரணமாம். 'ஒழுக்கையென்பது வெறுத்திசையின்மை' என்பர் தண்டியாசிரியர். ஒழுக்கை - செவிக்கினியதாய்ச்செல்லும் மெல்லிசை. இதனை வடநூலார் சுருமாரதை யென்பர். சுருமாரதை - மிருதுத்தன்மை. வெறுத்திசை - செறித்திசைக்கும் இசை. வெறுத்தல் - செறிதல். இதுவே கௌடருக்கும் உடன்பாடாம்.

அணி:—எவர்க்கும் பொல்லாங்கியற்றுதல் தடையாக இருக்கவும் இறையருள்செயல் கூறப்பட்டிருத்தலில் இது மூன்றாவதாகிய பிற்தாராய்ச்சியணியாம். அன்றியும், இறை அருள்செய்தற்கு நாய்ச்சியாருக்குக் கட்டுப்படுதலில் ஏதுத்தன்மைசம்பாவிக்கப்படுதலின் உளபுலவதுத்திறிப்பணியாம். இங்கு, தற்குறிப்பணியின் உருபாகிய திடனென்பது விரிந்துநிற்தல் காண்க. இவ்விரண்டணிகளிற் பின்னது தலைமைத்தாய் முன்னது அஃதின்றிவருதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணியாம்; 'காரியம் பிறத்தற் கார்த்தையுள்ள - தாகவதுதானுதித்தலும்' என்றும், 'பொருளை மற்றொரு பொருளியற்றொடர்பால்-இஃதஃ தன்றென வெண்ணியு மதுவென் - மத்திய வசித்தல் தற்குறிப்பணி' என்றும் இதற்கு இலக்கணங் கூறுவர் சந்திராலோகநூலார். வடநூலார் இதனை விபாவனையும் உத்திரோகையும் ஒன்றற்கொன்றுதலியாய்வந்த அங்காங்கீபாவசங்கிராலங்காரமென்பர். (டு)

6. இதழ்திற் சோணை யாயுநீ நகிலத்

திணையிறுங் கபத்திரை யாயும்

சிதகறு கோவின் பெருக்கெனும் பெருக்கிற்

சிறந்தசீர்ச் சரச்சுவதி யாயும்

விதலைசெய் பகுதி தோய்விலாச் சுவையில்

விரசையா யும்மியல் பானே

முதல்வியே கோதை யாயுநர் மதையா

முதல்வனுக் காகுகின் றுயால்.

பதவுரை:—முதல்வியே! - ஜகத்காரணவஸ்துவாகிய திருவரங்கமன்ன ராது தேவியாரே!; நீ - தேவரீர்; முதல்வனுக்கு - அவ்வழகியமணவா னுக்கு; இதழ்தில் - திருவதரத்தினிடத்திலே; சோணையாயும் - சோணைநி யாக இருந்தும் (அருணவருணத்தையுடையராயிருந்தும்); நருமதையா - நரு மதாநதியாக (இன்பத்தை விளைப்பவராக); ஆகுகின்றாய் - ஆகுகின்றீர்; நகிலத்து - திருமுலைத்தடங்களில்; இணையில் - ஒப்பில்லாத; துங்கபத்திரை யாயும் - துங்கபத்திராநதியாக இருந்தும் (பெருமையும் பேரழகும் உடையராயிருந்தும்); நருமதையா ஆகுகின்றாய்; சிதகு அறு - குற்றங்களைப் போக்குகின்ற; கோலின்பெருக்கெனும் பெருக்கில் - தீர்த்தப்பிரவாகமென் னும் செல்வத்திலே (வாக்கின்பெருமையென்னும் வைபவத்திலே); சிறந்த - மேலான; சீர் - மகிமையுடைய; சரச்சுவதியாயும் - சரஸ்வதீநதியாக விருந் தும் (வாகீசுவரியின் தன்மையையுடையராயிருந்தும்) நருமதையா ஆகுகின் றாய்; விதலைசெய் - நடுக்கத்தைவிளைக்கின்ற; பகுதிதோய்விலா - ப்ரக்ருதி சம்பந்தமில்லாததாயிருக்கிற; சுவையில் - தீர்த்தத்தினாலே (பகவத்பக்தி ரசத்தாலே); விரசையாயும் - விரஜாநதியாயிருந்தும் (இராஜஸ தாமஸ குணங்களால்வரும் குற்றமற்றவராயிருந்தும்); நருமதையா ஆகுகின்றாய்; இயல்பானே - சுபாவத்திலே; கோதையாயும் - கோதாவிரிநதியாயிருந்தும் (பூமாலை சூடியும் பாமாலை பாடியும் கொடுப்பவராகவிருந்தும்); நருமதையா ஆகுகின்றாய் எ-று. ஆல் அசை.

கருத்து:—திருப்பவளத்தில் அருணவருணத்தையுடையராயிருந்தும், திருமுலைத்தடங்களில் பெருமையும் பேரழகும் உடையராயிருந்தும், வாக்கின்பெருமையென்னும் வைபவத்திலே வாகீசுவரியின் தன்மையையுடையராயிருந்தும், பகவத்பக்திரசத்திலே இராஜச தாமத குணங்களால் வரும் குற்றமில்லாதவராயிருந்தும், இயல்பிலே கோதையாயிருந்தும் இன்பத்தை விளைப்பவராகுகின்றீர் என்பது.

விசேடகூற்றிப்பு:—இப்பாட்டில் ஆயும் என்பதற்கெல்லாம் ஆகவிருந் தும் என்று பொருள்கொள்ளவேண்டும். சோணை என்பதற்கு ஆருண்ணிய வதி என்று பெயர். (அதாவது—செம்மையான கார்த்தியையுடையவள் என் பது.) துங்கம் பத்திரம் என்னுஞ்சொற்கள் முறையே உயர்வு, அழகு என் னும் பொருளுடைமையின் பெருமையும் பேரழகு முடையராயிருந்தும் எனப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. சிதகு - குற்றம். கோ - நீர், பெருக்கு என் னும் இரண்டில் முன்னது வெள்ளம். பின்னது விபவம்; அதாவது—செல் வம். விதலை - நடுக்கம். இது காரிய ஆகுபெயராய்ப் பிறவிப்பெரும்பிணி யைக் காட்டுகிறது. பகுதி—பிரகிருதியின்றிரிபு. சுவை பண்பாகுபெயராய்த்

தீர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. இதற்குப் பிரதிபதமாகிய இரசம் என்னும் சொல்லுக்கு இப்பொருளுண்மையுணர். கோதையென்னும் மொழிக்குச் குடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியாரென்ற பொருளையன்றிக் கோதாவரிநதியென்னும் பொருளு முண்மையின் அதற்கேற்ப இரண்டுபொருள்படும். சோணை முதலிய சொற்களையமைத்துப் பல அலங்காரங்களமையும்படி சமத்காரமாக முதனூலிற் சலோகஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்நூல் மொழிபெயர்ப்பு நூலாதலின் தமிழிலமையாத சொற்களை முதனூலிலிருந்தபடியே அமைத்திருக்கிறது.

கருத்திற் காட்டிய பொருள் குறிப்பாகத்தோன்றுதலாலே இப்பாட்டு உதாரமென்னுங் குணவணியாம். “உதார மென்ப தோதிய செய்யுளிற், குறிப்பி னொருபொருள் நெறிப்படத் தோன்றல்” என்பர் தண்டியாசிரியர். இதற்கு வடமொழிப் பெயரும் இதுவே. குறிப்பாவது புத்தியால் ஊகித்தறிதல்.

அணி:—பெருக்கெனும்பெருக்கு: அனுப்பிராசமென்னுஞ் சொல்லணி. சோணையாயும் நருமதையாகுகின்றாய் என்பது முதலிய ஐந்துவாக்கியங்களிலும் ஓரிடத்துள்ளவும், காரணகாரியங்களாகாதனவுமாகிய இரண்டுதருமங்களுக்குப் பகைமை தோன்றியழியுமாறு சொல்லப்படுதலாலே முரண்வினைத் தமிழணியாம்! எங்ஙனமெனில் சோணையாயும் நருமதையாகுகின்றாயெனவே முரண்வினைந்து அருணவருணத்தையுடையராயிருந்தும் அழகியமணவானனுக்கு இன்பத்தை விளைக்கின்றீ ரென்று பொருள்பட்டு அஃ தழிந்துவிடுதலினென்க. இதுபோலவே மற்றைய நான்குவாக்கியங்களையுங்கொள்க. இவ்வாறன்றிச் சோணையாயும் துங்கபத்திரையாயாகுகின்றாய்;—துங்கபத்திரையாயும் சரச்சுவதியாய் ஆகுகின்றாய்; சரச்சுவதியாயும் விரஜையாகுகின்றாய்; விரஜையாயும் கோதையாகுகின்றாய்; கோதையாயும் நருமதையாகுகின்றாய்: என்று இடையே சிலசொற்களைவிட்டுத் துங்கபத்திரைமுதலிய நான்கினுமிருந்த ஆயும் என்பதைப் பிரித்து ஆகுகின்ற பென்பதைக் கூட்டித் துங்கபத்திரைமுதலிய நான்கையும் ஆவர்த்தித்து மேற்கூறிய அணியாகவே கொள்ளலாம்! இதில் உள்ளவாறேயுரையாமல் பிரித்தல், கூட்டல் ஆவர்த்தித்தல், விடுதல் முதலிய பிரயாசமுண்மை உணர்த்தக்கது. “கருதுமோ ரிடத்தவாய்க் காரணங் காரியம், ஏலாத் தரும மிரண்டன் மேலும், தோன்றி யழியும் பகைமை தொடுத்து, மொழித் லென்ப முரண்வினைத் தமிழே” என்பர் சந்திராலோகநூலார்! வடநூலார் இதனை விரோதாபாசாலங்காரமென்பர்.

இரண்டாவது அரீந்தம்:—முதல்வியே! நீ முதல்வனுக்கு இதழ்திறச் சோணையாகவும், நகிலத்தில் துங்கபத்திரையாகவும், கோப்பெருக்கெனும் பெருக்கில் சரச்சுவதியாகவும், பகுதிதோய்விலாச்சுவையில் விரஜையாகவும், தாமானதன்மையினிலே கோதையாகவும் இன்பத்தை விளைப்பவராகு மின்மீர் என்றுமாம். இங்கு ஆயும் என்பதற்கு ஆகவும் என்று பொருள் கொள்க.

கருத்து:—பலபடியாலும் பர்த்தாவுக்குப் பரமாரந்தத்தை விளைக்கிறீ ரென்பது.

அணி:—இப்படிப்பொருள்கொள்ளும்போது இப்பாட்டு விடயபேதத்தா லே ஒருவரே முதல்வியென்னும் ஒருபொருளினிடத்திற் சோணைமுதலிய பல பொருள்களை யாரோபித்திருத்தலாலே பலபடப்புனைவணியுமாம். இது பலபொருட்சொற்றொடரணியின் றுணைபெற்றுவந்திருக்கிறது. இதனிலக்க ணம் முன் சொல்லப்பட்டது. “பல்லோ ரொன்றிற் பல்லியல் பானும், அறி பல் பொருள்களை யாரோ பித்தலும், பின்னரும் விடய பேதங்க ளாற்பல், பொருள்களை யொருவரே புகட்டுத லும்மென, இருபா லாகும் பலபடப் புனைவே” என்பர் சந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் சிலேடோத்தாபி தோல்லேகாலங்காரமென்பர்.

முற்றவது அரீந்தம்:—முதல்வியே! நீ இயல்பிலே துடிக்கொடுத்தநாய்ச் சியாராயிருந்தும் திருவதரத்திலே பெரியபிராட்டியாராகவும், திருமுலைத் தடங்களிலே நீளாதேவியாராகவும், வாக்கினது பிரவாகவிபவத்திலே வாஃ சுவரியாகவும், பிரகிருதி சம்பந்தமற்றதாயிருக்கிற பகவத்பத்திரசத்திலே விரஜாதேவியாராகவும் ஆகி, அழகியமணவாளனுக்கு ஆரந்தத்தை விளைக் கின்றவராகின்றீரென்றும் பொருள்சுறலாம்.

அணி:—இவ்வாறு பொருள்கொள்ளும்போது இப்பாட்டு, புகழ்பொருளை யுணர்த்தும் சோணை முதலியசொற்களாலே சோணானதி, துங்கபத்திரானதி, சரச்சுவதினதி, விரஜானதி, கோதாவரினதி, நருமதானதியென்று குறித்தறி தற்குத் தகுதியாகியபொருள் காணப்படுதலாலே குறிநிலையணியுமாம். “புகழ்பொரு ளுணர்த்தப் புகூஉஞ் சொற்களாற், கூர்ந்தறி பொருளைக் கூறல் குறிநிலை” என்பர் சந்திராலோகநூலார். வடநூலார் இதனை முத்திரா லங்காரமென்பர்.

சோணைமுதலிய சொற்கள் பெரியபிராட்டியார்முதலிய தேவிமார் களைக் குறிக்குமோவென்னிற் கூறுதும், சோணுவென்பதற்குச் செய்யாள்

என்பது பொருள்— “செய்யாள் திருமார் பினிற்சேர் திருமாலே” என்றும், “செய்யவ ணின்னகலஞ் சேம மெனக்கருதி” என்றும் அருளிச்செயல்களில் பெரியபிராட்டியாருக்குச் செய்யாள், செய்யவள் என்ற திருநாமம் வந்தன காண்க. நகிலத்து இணையில் துங்கபத்திரை என்பதற்கு நீளாதேவியா ரென்பது பொருள். இவரையே ரப்பின்னைப்பிராட்டியாரென்பர். “மடப் பின்னை முலையணைவான் பொருவிடையே ழுடர்த்துகந்த” என்றும், ‘ரப் பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா’ என்றும் அருளிச்செயல்களில், திருமகள்மார்பன் நிருவுள்ளமுகக்கும்படியான பெருமையும் பேரழகும் ரப்பின்னைப்பிராட்டியார் திருமுலைத்தடங்களில் மிக்கிருத்தல் குறிப்பிடப்பட்டிருத்தல் காண்க. “நீளாதுங்கஸ்தநகிரிதடசுப்பத்” மென்பர் பெரியாரும். பொன், பூமி முதலிய பொருள்களுக்கும் வாக்கு முதலியவைகளுக்கும் ஒவ்வொரு அதிதேவதையுண்டென்றும், அவ்வதி தேவதைகளே எம்பெருமானுடைய சக்திகளென்றும், சக்திகளெல்லாம் அந்தச் சர்வேச்சுரனுக்குத் தேவிமார்களு என்றும் அகிலநிகமாகமாதிகளுக்குச் சொல்லுதலாலே இங்குச் சொல்லப்பட்ட வாசுசுவரி, விராஜை என்பவர்களும் தேவிமாரேயென்பது திண்ணம். நாயச்சியார் எல்லாத் தேவிமார்களுடைய அம்சமாகவும் திருவவதரித்தருளியிருக்கின்றனரென்பதை, “பூமாதா நில மடந்தை பொதுவர்குலக் கொழுந்தும், பூதலத்து ளொருநிருவாய்ப் பொலிந்தா ரென்றே, நாமாது புகழ்பரப்ப வில்லி புத்தூர் நயந்தவன்” என்னும் ஸ்ரீஆண்டாட்பிள்ளைத்தமிழ்வாக்கியம் விளக்குவது காண்க.

எடுத்துக்காட்டிய முரண்விளைந்தழிவணியும், பலபடப்புனைவணியும், குறிநிலையணியும், பல்பொருட்சொற்றொடரணியும்: திலமும் தண்டிலமுஞ் சேர்ந்திருந்தாற்போல இப்பாட்டிற் சேர்ந்துவிளங்குதலாலே சேர்வையணியாம். இதனிலக்கணம் முன்னே சொல்லப்பட்டது. (சு)

7. புனியுரு வாழுன் செவியெனப் புகலும்
புற்றினின் றுற்றவத் தவத்தோன்
கவிஞருக் கரசர்க் கரசெனப் புகழுங்
கௌரவ மெய்தினு னெனினின்
செவியதார் திருவாய் மலரினில் வருமித்
தேனுறழ் தருதிரு மொழிகள்
அவிருமன் பருக்கின் பளிப்பவா மென்ப
தன்னையே யென்னையே வியப்பே.

பதவுரை:—அன்னையே - தாயே; புலி உருவாம் - பூமியின் வடிவமாகிய; உன் - தேவரீரது; செவியென - திருக்காதுகளுண்டு; புகலும் - சொல்லப்படுகிற; புற்றினின்று - வன்மிகத்திலிருந்து; உற்ற - தோன்றிய; அது தவத்தோன் - அந்த வான்மிகமுனிவன்; கவிஞருக்கரசர்க்கரசென - கவிசார்வபௌமனென்று; புகழும் - கொண்டாடப்படுகின்ற; கௌரவம் - கண்ணியத்தை; எய்தினானெனில் - அடைந்தானேயானால்; செவ்விய்தாம் - செந்நிறமுடையதாகிய (அல்லது அழகியதாகிய); திருவாய்மலரில் - சிறந்தமுகராவிர்த்தத்திலிருந்து; வரு - பெருகிய; தேன் உறழ்தரும் - மகரந்தத்துக்கு ஒப்பான; இது திருமொழிகள் - இந்தத் திருப்பாவை முதலிய திவ்யப்பிரபந்தங்கள்; அவிரும் அன்பருக்கு - தேவரீர்பக்கத்துவிளங்குகின்ற திருவரங்கமன்னனருக்கு; இன்பு அளிப்பவாமென்பது - மனமகிழ்ச்சியைச்செய்வனவாகுமென்றுசொல்லுவது; என்னவியப்பு-என்ன அற்புதம் (ஒன்றியில்லை) எ-று. ஏ - அசைகள்.

கருத்து:—தேவரீருடைய புலியுருவிற்குச் செவியென்றுசொல்லப்படுகிற புற்றினின்ற்தோன்றிய ஒருமுனிவன் கவிசார்வபௌமனெனக் கொண்டாடப்படுங் கௌரவத்தைப்பெற்றானென்றால் சாக்ஷாது தேவரீருடைய திருவாய்மலரின்னின்ற தோன்றிய பிரபந்தங்கள் திருவரங்கமன்னனருடைய திருவுள்ளத்துக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைச்செய்வனவாகுமென்பதில் என்ன ஆச்சரியமென்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—புலியுருவென்பது அதிட்டானமான பூமியை. புற்று, பூமியின்செவியென்பது சுருதிப்பிரசித்தம். அகரச்சட்டு புரானவக்தாக்களாகிய வியாச பராசராதிசுருக்கும் முற்பட்டவரென்பதைக் குறிக்கும். பிரசித்தியைக் குறிக்கின்றதென்றுங் கொள்ளலாம். கௌரவமெய்தியதாவது: வேதவேத்தியனுள் பரமபுருடன் சக்கிரவர்த்தித்திருமகனாகத் திருவவதரித்தருளியபொழுது வேதம் வான்மிகமுனிவரதுவாக்கிலிருந்து ஸ்ரீராமாயணரூபமாகத் திருவவதரித்ததென்றும் அதனைப் பெரியபெருமான் திருவோலக்கங்குலையாதபடி ஒருவருமறியாமல் குசலவர்களருகிலிருந்து அசுவமேதமகாமண்டபத்திலே பிரீதியோடு கேட்டருளினரென்றும் பெருமையைப்பெற்றமையேயாம். செவ்வியது என்பது செவியது என இடைக்குறைந்தது. இதனைத் தேனுக்கடையாக்கி நாவிற்குமட்டுஞ் சுவையை விளைத்து உட்கொண்டவுடன் மதிமயங்கச்செய்யும் பிராகிருதமான தேனைப் போலாது காதிற்கும் இனிமையை விளைத்து உட்கொண்டவுடன் மதிமயர்வொழிக்கும் அழகியதான தேனெனவும் பொருள்கொள்ளலாம். இத்திருமொழிகளெனச் சுட்டியபது சகலவேதாந்த சாரார்த்தத்தையும் சுருக்கமாக

விளக்கிக்காட்டுமவையாய்ப் பெண்களும் பேதைகளருங்கூட எளிதிலுணர்ந்துய்யுமாறு செவ்விய மதுரஞ்சேர்ந்த செந்தமிழ்ப்பாடல்களாலே விளங்குவனவாயிருக்கின்றனவென்று யாவரும் கொண்டாடும்படியான பிரசித்தியையுடையனவென்று தோற்றுவிக்கைக்கு. உத்தமவர்ணத்தில் திருவவதரித்தவர்களாய், உபயவேதாந்தப்பிரவர்த்தகர்களாய், உயர்ந்த பத்தியையுடையவர்களாயிருக்கிற அத்தியாபகர்கள் உபய பார்சவங்களிலும் திருவோலக்கமாயிருந்து தேவரீர் திருவுள்ளமுவர்த்தருநம்படி அதிமதுரமாய்ச் சேவிக்கின்ற இந்தத் திருமொழிகளென்று அண்மைகுறிக்கின்றதென்றுங் கூறலாம். திருமொழிகளென்றது திருப்பாவை திருமொழி யென்ற இரண்டு பிரபந்தங்களையும். இதனை அடையடுத்த கருவியாகுபெயரென்றாவது பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக்காரணப்பெயரென்றாவது கொள்க. வியப்பு என்னே யென்றது தேவரீர் தமப்பன்மார்களைப்போலே பெண்மையை யறுகரியாதே தாமானதன்மையாலே யனுபவித்த சிங்கரரசுபரிதமாயிருப்பவைகளும் சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய பத்தழகோடுகூடியவைகளுமாயிருக்கிற தேவரீரருளிச்செய்த திவ்வியப்பிரபந்தங்கள் ரசிகசிரோரத்தினமாகிய திருவரங்கமன்னனாருக்கு இன்பம் பயப்பனவாக ஆகுதல் இயல்பேயாமென்றபடி.

இப்பாட்டும் செறிந்திசைக்குமிசையிலதாகத் தொடுக்கப்பட்டிருத்தவின் ஐந்தாவதுபாட்டைப்போலவே ஒழுகிசையென்னும் குணமுடையதாம்.

அணி:—புற்றினின்றும், அரசர்க்கரசன், என்னின், தருநிரு, அன்பருக்கின்ப, அன்னையே என்னையே: இவற்றில் வழியெதுகை யென்னுஞ்சொல்லணியுள்ள காண்க. நாய்ச்சியாரது புலியுருவிற்குச் செவியுருவாகச் சொல்லப்படும் புற்றினின்றண்டாகிய அம்முனிவன் கவிசார்வபௌமனென்று கொண்டாடும்படியானானெனில், அவரது திருவாய்மலரிலிருந்து நேரேதோன்றிய செவ்விய மதுரஞ்சேர்ந்த நற்பொருளிற்சீரிய திவ்வியப்பிரபந்தங்கள் மற்றைய அருளிச்செயலெல்லாவற்றிலும் மேன்மையதாய்த் திருவரங்கமன்னனாருது திருவுள்ளத்துக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியை வீளைக்குமென்பதில் என்ன ஆச்சரியமென்று கைமுதிகநியாயாநுசாரமாகப் பொருளமைந்திருத்தவின் இப்பாட்டுத் தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணியாம். இந்த நியாயத்தைத் தண்டாபூபிகாரியாயமென்றும், கிம்புநர்நியாயமென்றுஞ் சொல்லுப. “பொருளொன்றுரைக்கத் தண்டா பூபிகை, வழக்கான் மற்றொரு வண்பொரு டோன்றல், தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பேறணியே” என்பர் சந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் காவ்யார்த்தாபத்தியலங்காரமென்பர்.

8. அனுபவித் திடநின் னன்பனை யுனைப்போ

லன்னையே யுன்னுடை முனோர்தம்

புனிதபத் தியினை யிரத்திய தாகப்

புத்திசெய் துற்றிடும் பிரிவில்

துனிதவிர் புணர்விற் றோன்றிய வற்றைச்

சொலும்பல துறைத்தொடர் புகளால்

மனதினை யின்பச் சுவைமய மாக

வனைதரு கின்றன ரன்றே.

பதவுரை:—அன்னையே - தாயே; உன்னுடைமுன்னோர் - தேவரீர் திருத் தம்பன்ப்மார்களாகிய பட்டநாத பராங்குச பரகாலாதிகள்; நின் அன்பனை - தேவரீருடைய அழகியமணவாளனை; உனைப்போல் - தேவரீரைப்போல்; அனுபவித்திட - இன்பநுகரவேண்டுமென்று; தம் புனிதபத்தியினை - தமது சுத்த சாத்விசயமான பத்தியை; இரத்தியதாக - அநுராகமாக; புத்தி செய்து - பாவித்து; உற்றிடும் - அவசியமான சில காரணங்களால் லேற்படுகிற. பிரிவில் - விரகவேதனையையடைந்திருக்கும் பொழுதினும்; துனிதவிர் - (பிரிவினிலுண்டாகிய) துன்பத்தைப் போக்குகின்ற; புணர்வில் - சங்கமகாலத்தினும்; தோன்றியவற்றை - தமக்குண்டான துன்பத்தையும் இன்பத்தையும்; சொலும் பல வினைத்தொடர்புகளால் - எடுத்துரைக்கின்ற அநேகவிதமான அகப்பொருட்டுறைகளமைந்த பாசுரங்களாலே; மனதினை - அழகியமணவாளனது திருவுள்ளத்தை; இன்பச்சுவைமயமாக - சிங்காரரசபரிதமாக; வனைதரு கின்றனர் - அலங்கரிக்கின்றார்கள்; அன்றே - அல்லவா (இவ்விடயம் தேவரீருக்கும் தெரிந்ததே) என்று.

கருத்து:—தேவரீரைப்போலே தேவரீர் தம்பன்ப்மார்களாகிய ஆழ்வார்களும் தேவரீர் பிரியதமனாகிய திருவரங்கமன்னனாரையனுபவிக்கைக்குப் பெண்தன்மையை யறுகரித்துத் தமது பத்தியை ரத்தியாகப்பாவித்து விரகசங்கம காலங்களிலுண்டாகிய துன்பத்தையும் இன்பத்தையும், பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்டுறைகளாக அமைத்துப் பாசுரமிட்டே அவ்வழகியமணவாளன் திருவுள்ளத்தை இன்பச்சுவைமயமாகச்செய்தார்களெனில், தேவரீர் தாமானதன்மையினாலே அனுபவித்தவைகளையமைத்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திவ்யப்பிரபந்தங்கள் அவ்வாழ்வார்கள் அருளிச்செய்தபிரபந்தங்களைக் காட்டிலும் மேலாகி யெம்பெருமானை மகிழ்விக்குமென்பதில் இறும்பூதென்னையோ வென்பதாம்.

விசேட்குறிப்பு:—பிரிவிற்கேன்றும் அவத்தையின்வகைகளை லிப்பிர
லம்பசிங்காரமென்றும், புணர்விற்கேன்றும் அவத்தாபேதங்களைச் சம்போக
சிங்காரமென்றும் வடநூலார் கூறுப. அவற்றுள் முன்னது, கல்வி செல்வம்
முதலியகருதி நாயகன்பிரிவுற்றகாலத்தில் தம்மில் நிகழ்வனவாகிய வேதனை
களை அந்நாயகனுக்குச்சொல்லும்படி சுகம் பிகம் முதலியவற்றைத்
தூதுவிடுத்து முதலியவைகளாம். பின்னது நாயகன்கூடியகாலத்து அவனை
முன்னிலையாக்கி உமதுபிரிவில் எவைகள் மிக்கதுன்பத்தைவிளைத்தனவோ
அந்த இந்து மந்தமாருதாதிகள் இப்பொழுது மிக்க இன்பம்விளைக்கின்றன
வென்பது போல்வனவாம். பிரிவு, ஒருவழித்தணத்தல் வரைவிடைவைத்
துப் பொருள்வயிற்பிரிதல் எனக் களவிலும், பரத்தையிற்பிரிவு ஒதற்பிரிவு,
காவற்பிரிவு, தூதிற்பிரிவு, துணைவயிற்பிரிவு, பொருள்வயிற்பிரிவு எனக்
கற்பிலும் வருவனவாம். புணர்ச்சி, இயற்கைப்புணர்ச்சி இடந்தலைப்பாடு
பாங்கற்கூட்டம் பாங்கியிற்கூட்டம் எனக் களவிலும், சூரவரிப்புணர்ச்சி
வாயிற்கூட்டம் எனக் கற்பினும் வருவனவாம். இதில் முன்னது வதுவை
யானபின் நிகழ்வது. பின்னது தலைவியின் ஊடலைப் பாணன், பாடினி
முதலிய வாயில்களாற் நீர்த்துக் கூடுவது. இவ்விரண்டிலும் ஒவ்வொன்றிற்
கும் பலதுறைகளுண்டு. ஆகமொத்தம் துறைகள் ஐந்தினைக்கோவைகளில்
நானூறுமுதல் ஐந்துறுவை காணப்படுகின்றன.

இது முற்கூறியபடி குறிப்பாக (அருத்தாபத்தியாக) ஒரு பொருள்
தருதலாலே (ஆரவதுபாட்டைப்போல) உதாரமென்னும் குணத்தின்
பாற்படும்; இதனிலக்கணம் முன்னே சொல்லப்பட்டது.

இப்பாட்டும் ஏழாவதுபாட்டுப்போலவே அருத்தாபத்தியாற் பொருள்
தோன்றுதலாலே தொடர்நிலைச்செய்யுட்போருட்பேறணியாம். (அ)

9. விண்டு சித்தமு னிவர்தர லானும்

மேனிய நிலவுல கெல்லாம்

கொண்டுவந் துய்ய நிலவிடு மமுதங்

கொடுத்திடும் வாய்மையி னானும்

மண்டு வெப் பொழித்த லானுமற் றொருவாண்

மதிநிக ரன்னையே நின்னைப்

பண்டுபாற் கடல்வந் தவளுடன் பிறப்பாம்

பாவையென் றறிவரா னல்லோர்,

பதவுரை:—விண்டுசித்தமுன் இவர்தரலானும் - (1) எம்பெருமானது திருவுள்ளத்திலே முன்பு தோன்றி விளங்குதலாலும்; (விண்டுசித்தமுனிவர் தரலானும்-) (2) பெரியாழ்வார் தம் திருமகளாராகப் பெற்றிடுதலாலும்; மேவிய நிலவுலகெல்லாம் - (1) பொருந்திய நிலவுலகிலுள்ள பொருள்களெல்லாம்; (2) யாவரும் விரும்பும்படி விளங்குகின்ற பெரியோர்களுெல்லாம்; கொண்டு உவந்து உய்ய - (1) ஏற்று இன்பமடைந்துபிழைக்க; (2) குரு முகமாக அத்தியயனம்பண்ணி ஆநந்தமெய்தி நன்குவாழ; நிலவு இடம் அமுதம் - (1) சந்திரிகையைச்செய்கின்ற அமுதகிரணத்தை; (நிலவிடமுதம் -) (2) எங்கும் விளங்குகின்ற அமிர்த்தத்துக்கு ஒப்பான இனிமைவாய்ந்த திருப்பாவை முதலிய திவ்யப்பிரபந்தங்களை; கொடுத்திடும் வாய்மையினனும்- (1) தருகின்ற உண்மையுடைமையாலும்; (2) அருளியசாமர்த்தியத்தினாலும்; மண்டு வெப்பு ஒழித்தலானும் - (1) (வெய்யில் முதலியவற்றிலுண்டாகிய) மிக்க வெப்பத்தையெல்லாம் போக்குதலாலும்; (2) நெருங்குகின்ற தாபத்திரயங்களையும் போக்கியருளுதலாலும்; மற்றொரு மதிநிகர் - வேறொரு அமுதகிரணனைப்போன்ற; அன்னையே - தாயே!; நின்னை - தேவாரை; விண்டுசித்தமுன் இவர்தரலானும் எம்பெருமானது திருமார்பில் இறையும் அகலகெல்லாது விளங்கிக்கொண்டிருத்தலாலும்; மேவிய நிலவுலகெல்லாம் - தம்மையடைந்த லீலாவிபூதியிலுள்ளா ரெல்லாரும்; கொண்டு உவந்து உய்ய-பெற்று மகிழ்ந்து வாழ; நிலவிடும் அமுதம் கொடுத்திடும் வாய்மையினனும்- திவ்வியதேஜோமயமாய்விளங்குகின்ற பரந்தாமத்தைத் தந்தருளுஞ் சொல்வண்மையுடைமையாலும்; மண்டு வெப்பு ஒழித்தலானும் - (மகாபராதிகள் விடயத்திலே யெம்பெருமானுக்கு) மிகுகின்ற சீற்றத்தை மாற்றுதலாலும்; பண்டு - அமுதமதன காலத்து; பாற்கடல் - பயோர்த்தியில்; வந்தவன் - திருவவதரித்தருளியவராகிய பெரியபிராட்டியாருக்கு; உடன்பிறப்பாம் பாவையென்று - (1) கூடத்திருவவதரித்தவராகிய (சகோதரியாகிய) திருமகளாரென்று; (2) சமானமாகிய உத்தமியாரென்று; நல்லோர்-பரமசாதுக்கள்; அறிவர் - (எக்காலத்தும்) அறிந்துகொள்ளுகிறார்கள் எ-று. ஆல் - அசை.

கருத்து:—தேவாரை அடியேன் மாத்திரமன்று, பரமபாகவதர்களாகிய சாதுக்களும் பெரியபிராட்டியாருக்குச் சமானமான அழகு, குணம், சீலமுமுடையென்று தெரிந்துகொண்டிருக்கின்றன ரென்பது.

விசேடக்துறிப்பு:—சந்திரபரமாகப் பொருள்கொள்ளும்போது சித்தமுன் என்பதைச் சித்தத்தில் முன்பு என விரித்து ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராகவும், பெரியபிராட்டியார்பரமாகப் பொருள்கொள்ளும்போது ஏழாம்வேற்றுமை விரியாகவும் கொள்க. இங்கு முன் ஏழாம்

வேற்றுமையுருபு. சித்தமென்பது இதயத்தையன்றி நெஞ்சென்பதுபோலத் தானியாகுபெயராய் மாற்பையும் குறிக்குமென்க. மேலிய என்பதைப் பெய ரெச்சமாகக்கொண்டு முதலில் பொருந்தியவென்றும், இறுதியில் அடைந்த வென்றும், இடையில் செய்யியவென்னும் வினையெச்சமாகக்கொண்டு விரும் பும்படியென்றும் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. சந்திரபரமாகப் பொருள் கொள்கையில் நிலவு இடும் எனப் பிரித்துப் பொருள்கூறுக. அமுதம் என் பது காரியவாகுபெயராய்க் கிரணத்தையும், உவமையாகுபெயராய்த் திவ்யப்பிரபந்தத்தையும், இயல்பானே பரந்தாமத்தையும் குறித்தது. வாய்மை யென்பது - உண்மை, வன்மை, சொல் என்னும் பலபொருள்தருஞ்சொல். இங்கு வன்மையாவது: சத்திய சங்கற்பனாகிய வெம்பெருமானது குளிர்த்த திருவுள்ளத்திலே சேற்றம்பிறவாதபடிசெய்கின்ற சாமர்த்தியாதிசயம். சொல்லாவது: சதந்திரஞ்ச்சேதநர்களை அவரவர்கள்செய்துள்ள அபராதங் களுக்குத் தக்கபடி தண்டிக்கப் பிரயத்தனப்படுகிற சர்வேச்சரன் அவ்வாறு செய்யாது பொறுத்தருளும்படிசெய்யவல்ல இன்சொல். இதனைச் சாத்வ வாதமென்ப. வெப்பு என்பதற்கு இங்கு வெம்மை, வருத்தம், கோபம் என்று பொருள்கொள்ளப்பட்டது. வெயில் முதலியவைகள் நெருப்பு, மின்னல், விடம் என்பனவாம். தாபத்திரயமாவது: ஆத்தயாத்திகம், ஆதிதெய்விகம், ஆதிபெளதிகமென்பனவாம். இவற்றுள் முதலது: தன்னால்வருது; அதாவது: - பலவகையுடற்பிணிகளாலும், மனவருத்தத்தாலும் வருவனவாம். இரண்டா வது: இடி மின்னல் முதலியவற்றால் வருவனவாம். மூன்றாவது: புலி, கரடி, பாம்பு முதலிய துஷ்டஜந்துக்களால் வருவனவாம். பூமண்டலத்துக் குண்டாகும் வெப்பங்களெல்லாம் சந்திரனுடைய அமுதகிரணங்களாலே தணிகின்றனவென்பதை, “மண்டலம்பயி லுரகர்பே ருயிர்ப்பினுள் மயங்கி, மண்டலம்பொர வருந்திய பெருந்துயர் மாற, மண்டலந்தனை நிழலெனு மரபினாற் றனது, மண்டலம்பொழி யமுதின்கெய் குளிரவே வைத்தோன்” என்னும் பாய்தப்பாடலுணர்த்த லோர்க. மண்டு வெப்பென்றதற்கு, சாப ராதிகள்விடயத்தில் மிகுகின்ற கோபமென்று பொருள்கொள்ளலாயிற்று. பாவை - உவமையாகுபெயர். திருப்பாற்கடலிற் றேன்றியதனாலே சந்திர னைப்பெரியிராட்டியாருக்குச் சகோதரனாகச்சொல்வதுபோலே சிலேடையி னாலே சந்திரனாகச்சொல்லப்படுகிறநாய்ச்சியாரைச் சகோதரியாகச் சொல்லி யிருக்கிறது. ஞாதி, பந்து, சோதர சப்தங்களை வடநூலார் உவமவுருபாகக் கொண்டாள்வர்.

இப்பாட்டு, நெடினும், ஒற்றடுத்தும் அடாமலும் வரும் வல்லினமும் வந்து நெகிழிசையின்றியிருத்தலாற் றெரிபு என்னும் குணவணியாகும்.

இதனிலக்கணம் முதற்பாட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நெகிழிசையாவது: வல்லினம்வராத மற்றையினங்கள் பெரும்பாலும் வருதலையுடையது.

அணி:—நிலவுலகு, அன்னை, நின்னை: இவை வழியெதுகை யென்னும் சொல்லணியாம். இப்பாட்டுச் சிலேடையுலமையணி; “இருபொருட் கொப்புமையியம்புவ துவமை” என்பர் சந்திராலோகநூலார். “அற்புதஞ் சிலேடையதிசயம் விரோதம், ஒப்புமைக் கூட்டந் தற்குறிப் பேற்றம், விலக்கேயேது வென வேண்டவும் படுமே” எனத் தண்டியாசிரியர்கூறியபடி இது சிலேடையுலமையெனப்பட்டது.

(க)

10. கோதைநின் கோதை விரைகமழ் நலனார்

கோதையைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துத்
தாதையோ வெனினின் றுதிசிறி தான்வ
சமாமிறை யவனிட மிருந்து
காதினுக் கமுதார் துதிபல நூறு
களாலுமுன் னம்மடை யாத
மேதகும் பதவிக் குத்தகு தியதாம்
வியனருண் மேயின னன்றே.

பதவுரை:—கோதை - நாய்ச்சியாரே!; நின்கோதை விரைகமழ்நலனார் கோதையைக்கொண்டுபோய்க்கொடுத்து - தேவரீரது திருக்குழற்கற்றையின் பரிமளம் கமழ்தலாலே இன்பம்பொருந்திய திருமாலையைக்கொண்டுபோய்ச் சமர்ப்பித்து; தாதையோவெனில் - தேவரீர் திருத்தம்பனாரோவென்றால்; நின்றுதிசிறிதான் - தேவரீருடையதோத்திரலேசத்தினாலே; வசமாம் இறை யவனிடமிருந்து - வசியனாகிய பகவானினின்றும்; காதினுக்கு அமுதாம் - கர்ணமிருதமாயிருக்கிற; துதி பலநூறுகளாலும்-அநேகசுத்தோத்திரங்களாலும்; முன்னம் அடைபாத - முன்புபெறாத; மேதகும்பதவிக்குத்தகுதிய தாம் - மகத்தரபத்துக் கருணமாகிய; வியனருள் - மேலான அருக்கிர கத்தை; மேயினன் - அடைந்தனன்; அன்றே - அல்லவா எ-று. அன்று ஏ அசைகளுமாகும்

கருத்து:—தேவரீருடைய திருத்தம்பனருங்கூட உமது தோத்திர லேசத்தாலே சர்வசுவாதீனயிருக்கிற பகவானிடத்திலிருந்து கர்ணமிர்த மாயிருக்கிற துதிசுதங்களாலேயும் முன்படையப்பெறாததாயிருக்கிற பெரியாழ்வாரென்னும் பதவிக்குத் தகுதியாகிய பிரசாதத்தைத் தேவரீர் திருக் குழற்கற்றையின் சூட்டி வாசமூட்டிக்கொடுத்த திருமாலையைக்கொண்டு

போய்ச்சமர்ப்பித்துப் பெற்றனரென்றால் அடியேனையனையார் யாருடைய புருஷகாரபலத்தாலே உஜ்ஜீவிப்பார்கள். இது தேவரீருக்குத் தெரியாத விடயமன்றே! என்பது.

விசேடக்துறிப்பு:—கோதை: அண்மைவிளி. நின்றுதி - நின்விடயமான துதி; நின்றாற்செய்யப்பட்டதுதியென்றுமாம். நலனாதல் - திருவுள்ளத்து இரம்மியமாயிருத்தல். கோதைமூன்றில் முதலது திருநாமம், இரண்டாவது திருக்குழந்தை, மூன்றாவது திருமலை. நின் என்பதைத் தாதையோடுங் கூட்டிப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. இறையவன் - துட்டநிக்கிரக சிட்ட பரிபாலனஞ்செய்பவன். மேதகும் பதவி - பகவத்விடயத்தில் பொங்கு பரிவாலே வந்த பெரியாழ்வாரென்னும் பதவி. தகுதியாம் வியனருள் - அது குணமான பிரசாதம்; அதாவது: நித்யசூரிகளும்வந்திக்கத்தக்க மாமனாகக் கொள்கை; மேதகுபதவியாவது: உண்டிராக்கிடக்கும்போது முடலுக்கே கரைந்துநையும் சம்சாரிசேதனரைக்காட்டிலும், செய்தவமுடைய இருபுகள் உயர்ந்தவராவர்; அத்தவமகிமையாலே ஆன்மஞானம் கைவந்த பரம விருடியார் நனியுயர்ந்தவராவர்; அவர்களைக்காட்டிலும் மயர்வறமதிநலமருள்பெற்ற ஆழ்வார்கள் நனிதவவுயர்ந்தவராவர்; அவர்களைக்காட்டிலும் பொங்கும்பரிவாலே தன்நன்மையைப்பேணுதே எம்பெருமானுக்குப் பல்லாண்டுபடிய பெரியாழ்வார் உயர்வறவுயர்ந்தவராவர்;—இதுவேயாம்.

இப்பாட்டு, மூவினமும் விரலிவரத்தொடுக்கப்பட்டிருத்தலிற் சுமநிலையென்னும் குணவணியாம். இதனிலக்கணம் நாலாவதுபாட்டில் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. (க0)

11. தெக்கண திக்கும் பக்குவ மாநந்

செய்கையா லேயுநின் பிறப்பால்

திக்கனைத் தினுக்கு முத்தர மாகிச்

சிறந்ததத் திகைத்தனி லேயே

மிக்கசீர்க் கோதா யறிதுயி லமரும்

வியனரங் கமன்னவ னாலும்

தக்கதா கியநன் மதிப்பொடு கடைக்கண்

சந்ததம் வைத்திடப் படுமால்.

பதவுரை:—மிக்கசீர்க்கோதாய் - (தேவிமாராவார் பலரினும்) மேலான சிறப்புவாய்ந்த குடிக்கொடுத்தருள்நாய்ச்சியாரே!; தெக்கணதிக்கும் - தென் திசையும்; பக்குவம் ஆம் நந் செய்கையால் - பலோன்முகமான புண்ணியத்தாலே; யும் - லபித்ததாகிய, நின்றிறப்பால்-தேவரீர் திருவவதாரத்தாலே;

திக்கனைத்தினுக்கும் - திசைக ளெல்லாவற்றிற்கும்; உத்தரமாகி - (1) வட திசையாகி; (2) மேலானதாகி; சிறந்தது - சிறப்புற்றது; அத் திகைதனி லேயே - அந்தத் தென்திசையிலேதானே; அறிதுயிலமரும் - யோகரித்திரை செய்தருளுகின்ற; வியன் - பெருமைபெற்ற; அரங்கமன்னவனுலும் - ஸ்ரீரங்க ராஜனாலேயும்; தக்கது ஆகிய நன்மதிப்பொடு - தகுதியான வெகுமானத் தோடு; சந்ததம் - எப்பொழுதும்; கடைக்கண் வைத்திடப்படும் - கடாக்கி கப்படும். எ-று. ஆல் - அசை.

கருத்து:—தேவரீர் திருவவதரித்தருளுவதற் கிடமாயிருந்ததொரு சம்பந் தந்தாலே அசேதநமான தெற்குத்திக்கும் சர்வோத்தரமாக ஆகியதுமன்றி அறிதுயிலமர்ந்தருளுகின்ற அழகியமணவாளனது கடாக்கூவீக்ஷணத்திற்குப் பாத்திரமாக ஆகுமேயானால் தேவரீர் திருவடிசம்பந்தம்பெற்ற அடியேன் சர்வோத்திருஷ்டனாகி, பகவத்கடாக்கூவீக்ஷணத்திற்கும் யோக்கியனாக ஆவே னென்பதற் கென்னகுறை (ஒன்றுமில்லை) என்பதாம்.

விசேடக்துறிப்பு:—தெக்கணம் என்பது தட்சிணவென்னும் வடசொல் லின் நிரிவு. பக்குவமாம் நற்செய்கையென்றது பலோன்முகமான புண்ணிய விசேடத்தை. இங்குப் பக்குவமா நற்செய்கையென்றது பிராட்டியா ருடைய நிர்ஹேதுக பரமகிருபையை. நின்றிப்பால் என்பதற்குத் தேவரீர் திருவவதரித்தருளுவதற்கிடமாயிருத்தலாகிய ஒரு சம்பந்தமாத் திரத்தாலே யென்று பொருள் விரிக்கப்பட்டது. உத்தரம் - வடதிசை; மேன்மையுமாம். மிக்கசர்க்கோதாய் என்றது, தன்னடியார்களைச் சர்வேசுவரனனுக்கிரகத்திற் கருகரம்படிசெய்தருளுவதில்புருஷகாரபூதையான பெரியபிராட்டியாரைக் காட்டிலும் சிறப்புவாய்ந்தவராதலானே.

இப்பாட்டு, வல்லினவெழுத்துக்களேமிகுந் திருக்கமுடையதாக இருத்த லாலும், பல வழியெதுகையமைந்திருத்தலாலும் முதற்பாட்டைப்போலச் செறிவு என்னும் குணவணியதாம். வெளிப்படையாகத்தோன்றும்பொருளே யன்றிக் குறிப்பினாலும் ஒருபொருடோன்றுதலாலே ஆறுவதுபாட்டைப் போல உதாரமென்னும் குணவணியையுடையதுமாம். இவற்றினிலக்கணம் முன்னே சொல்லப்பட்டன.

அணி:—தெக்கண திக்கும்பக்குவம்: வழியெதுகையென்னுஞ்சொல்லணி. தெக்கண திக்குத் திக்களைத்தினுக்கு முத்தரமாகிச் சிறந்ததென்னுமிடத்து

முண்ணினாந்தழிவணியாம்; வெளிப்படையாகத்தோன்றும் பொருளன்றிக் குறிப்பினால் வேறொருபொருள் சிறப்புப்படத் தோன்றுதலாலே இப்பாட்டு, தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணியாம். தெக்கணதிக்கு உத்தரமாகிச் சிறந்ததென்பதையும், அத்திக்கு அறிதுயிலமர்ந்தருள்கின்ற அரங்கநாயகனாலும் அநவரதமும் பகுமானபூர்வகமாகக் கடாக்கிக்கப்படுகிறதென்பதையும் சாதிக்கிறதற்கு நாய்ச்சியாரது திருவவதாரரூபபதார்த்தம் ஹேதுவாக்கப்பட்டிருத்தலாலே இப்பாட்டுப் பதப்பொருட்செய்யுட்துறியணியாம். இவற்றினிலக்கணமெல்லாம் முன்னமே சொல்லப்பட்டன. அறிதுயிலமர்ந்தருளும் அரங்கமன்னராலும் சந்ததம் கடைக்கணவைக்கப்படுமென்னுமிடத்துத் துயிலமர்ந்தருளுதலாகிய தடையுளதாகவும் கடாக்கிப்பதாகிய காரியம்பிறத்தல் சொல்லப்பட்டிருத்தலால் மூன்றாவது பிறிதநாய்ச்சியணியுமாம். இவ்வாறு பல அலங்காரங்களமைந்திருத்தலாலே சேர்வையணியுமாம்.

12. கோதையே கோதா வரிநின்றன் பெயரின்

கூட்டத்தி னுலிந்த வுலகைப்

போதவும் புனலாற் புனிதம தாகப்

புரிந்திடும் புகலுமெந் நதியில்

மேதகுங் கங்கை யாதிய வாகும்

வியன்னதி பலவும்வந் துவந்தே

ஓதிடும் பருவத் துறைதலா லென்றும்

முயர்புண்ய நதிகளா யினவால்.

பதவுரை:—கோதையே - நாய்ச்சியாரே; கோதாவரி - கோதாவரி யென்னும் நதியானது. நின்றன்பெயரின் கூட்டத்தினால் - தேவரீருடைய திருநாமசம்பந்தமாத்திரத்தாலே; இந்தவுலகை - இச்சகத்தை; போதவும் - மிகவும்; புனலால் - தன்னுடைய தீர்த்தத்தினாலே; புனிதமது ஆகப் புரிந்திடும் - பரிசுத்தமாகும்படிசெய்யும்; புகலும் எந்நதியில் - சொல்லப்பட்ட யாதொரு கோதாவரிநதியில்; மேதகும் - மேன்மையாகிய; கங்கையாதிய வாகும் வியன் நதிபலவும் - பாசீரதிமுதலியவைகளாகிய மகிமைவாய்ந்த நதிகள் பலவும்; ஓதிடும் பருவத்து - மேளாவென்று சொல்லப்படும் சமயங்கடோறும்; வந்துவந்து-சேர்ந்துசேர்ந்து; (வந்துஉவந்து என்றுமாம்); உறைதலால் - தங்குதலாலே; என்றும் - எக்காலமும்; உயர் புண்ணிய நதிகளாயின - (தம்மில் வந்து நீராடுபவர்களுையெல்லாம்) புனிதவான்களாகச் செய்யும் மேலான நதிகளாயின. எ-று. ஆல் அசை.

நருந்து:—கோதாய் ! தேவரீர் திருநாமசம்பந்தமாத்திரத்தாலேயே கோதாவரியென்னும் நதியானது தன்னுடைய தீர்த்தத்தினாலே இம்மண்ணுலகத்தைப் பரமபாவனமாகச் செய்கின்றது. இதுமாத்திரமோ! கங்கையுமுனை முதலிய மகாநதிகளும் யாதொரு கோதாவரிநதியில் பருவகாலங்கடோறும் வந்துவந்து தங்குதலாலேயே தம்மில்வந்து நீராடுகின்றவர்களை யெல்லாம் நெடுங்காலமாகப் புனிதவான்களாகச் செய்யவல்லமையுடையவைகளாயினவெனில், தேவரீர் திருவடிசம்பந்தம்பெற்றிருப்பதாலேயே அடியேன் மிகவும் இவ்வுலகத்துள்ளார்க் குபகாரியாயிருக்கிறேன் என்பதற்கும் அடியேனை யடுத்தவர்களும் அவ்வாறு ஆயிருக்கிறார்களென்பதற்கும் ஆட்சேபமென்னையென்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—கோதாவரிநதிக்கும் கோதையென்னும் பெயருண்மை காண்க. கோதையென்னும் தேவரீர் திருநாமமாகிய இரண்டு அக்கரங்களைக் கோதாவரிநதி முதலிற் கொண்டிருக்கிற ஒரு சம்பந்தமாத்திரையானே யென்றுஞ் சொல்லலாம்.

பருவமாவது: பன்னிரண்டு வருடத்துக்கு ஒருதடவை, கும்பகோணத்திற் கொண்டாடப்படும் மகாமகம்போலப் பஞ்சவடிக்கும் நாசிகைக்கும் மத்தியிலுள்ள கோதாவரிநதியில் ஆடிமீனமுதல் ஒருவருடம் மேளாவென்னும் உற்சவம் கொண்டாடப்பட்டிருக்கிறது (அந்தப்பருவகாலங்களில் கங்கைமுதலிய நதிகளெல்லாம் அந்தவிடத்திற் போயிருந்து பரிசுத்திபெறுகின்றனவென்பது புராணவரலாறு); இந்த உற்சவசமயமாம். வெவ்வேறிடங்களில் வெவ்வேறுகாலங்களில் மேளாவென்னும் உற்சவம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

மேற்கூறியபடி குறிப்பினான் மற்றொருபொருடோன்றுதலாலே இப்பாட்டு, முற்பாட்டுப்போல உதாரமென்னும் குணவணியதாம். இதனிலக்கணம் முன்னே சொல்லப்பட்டது.

அணி:—இப்பாட்டும் முற்கூறியபடி அருத்தாபத்தியாற் பொருடருதலாலே தேர்ட்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேற்றணியாம். கோதாவரிக்கு இயல்பாகவே யுளதாகிய மகிமைக்குக் கோதாவென்னும் நாமசம்பந்தத்தையேதுவாகச் சம்பாவித்தலாலே ஏதுத்தந்திற்ப்பேற்றவணியுமாம். இவற்றின் இலக்கணங்கள் முன்னே சொல்லப்பட்டன.

13. மல்லிநா டாளும் மெல்லிய னினக்கு
வலியரா வயிற்றுயில் பயில்வோன்
சொல்லுமா சுகமா விரதமே வியவன்
ரெல்லையம் புமான்சயம் வரத்தில்
வல்லவ னான னெங்கனென் றென்றும்
மருவுதோ ழியர்சொலு நகைப்புப்
புல்லிய மொழிகள் நின்பெருங் காதல்
போதவுந் தகுமெனல் புகலும்.

பதவுரை:— மல்லிநாடு ஆளும் மெல்லியல் - திருமல்லிவளநாட்டைப்
பரிபாவித்தருளும் மிருதுவான சபாவமுடையீர்; னினக்கு - உமக்கு; வலி
யராவயில் துயில்பயில்வோன் - வலிய பாம்பின்மீது எப்பொழுதும் நித்திரை
செய்துகொண்டிருப்பவன்; எங்கன்-எப்படி; சுயம்வரத்தில்-நீயாகவே வரித்
துக்கொள்ளுந் கல்யாணத்திலே; வல்லவன் ஆனான் - பதியாக ஆயினான்;
சொல்லும் - சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும்; ஆசகம் ஆ - பட்சியாகிய; இரதம்
மேயவன் - தேரையுடையவன் (வாகனத்தையுடையவன்); [ஏயவன் என்று
பிரித்தாலும் பொருள் இதுவே]; எங்கனம் சுயம்வரத்தில் வல்லவனானான்;
தொல்லையம்புமான்-புராணபுருஷன் (மிகவும் வயோதிகன்), எங்கனம் சுயம்
வரத்தில் வல்லவனானான்; என்று என்றும் மருவுதோழியர்-என எக்காலமும்
பிரியாத உயிர்த்தோழியர்கள்; சொலும் - சொல்லுகின்ற; நகைப்புப்புல்லிய
மொழிகள் - பரிகாசத்தைப்பொருந்திய வார்த்தைகள்; நின் பெருங்காதல் -
தேவாரூடைய பிரணயம்; போதவும் - மிகவும்; தகுமெனல் - உசிதமான
தென்பதை; புகலும் - சொல்லுவனவாகும் என்று.

கருத்து:—சரீரகளைக்கியங்கனையெல்லாம் அனுபவித்தற்குத் தகுதி
யான சுகல சம்பத்துக்களையும் இளமைப்பருவத்தையுமுடைய உனக்கு
அதற்குநேரே விரோதமான வறுமையைக்குறிக்கும் பாம்பைப் படுக்கையாக
வுடையவன், பட்சியை வாகனமாகவுடையவன், முதுமைப்பருவத்தை
யுடையவன் நீயே தடிக்கோண்ட மணவாளனாகிய தெவ்வாறு என்று
தோழியர்சொல்லும் பரிகாசவார்த்தைகள், அந்ந்சாயித்வமும், கருடவாக
னத்துவமுமாகிய சர்வாதிகத்வலட்சணத்தையும், அகில ஜகத் ஜன்மாத்ரி
காரணத்வத்தையுமுடைய திருத்தக்கசெல்வரான திருவரங்கமன்னனான
அழகியமணவாளனை வரித்த நின் பெருங்காதல் மிகவும் தகுதியானதே
யென்று தோத்திரமாக அமைந்தது என்பது. இங்கனையன்றிப் பிறப்பே

காரணமாகப் பெரும்பகைமைபெற்றிருக்கிற பாம்பையும் கருடனையும் பகையல்லாமல் ஓரிடத்தில் நேசமாக வாழும்படி அவைகளை அடிமைகொண்டருளும் அகழிதகடனாசாமர்த்தியத்தையும், அகிலபுவனஜன்மாதிகளுக்கு அகில காரணமாகவிருக்கையும் உடைய திருவரங்கமன்னனாரை நினக்குச் சயம்வரபதியாகக்கொண்ட நின் பெருங்காதல் மிகுதியும் தகுதியானதேயென்று தோத்திரமாக அமைந்ததென்பதுமாம்.

விசேடத்திற்பு:—மல்லிநாடு என்றது வராகசேஷத்திரத்தை. இதிலுள்ள வடேசீகரபுரம் என்னும் புராதனநகரத்தை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரென்று புதுப்பெயரெய்தும்படி ஜீர்ணோத்தாரணஞ்செய்த வில்லியென்னும் வேடராஜனுடைய தாயாகிய மல்லியென்பவளா லாளப்பட்டதாலே இது மல்லிநாடாயிற்று. ஆனும் என்றதினால் ஆளுகைக்குரிய ஞானசக்தியாதிகளாகிய ஆத்மகுணங்களும் மெல்லியலென்றதனாலே, செளகுமார்யம், செளந்தர்யம் முதலிய விக்கிரககுணங்களும் சொல்லப்பட்டன. பரிகாசமொழிகளாகக் கொள்ளும்போது முதலாவதற்கு, ஒருவரும் அருகிற்சென்று கூடுதற்குங் கூடாததாயிருக்கிற கொடிய விடத்தோடு கோபத்தையுங்கொண்டு கோளிழைக்கும்வன்மையையுடைய பையுடைநாகத்தைப் படுக்கையாகக்கொண்டதன்மேலே எப்பொழுதும் படுத்துறங்குகின்றவனென்றும், இரண்டாவதற்கு, மெல்லிய சிறைகளையும் கடிய வேகத்தையும் உடையதாய் ஆகாயத்திலே அலைந்துகொண்டுதிருகிற ஒரு பட்சியைச் சிறந்தவாகனமாக வுடையவனென்றும், மூன்றாவதற்கு அளவிடமுடியாத வயதிலையுடைய கிழவனென்றும் பொருள்கொள்க. தோத்திரமாகக்கொள்ளும்போது முதலதற்கு எவ்விடத்திலும், எக்காலத்திலும், எல்லாக்குற்றேவல்களையும் அததற்குரிய வருவமுடையனாய்ச் செய் தாநந்திக்கும் வல்லமையையுடைய அரவரசப் பெருஞ்சோதியென்னும் வெண்மை, மென்மை, மன்மல், வனப்பு, தன்மையென்னும் ஐந்திலக்கணங்களோடுகூடிய அகன்றுயர்ந்துள்ள பரியங்கத்திலே பள்ளிகொண்டருள்பவனென்றும், இரண்டாவதற்கு அறுகூலர்களை ரகஷித்தருளுகிறதற்கும், பிரதிகூலர்களைச் சிக்ஷித்தருள்கிறதற்கும், சகாயமாய்த்தேசகாலோசிதமான சகலகைங்கர்யங்களையும் செய்பவரும், செளர்யவீர்யாதி பராக்கிரமமுடையவரும், நினைத்தமாத் திரத்திலே நினைத்தவிடங்களுக்கெல்லாம் சென்று மீளுதன் முதலிய ஊர்தியிலக்கணங்களெல்லாம், ஒருங்கே அமையப்பெற்றவருமாகிய பெரியதிருவடியை வாகனமாகவுடையவனென்றும், மூன்றாவதற்கு ஆக்கலளித்தலாதியாகிய சகலகாரியங்களுக்கும் முதற்காரணம் துணைக்காரணம் முதலிய அகிலகாரணங்களுமாய், ஆதிமத்யாந்தரகூடனாய், நித்யயௌவனமாயிருப்பவனென்றும் பொருள்கொள்க.

பரிகாசமொழிகளாகக்கொள்ளும்போது முற்கூறியபடியன்றிச் செம்பொருளாகவும் அவ்விடயம் விளங்குவது காண்க. அது பின்வருமாறு:—

முதலாவதற்கு வலியர் ஆவயின் துயில்பயில்வோன் எனக் கண்ணழித்து, கோபிகைகள் வசிக்கும் அந்த ஆய்ப்பாடியில் அவர்களின்பத்தைவிரும்பி அவர்கள் தயையை யெதிர்பார்த்து அவர்கள் கடைத்தலையிற் காத்துக்கொண்டிருப்பவனென்றும், [வல்லியர் - ஆய்ச்சியர் இடைக்குறை. ஆவயின் - அவ்விடம்.] இரண்டாவதற்கு, சொல்லும், மாசு, உக, மா, விரதம், மேய்வன் - (ஏய்வன்)-எனப் பதம் பிரித்து இழிவாகச்சொல்லப்படுங் குற்றங்களெல்லாம் ஒழிய மேலான நோன்பினை மேற்கொண்டிருப்பவனென்றும், மூன்றாவதற்குத் தொல்லை அம்புமான் எனப் பதச்சேதம்பண்ணிக் கடுந்துன்பத்தை விளைக்கும் வில்லோடுகூடிய கணைகளைக் கையிற் கொண்டுள்ளவன், (கணையென்பது வில்லுக்கும் உபலக்ஷணம்.) என்றும் பொருள்படுதலாம். இப்படிப் பொருள்கொண்டாலும் தோத்திரமாகக்கொள்ளும்போது முற்கூறியவாறே கூறுக. இம் மூன்றுவிசேடணங்களும் பகவத்சொரூப நிருபணத்துக்குத் தக்க வேறுக்களாயிருத்தலாலே நிற்பெருங்காதல் போதவும் தகுதியாகு மென்று புகழப்பட்டதாயிற்று. என்றும் மருவு தோழியரென்றது எக்காலத்தும் இணைபிரியாத பிரிய சகிகளை.

இப்பாட்டு, முற்பாட்டுப்போலே குறிப்பான் மற்றொருபொருள் கொடுப்பதினாலே உதாரமென்னுங் குணவணியேயாம். அன்றியும், செவிக்கினிய தாய்ச்செல்லும் மெல்லிய ஓசையமையும்படி மென்மையானவெழுத்துக்கள் பலவும், அவற்றினிடையிடையே வன்மையானவெழுத்துக்கள் சிலவுமாக அமைந்திருத்தலால் ஒழுக்கையுமாம். இதனை வடநூலார் சகுமாரதையென்பர். இவற்றினிலக்கணங்களும் முன்னமே சொல்லப்பட்டன.

அணி:—பரிகாசத்துக்கு ஏதுவாகிய பாம்புபடுக்கையையுடையவன், பட்சிவாகனத்தையுடையவன், கிழத்தனத்தையுடையவனென்ற நித்தனை மொழிகளாலே சர்வாதிகத்வகுசகமாயிருக்கிற அந்தசாயித்துவமும், கருடவாகனத்துவமும், அகில ஜகத்காரணத்துவமுமுடைய உயர்வறவுயர்ந்தவனென்ற புகழ்ச்சி அப் பழிக்கப்பட்டபொருளிடத்தே தோன்றுதலாலே வஞ்சப்புகழ்ச்சியணியாம். “பழிப்பிற் புகழ்ச்சி புகழ்ச்சியிற் பழிப்பு, புகழ்ச்சியிற் புகழ்ச்சி யெனமுப் பாலாப், போந்தது வஞ்சப் புகழ்ச்சியாகும்” என்பர் சந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் வியாஜஸ்துதியலங்காரமென்பர். மாறனலங்காரநூலார் நிர்தாஸ்துதியலங்காரமென்று “இகழ்வது போன்ற வியற்கையின் வண்புகழ் - நிகழ்தர வுரைப்பது நிர்தாத் துதியே” என்று இலக்கணங்கூறுவர்.

14. இறைவியே சிறைவண் டினந்தின முன்ற
 நெழிற்குழல் புனைநனை மலரால்
 நிறைதரு நறையேய் முடியினை யுடைய
 நின்னிறை யின்னிற மருவி
 உறையென நறைபெய் வைசயந் திவையு
 மொருவிமீ தெழும்பொழு தொன்றிச்
 சிறைகளி னறையான் மௌலிமேற் சுழன்று
 செய்திடும் பிச்சநன் னிழலே.

பதவுரை:—இறைவியே - சர்வலோகநாயகியாரே; தினம் - ஒவ்வொரு நாளுமும்; உன்றன் எழில் குழல் புனை நனை மலரால் - தேவரீர் தேங்கோதையிற் சூடிக்கொடுத்த பூங்கோதையினுலே; நிறைதரு நறை ஏய் முடியிளையுடைய - பரிபூர்ணமான பரிமளத்தைப்பொருந்திய மௌலியோடுகூடிய; நின் இறையின் நிறம் மருவி - தேவரீருடைய அழகியமணவாளானது திருமார்பைச் சேர்ந்து; உறையென நறைபெய் வைசயந்திவையும் ஒருவி-மழைபோல மகரத் தத்தைப்பொழிகின்ற வனமாலையையும்விட்டு; சிறைவண்டினம் - இறகுகளையுடைய வண்டின்கூட்டங்கள்; மீதெழும்பொழுது - (அவ் வழகியமணவாளானது திருமுடியை மருவிய திவ்விய பரிமளத்தை யங்கடைத் தனுபவிக்க விரும்பி யெமக்கென்று) மேலே கிளம்புங்காலையில்; ஒன்றி - ஒன்றொடொன்றுராய்ந்து; சிறைகளின் அறையால் - சிறைகளினெருக்கடியினுலே; மௌலிமேற் சுழன்று - (திருமுடியிலிறங்கி மொய்க்கவும் முடியாமல் விலகிப் போகவும் முடியாமல்) திருமுடியின் மேற்புறத்தே சுற்றிக்கொண்டே யிருத்தலாலே; பிச்சம் நன்னிழல் செய்திடும் - மயிலினிறகுகளாற்செய்த குடையினது காந்திபோலும் காந்தியைச் செய்யாரிற்கும் ஏ - று. ஏ - அசை.

கருத்து:—நாய்ச்சியார் சூடிக்கொடுத்த மலர்மாலைகள் மார்பில் எப் பொழுதும் அணிந்துகொண்டிருக்கும் வனமாலையினும் நனிதவவுயர்ந்த நறுமணமுடையதென்பது. நாய்ச்சியார் திருக்குழற்கற்றையிற் சூட்டி நறுமணமூட்டிக்கொடுத்த மலர்மாலையை அன்போடு வணந்திருத்தலாலே வனமாலையைக்காட்டிலும் மேலான திவ்விய பரிமளத்தையுடைய திருவரங்கமன்னரானது திருமுடியையடைந்து அதனை நுகர்ந்து ஆநந்திக்கவிரும்பி அவ்வனமாலையையும் விட்டு எமக்கென்று ஒருமிக்க மேலே கிளம்பிய மதுகா நிகரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று சிறகுகளி னெருக்கடியினுலே திருமுடியையடையவுமுடியாமல், நறுமண நுகருநசையாலே விலகி வேறிடம்புகவுமுடியாமல் அத்திருமுடியின்மேல் இடைவிடாமல் வட்டமிட்டுச் சுற்றிக்கொண்டிருத்தலாலே அவ்வாறு சுழன்றுகொண்டிருத்தல் அவ்வழகியமணவாளானது திருமுடிக்குப் பீலிக்குடையோன்றிருக்கின்றதென்பதாம்.

விசேடக்திறிப்பு:—நனை-தேன். “நனையென் பதுவே மதமுங் கள்ளும், பூமொட்டெனவும் புகலுமுப் பெயரே” என்பது அந்நாதிச்சூத்திரம். நறை - வாசனை, தேன். “நறையென்பதுமது நறுநாற்றமுமாம்” என்பதும் அது. பிச்சம் - பீலிக்குடை. “பிச்சமாண் மயிரும் பீலிக் குடையும்வெண் குடையு மாகும்” மண்டலநிகண்டு. உறை - மழை. அறை - அடி. இங்கு நெருக்கத் தாலே வண்டுகள் ஒன்றுக்கொன்று சிறகுகளாலடித்துக்கொள்ளுதலைக் குறிக்கின்றது. பொருளமைதிக்கேற்றவாறு பதவுரையில் வருவித்துரைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இசையெச்சமென்க. “அதிகாரத்தா லவாய்நிலைதன்னால், ஓர்சொற்பொருளை யுறுத்தற்பொருட்டால் - இன்னும்பலபல வேதுவினாலும், மொழிவரு வித்து முடித்தனர் கொளலே” என்பர் இலக்கணக்கொத்துடையார்.

இப்பாட்டு மூலினமும் விரவத் தொடுக்கப்பட்டிருத்தலாலே சமநிலையென்னும் குணவணியின்பாற்படும். இதனிலக்கணமும் வடமொழிப்பெயரும் முன்னே சொல்லப்பட்டன. இதனைப் பாஞ்சாலநெறியார் அடிகடோறும் வழியெதுகையென்னும் அதுப்பிராசம் பெரும்பாலும் வந்திருத்தலாலே சொல்லின்பமென்னும் குணவணியென்பர்.

அணி:—அழகியமணவாளன் திருமுடிக்குமேலே மண்டலாகாரமாக வண்டினங்கள் சுழன்றுகொண்டிருத்தலாகிய உபமேயத்திலே பீலிக்குடையாகிய உபமானத்தின்றன்மை ஆரோபிக்கப்பட்டிருத்தலால், இப்பாட்டு பதப்பொருட்காட்சியணியாம். “ஒன்ற னியன்மற் றென்றிடை யேற்றிடல், பதப்பொரு ளென்னப் பாத்தனர் புலவர்” என்பர் சந்திராலோகநூலார். வடநூலார் பதார்த்தவிருத்திரிதர்சனாலங்காரமென்பர். (கசு)

15. நறுமணம் புணர்ந்து நாளுநெஞ் சமர்ந்து

நயப்புறு செம்மை மேவுற்றும்

உறுவதற் குரிய குணமமைந் திருந்து

மோவரும் மெல்லியல் வாய்ந்தும்

மறுவறு வைச யந்திதென் னரங்க

மன்னனார் மௌஸீசேர் நின்னேர்

பெறுகுழற் கோதை யாற்றிருக் கோதாய்

பெரிதுந்தாழ்த் திடப்படு மன்றே.

பதவுரை:—கோதாய் - கோதைகுடிக்கொடுத்தருள்நாய்ச்சியாரே!; தென்னரங்கமன்னரை மௌலிசேர் - அழகிய அரங்கநாயகரது திருமுடியையடைந்திருக்கிற; நின் ஏர்பெறு குழற் கோதையால் - தேவாரூடைய பூங்குழற்கோதையினுலே; மறு அறு வைசயந்தி-குற்றமற்ற வனமாலிகையென்னும் பூங்கோதை; நறு மணம் புணர்ந்தும் - (1) நன்மையான வதுவையாய்ந்திருந்தும்; (2) நல்ல வாசனையைமையந்திருந்தும்; நாளும் - எப்பொழுதும்; நெஞ்சமர்ந்தும் - (1) எம்பெருமானது இதயத்துப் பொருந்தியிருந்தும்; (2) திருமார்பிலமைந்திருந்தும்; நயப்புறு - விரும்புதற்குக்காரணமாகிய; செம்மை மேவுற்றும் - (1) நல்லொழுக்கத்தைப் பெற்றிருந்தும்; (2) செவ்விய தளங்களை யியைந்திருந்தும்; உறுவதற்குரிய - பொருந்தத்தகுதியான; குணம் அமைந்திருந்தும்; (1) நற்குணங்களெல்லாம் அமைந்திருந்தும்; (2) நாரோடு கூடியிருந்தும்; ஓவு அரும் - ஒருகாலத்தும் மாறாத; மெல்லியல் வாய்ந்தும் - (1) சௌகுமார்யத்தைப் பெற்றிருந்தும்; (2) மென்மைத்தன்மையை மேலியுந்தும்; பெரிதூர் தாழ்த்திடப்படும் - (1) மிகவுந் தீழாகச்செய்யப்படும்; (2) மிகவுந் தாழ்வாகச்செய்யப்படுகின்றது; அன்றே - அல்லவா ஏ-று.

கருத்து:—இயல்பாகவே குற்றமற்ற வனமாலிகையென்னுந் தேங்கோதை நறுமணம்புணர்தன்முதலிய நற்குணங்களெல்லாம் நண்ணியிருந்தும் திருவரங்கமன்னரைது திருமுடியையடைந்துள்ள தேவார்தேங்குழற்பூங்கோதையினுலே தீழாகச்செய்யப்படுமென்பதாம். குடிக்கோடுத்தமாலை எம்பெருமானால் சிரசாவகிக்கப்பட்டதென்பதும்.

விசேட்குறிப்பு:—தாழ்த்திடப்படுமென்றது எம்பெருமான் திருமுடியிற் புனைந்துள்ள குடிக்கொடுத்தமாலைக்குத் திருமார்பிலணிந்திருக்கிற வனமாலை தாழ்வான இடத்திலுள்ளதை. இது கவிசமத்தாரம். உம்மையாவும் உயர்வு சிறப்புப்பொருளான, அன்றே - பலரறிதேற்றம். பெரிது என்பதன்பின் ஓரும்மை வருவித்துப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. உயர்வுசிறப்புமையோடு கூடிய வினையெச்சங்களெல்லாம், தாழ்த்திடப்படும் என்னும் முற்றுவிளையைக்கொண்டு முடிந்தன. வைசயந்தி கோதை பென்னும்பெயர்கள் மாலைகளைக் குறிப்பதன்றி மாதர்கள்பெயர்களாகவும் வழங்கப்படுதலாலும், தாழ்த்திடப்படுமென்னுஞ் செய்யுமென்னும் வினைமுற்றும் அஃறிணையொன்றன்பாலாகவும் உயர்திணைப்பென்பாலாகவும் பொருள்கொள்ளத்தக்கதாலாலும், தொனியாக வேறொரு பொருள்படுவதற்கேற்ப வினையெச்சங்களுக்கெல்லாம் இரண்டுபொருண்மையெடுத்துரைக்கப்பட்டன. எல் இயல்வாய்ந்தும் எனப் பிரித்துக் காந்தியையும் இலக்கணங்களையும் அமைந்தும் என்றும், செம்மை மேவுற்றும் என்பதற்கு இலக்கணமமைத்திருந்தும் என்றுஞ் சொல்லலாம்.

இப்பாட்டுக் குறிப்பால் மற்றொருபொருள் தோன்றும்படி அமைந்திருத்தலாலே உதாரமென்னுங் குணவணியாம். இதனிலக்கணம் முன்னே சொல்லப்பட்டது.

அணி:—இங்குச்சொல்லப்படுகின்ற மாலையின் வர்ணனையாகிய புகழ் பொருட்செய்தியிலே மிகவுயர்வுபெற்றிருக்கிற ஒருபெண்ணினாலே நற்குண நற்செய்க்கையையுடைய மற்றொருபெண் தாழ்த்திடப்படுமென்ற அல்பொருட் செய்தி தோன்றுதலாலே இப்பாட்டுச் சுருங்கச்சொல்லணியாம். “அடைமொழி யொப்புமை யாற்றலி னல்பொருட், செய்தி விளங்கப் புகழ்பொருட் செய்தியைச், சிலேடை பொதுவடை யெனுமிரு திறத்தினும், தோன்றக் கூறல் சுருங்கச் சொல்லே” என்பர் சந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் சமாசோக்தியென்பர். இது சிலேடையோடு கூடிவந்தது. சிலேடையில்லாமலும் வரும்.

(கடு)

16. வயங்குதின் மௌலி வனைந்தருண் மாலை

மான்றுமுடி வகித்திடு மளவில்

இயங்கதன் மதுவை யிச்சையின் படிதே

னினைக்களி கொண்டு கூட் டுண்டு

நயங்குல விடுமின் குரலின வாகி

நம்பெரு மாட்டியே நின்மின்

முயங்குமுன் றிலிற்செய் மன்றலின் முழங்கும்

முதன்மைசேர் முழுவென முழங்கும்.

பதவுரை:—நம்பெருமாட்டியே - நம்பெருமானது திவ்வியமகிஷியாரே!; தேன் இனம் - மதுகரனிகரங்கள்; வயங்கும் நின் மவுலி வனைந்தருண் மாலை-வயங்குகின்ற தேவரீர்திருக்குழந்தைமையிற் குடிக்கொடுத்த திருமாலையை; மால் - நம்பெருமான்; முடிவகித்திடும் அளவில் - தம் திருவபிஷேகத்தில் அணிந்துகொண்டபொழுது; இயங்கு அதன் மதுவை - பெருகிவருகின்ற அந்தத்திருமாலையின் தேன்பெருக்கை; இச்சையின்படி - இட்டப்பிரகாரம்; கூட்டிண்டு - கொள்ளுகொண்டுண்டு; அல்லது கூட்டமாகக் கூடியிருந்து குடித்து; களிகொண்டு - களிப்படைந்து; நயங் குலவிடும் - இன்பம் விளைக்கின்ற; இனிமைக்குரலினவாகி-இனிய இசையையுடையனவாய்; நின் மின்முயங்கும்-தேவரீரது ஒளிதழையும்; முன்றலில் - முத்துடைத்தாமரிரைதாழ்ந்த பந்தலில்; செய் மன்றலில் - கண்டருளுகின்ற திருக்கலியாணமகோற்சுவத்தில்; முழங்கும் - ஒலிக்கின்ற; முதன்மைசேர் - உத்தமமாகிய; முழுவென - மங்கலகீதத்தைப்போல; முழங்கும் - ஒலிக்கும் எ-று.

கருத்து:—நாய்ச்சியார் குடிக்கொடுத்து மன்னரை திருமுடியிற் குடிக்கொண்டிருக்கும் திருமாலைகளிலிருந்து பெருகிவருகிற மதுவைப் பானம் பண்ணிக் களித்து அதனாலே மதுரமானதொளியையுடைய மதுகரங்கள், மன்மலமுன்றிலில் முழங்கும் முழவம்போல முழங்குமென்பதாம். இதனால் நாய்ச்சியார் குடிக்கொடுத்து மன்னரை திருமுடியிற் குடிக்கொண்டிருக்கிற மலர்கள் தத்தமிடத்திலிருக்கும்பொழுதின்காட்டிலும் மிகவுஞ் செழிப்புற்று வாசனையிக்கு அதிகமாகத் தேனைப்பொழிதலாகிய பெருமையையுடைய சூசிக்கப்பட்டது. அன்றியும், வண்டினங்களும் அம்மலர்களினின்றும் மிகுதியாகப்பெருகிவருகின்ற மதுவைக் கூட்டுண்டு முன்னிலும் இனிமையான ருவினைப்பெற்றுக்களிப்போடுமுழங்குகின்றனவென்பதும் குறிப்பிக்கப்பட்டது.

விசேடநீதிப்பு:—மால் என்னும் திருநாமத்துக்கு அடியார்களை ஆட்கொண்டருளுவதில் மிக்க ஆர்வமுடையவனென்றும், மாயையையுடையவனென்றும், திருமாமகளிடத்தில் மிக்க மோகத்தையுடையவனென்றும், கருமையான திருமேனியையுடையவனென்றும், பெருமையையுடையவனென்றும், எவரினும் உயர்ந்தோனென்றும் பலபொருள்கூறுவர். இங்கு முதலாவதாகச்சொல்லப்பட்ட பொருளே கொள்க. கூட்டுண்டல் என்பதை வடநூலார் சகபானகேளியென்பர். சபீதி, துல்லியபானமென்றுஞ் சொல்லுகின்றனர். அதாவது உத்யானவனம்முதலிய மனதுக்கினிமைவாய்ந்த இடங்களில் வந்து புத்திராரித்திரர்களுடன் கூடியிருந்துண்ணல்; “புலவர்களியமுதொழுகு புதுமொழிகூட் டுணத்தமிழாற் புனைதல்செய்தார்” என்பர் நைடதச்சிறப்புப்பாயிரத்தார். மின்முயங்குமுன்றிலென்றதனால் பொன்னிலும் மணியிலும் புனைந்ததென்க.

கலியாற்கருதப்படும்பொருள் விரைவிற்புலப்படுமாறு விளக்குதற்கு வேண்டும், சொற்களையுடையதாயிருத்தலால் இப்பாட்டு உய்த்தலில் பொருண்மையென்னுங் குணவணியின்பாற்படும். “கருதிய பொருளைத் தெரிவுவிரித்தற், குரிய சொல் லுடைய துய்த்தலில் பொருண்மை” என்பர் தண்டியாசிரியர். இதனை வடநூலார் அர்த்தவியக்தி என்பர், திருவரங்கமன்னரை திருமுடிமேற்புனைந்திருக்கிற நாய்ச்சியார் குடிக்கொடுத்த மாலைகளிலிருக்கிற மலர்கள், தத்தம் பிறப்பிடங்களிலிருக்கும்பொழுதிலும், மிகவுஞ் செழிப்புற்று மிகுதியாகத் தேனைப் பொழிகின்றதென்றும், அத்தேனையுண்ணுதலாலே வண்டினங்களுக்கு இயல்பாயமைந்த இன்குரலைக்காட்டிலும் நயங்குலவிடுமின்குரலும், எப்பொழுதும் முழங்கிக்கொண்டிருக்கக்கேதுவான மிக்ககளிப்பும் உண்டாயினவெனக் குறிப்பாற் றேன்றுதலாலே உதாரமென்னுங் குணவணியுமாம். இதனிலக்கணம் முன்னே சொல்லப்பட்டது.

அணி:— மதுகர நிகரங்களின் நீங்காரத்தொனியிலே மங்கலமுழுவின்
றன்மை சம்பாவிக்கப்படுதலால் இப்பாட்டுத் தந்திறிப்பேற்றவணியாம்.
இதனிலக்கணமும் வடமொழிப்பெயரும் முன்னே சொல்லப்பட்டன. (கசு)

17. இலஞ்சியி லுலக மாகுமொண் பராக

மேந்திய சரோருகத் தாலும்

நலந்திகழ் மார்பிற் றிருமங்கை கொங்கை

நண்ணாறுங் கலவையி னானும்

பொலங்கழ லிணையின் மறைமல ராலும்

பொலங்கொடி வாசித னாயும்

வலம்பெறு நெடுமா னின்குழன் மாலை

வணங்கிய முடிகொடு வகிக்கும்.

பதவுரை:—பொலங்கொடி - அழகிய பூங்கொடிபோன்றவரே!; வலம்
பெறுநெடுமால் - வெற்றி அல்லது சர்வசத்தியையுமுடைய திருவிக்கிரம
ருபியான அழகியமணவாளன்; இலஞ்சியில் - திருநாப்பில்; உலகமாகும்
ஒண்பராகம் - அகிலாண்டங்களாகவும் பரிணமிக்கத்தக்க ஒள்ளிய மகரநீ
தங்களை; ஏந்திய சரோருகத்தாலும் - வகித்துக்கொண்டிருக்குஞ் செங்கமல
மலரினாலும்; நலந்திகழ்மார்பில் - அழகுவிளங்குகின்ற திருமார்பினில்;
திருமங்கைகொங்கைநண் - பெரியபிராட்டியாரது திருமுலைத்தடங்களினிற்
துள்ள; நறுங்கலவையினாலும் - நல்ல வாசனையிருந்த சந்தனக்குழம்பினாலும்;
பொலம் கழல் இணையில் - அழகிய வீரகண்டையணிந்த திருவடித்துணைகளில்;
மறைமலராலும் - மந்திரபூஷ்பத்தினாலும்; வாசிதனாயும் - வாசனையுடையவ
னாகச் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும்; நின் குழல்மாலை - தேவரீர் திருக்குழற்
கற்றையிற் சூடிக்கொடுத்தருளிய திருமாலையை; வணங்கிய முடிகொடு -
வணங்குதலைப்பெற்ற திருவபிஷேகத்தினாலே; வகிக்கும் - தாங்காநிற்கும்.
எ-று.

கருத்து:—சகலவேதங்களாலும் சர்வகந்தனெனக் கொண்டாடப்படும்
திருவரங்கமன்னனார் நாடிகமலம். கமலாசனையின் தனசந்தனம் முதலிய
வற்றுலே வாசனையூட்டப்பட்டவனையிருந்தும் நாய்ச்சியார் குடிக்கொடுத்த
திருமாலையிலுள்ள திவ்வியபரிமளத்திலே போர விரும்புடையனாய் அம்மலை
யைத் தலைவணக்கத்தோடு பெற்று வகிக்கிறனென்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:— இலஞ்சி-கொப்பூழ். உலகு அண்டத்துக்குச் சினை
யாகுபெயர். உலகமாகுமொண்பராகமென்றது, நாடிகமலத்துள்ள ஒவ்வொரு

பூந்துகளும் ஒவ்வோரண்டமாகப் பரிணமிக்கின்றதென்னும் பகவானுடைய விராட்சொருபத்தின் பெருமை விளக்கியவாரும். மறை - மந்திரம்; மறைக் கப்படுவது மறையெனச் செயப்படுபொருள்விகுதி புணர்ந்துகெட்டது. மந்திரம் வேதத்தின் ஓர்பாகமாகவின் முதலாகுபெயருமாம். மறைமலர் என்றது புருடசூக்தாதி மந்திரங்களைக்கொண்டு அர்ச்சிக்கின்ற மலர்களை; மந்திரபுஷ்பமென்பதுமிது. இது திருவாராதனக்கிரமத்திலொன்று; “இந்திர னேடு பிரம னீச னிமையவ ரெல்லாம், மந்திர மாமலர் கொண்டு” என்பது பேரியாழ்வார்திருமொழி. பொலங்கொடி - உவமையாகுபெயர்; அண்மை வளி; பொலம் என்பது பொன்னையும் குறிக்கும். “பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின் - முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரம் - செய்யுண் மருங்கிற் றொடரிய லான” என்னும் விதிப்படி பொன் என்னும் பலபொரு ளொருசொல் பொலமெனவாயிற்றென்ப.

செவிக்கினியதாய்ச்செல்லும் மெல்லிய இசையுடன் கூடியிருத்தலால் இப்பாட்டு ஒழிக்கையென்னுங் குணமுடையதாம். இதில் ஆவியாற்கருதப் பட்டபொருள் வெளிப்படையாய் விரைவிற்புலப்படுதலுண்மையில் தேளிவு என்னுங் குணமுடையதுமாகும். இவற்றின் இலக்கணம்முதலிய முன்னமே சொல்லப்பட்டன.

அணி:—‘வலம்பெறுநெடுமால் வணங்கியமுடிகொடு வகிக்கும்’ என்றத னால் திருவரங்கமன்னனாருக்கு மற்றையபொருள்களிற்காட்டிலும், நாய்ச்சி யார் சூடிக்கொடுத்தமாலையிலே மிகவும் ஆர்வமுடைமை விளங்குதலாலே மற் றையவற்றைக்காட்டிலும் சூடிக்கொடுத்தமலைகளுக்குத் திவ்யபரிமளமுடை மை தெரிதலாலே இப்பாட்டுத் தொனியாலே வந்த வேற்றுமையணியாம். “ஓதிய பொருள்களு ளொன்றுயர் வுடைத்தென், நறையவது வேற்றுமை யணி யெனப்படுமே” என்பர் சந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் வியதிரே காலங்காரமென்பர்.

(கௌ)

18. ஒங்குமில் வரங்கத் துத்தம் னுன்ற

னுத்தரீ யத்தையுங் குழலிற்

பாங்குறச் சூட்டிப் பரிமள மூட்டிப்

பரிந்தருள் பசந்தெரி யலையும்

வீங்குசீர்க் கோதா யுத்தமாங் கத்தின்

மிசைமலை தலிற்பெரும் பாலும்

தாங்குமங் களரீள் செல்வமா முடியைத்

தாங்கிடுந் தகைமைசார்ந் தனனூல்.

பதவுரை:—வீங்குசீர்க்கோதாய் - யாவரினும் மேலான சிறப்புவாய்ந்த நாய்ச்சியாரே!; ஓங்கு - ஞானசக்தியாதிகுணங்களா லெவரினு முயர்ந்த; இ அரங்கத்து உத்தமன் - இந்தத் திருவரங்கமன்னனார்; உன்றன் - தேவரீருடைய; உத்தரீயத்தையும் - திருமுலைத்தடங்களிற் புனைந்துதந்த உத்தராசங்கத்தையும்; குழலில் - திருக்குழற்கற்றையில்; பாக்கு உற - செவ்வையாக; சூட்டி - அணிந்து; பரிமளம் ஊட்டி - மிக்க வாசனையுறும்படிசெய்து; பரிந்து அருள் - விருப்பொடுகொடுத்த; பசுந்தெரியலையும் - செழுமையான மலர்மாலையையும்; உத்தமாங்கத்தின்மிசை - திருமுடியின்மேல்; மிலைதலில் - அணிந்துகொண்டதனாலேதான்; பெரும்பாலும் - மிகவும்; தாங்கு - சகல புவனங்களையும் பரிபாலனஞ்செய்தற்குரிய; மங்கலம் - சுபகரமான; ரீள் - ரீண்ட; செவ்வமாமுடியை - பரமைச்சுவரிய சூசகமான திருவபிடேகத்தை; தாங்கிடும் - வகிக்கும்; தகைமை - மகாதிகாரமாகிய பெருமையை; சார்ந்தனன் - அடைந்தனன் எ-று. ஆல். அசை.

கருத்து:—நாய்ச்சியா ருடுத்துக்களைந்த நன்பீதகவாடையையும் சூழிக் கொடுத்த துழாய்த்தொடையலையும் பிரீதிபூர்வமாகச் சிரசாவகித்தலாலே திருவரங்கச்செல்வனார் மிகவும் செளபாக்கியசம்பத்துக்குச் சார்வபெளமனாகத் திருமுடிபுனைதற்குரிய மகாதிகாரத்தைப் பெற்றனரென்பது.

விசேடக்துறிப்பு:—ஓங்கு - வாஞ்சல்சாதி குணகணங்களால் எவரினு முயர்ந்த என்றமாம். இத்திருவரங்கத்துத்தமனெனச் சுட்டியது சமரபூபாலனென்னும் ஆசனத்தில் நாய்ச்சியாருடன் எழுந்தருளியிருத்தலாலே. உத்தமன் என்றது, உயர்வறவுயர்ந்தவனென்றபடி; புருஷோத்தமனென்று மாம். உத்தரீயமென்றதற்குக் “குங்குமம்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து வளர்ந்த திருமுலைத்தடங்களின்மேற் புனைந்த உத்தராசங்கமென இசையெச்சமாக விரித்துப் பொருள்கொள்க. அல்லது திருக்குழற்கற்றையிற் போலே யியற்கையாயமைந்த திருமேனியினது திவ்யபரிமளத்தாலே பரிமளிதமாயிருக்கிற உத்தரீயமென விரித்துப் பொருள்கொள்ளலுமாம். வீங்குசீர் என்றது, “கோதைகுழற் சுற்றாத தாரணியார்”! என்று எம்பெருமானைக் கொண்டாடும்படி யெவற்றினுமுயர்ந்த சிறப்புடைமையை. அங்கங்களிலெல்லா முயர்ந்ததாதலிற் திருமுடி உத்தமாங்கமெனப்பட்டது. தாங்குதல் - காப்பாற்றுதல். ரீள்முடியென்றதற்கு - சர்வாதிகத்வ சூசகமான ரீண்ட முடியென் றத்தமருளிச்செய்வர் பூர்வாசார்யர்கள். தகைமை - தகுதியான அதிகாரம். பெரும்பாலுமென்றது, ஸ்ரீய:பதித்வாதிகளும் சிறிது காரணமாயிருந்தாலுமெனக் காட்டுதற்கு.

44 குடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமலை மூலம் உரையும்.

இப்பாட்டு, கவியாற் கருதப்பட்டபொருள் வெளிப்படையாய் விரைவில் விளங்குதலால் தெளிவென்னுங் குணத்தைச் சேர்ந்ததாகும்.

அணி:—திருவாங்கமன்னனாருக்கு இயல்பாகவேயமைந்துள்ள தாங்கு மங்கள் நீள் செல்வமாமுடியைத் தாங்கிடுந் தகைமைக்கு ஏதுவாகாத நாய்ச்சியார் தனோத்தரீயத்தையும் சூடிக்கொடுத்த மாலையையும் சிரசாவகித்தலில் ஏதுத்தன்மை சம்பாவிக்கப்படுதலாலே இப்பாட்டு ஏதுத்திறுநிப்பேற்ற வணியாம்.

(கஅ)

19. சரதமா மறைக னுயர்ந்ததம் முடியாற்

சருவகந் தன்னென வெவனைப்

பரவுமன் போடு பகர்ந்திடு மந்தப்

பசுந்துழாய் முகுந்தனும் மன்றல்

விரவுநின் குழலா னறுமணம் வாய்ந்த

விரிமலர் மாலைக ளாலே

வரசரோ ருகமா மலர்த்திரு முகத்தாய்

மற்றொரு மன்றலுற் றிடுமால்.

பதவுரை:—வரசரோருகமா ம ல ர் த் திரு மு க த் தாய் - சிறந்த செந்தாமரையின் பெருமைபெற்ற புட்பத்தைப்போலப் பொலிவுற்ற திருமுக மண்டலத்தையுடைய நாய்ச்சியாரே! சரதமாமறைகள் - மெய்ம்மையாகிய மேன்மைபொருந்திய வேதங்கள்; உயர்ந்ததம் முடியால் - சிலாக்கியமாகிய தமது மௌலியென்னும் உபநிடதத்தாலே; பரவும் அன்பொடு - மிக்க ஆதரத்துடனே; எவனை - யாரை; சருவகந்தன் என - சகல பரிமளசொருப னென்று; பகர்ந்திடும் - கொண்டாடுகின்றதோ; அந்த - அப்படிப்பட்ட; பசுந்துழாய்முகுந்தனும் - (அங்குரிக்கும்பொழுதே வாசனையோடு கூடியிருக் கிற) பசுமையான திருத்துழாய்மாலையையணிந்த புத்தி முத்திப்பிரதனை அழகியமணவாளனும்; மன்றல்விரவு - இயற்கைவாசனையையுடைய; நின்றன் குழலால் - தேவரீரது திருக்குழற்கற்றையினாலே; நறுமணம்வாய்ந்த - திவ்ய பரிமளமமைந்த. விரிமலர்மாலைகளாலே - விகசிதமான புட்பத்தொடைய லாலே; மற்றொருமன்றல் - பிறிதொரு திவ்வியபரிமளத்தை; உற்றிடும் - சேரும். எ-று. ஆல் - அசை.

கருத்து:—திருவாங்கமன்னனாருக்கு உபநிடதங்களாலே சருவகந்த னென்று கொண்டாடப்படும் பெருமையைக்காட்டிலும், நாய்ச்சியார் சூடிக் கொடுத்த திருமாலையைச் சூடிக்கொண்டதனாலே உண்டான வேறொரு அத் விதியமான பரிமளமுடைமையாலுண்டான பெருமை மேலானதென்பதாம்.

விசேடக்துறிப்பு:— சரதமாமறையென்றது, உண்மைப்பொருளையே யுணர்த்துவனவாய், முக்குணவசத்தால் முறைபிறழ்ந்தலைகின்ற சின்னாப் பல்பிணிச் சிற்றறிவினையுடைய புருடர்களாலே புனைந்துரைக்கப்படாதன வாய் முழுமுதற்கடவுள்போலே நித்தியமாய் முக்கியப் பிரமாணமாய்ப் பெருமைவாய்ந்து விளங்குதலாலே. மறைமுடி - வேதார்த்தம். இதனையே யுபநிடதமென்ப. சருவகந்தன் என்றது சகலவிதமான பரிமளச்சொருபுகை விருத்தலில். “சர்வகந்த: சர்வரச:” என்பது உபநிடதம். துழாய் மாலைக்குக் கருவியாகுபெயர். வரம் - மேன்மை; சரோருகம் - குளங்களின் முனைப்பது. மலர்களுக்கெல்லாஞ்சிறந்ததாதலின் மாமலரெனப்பட்டது. மா - என்பது திருமகளுக்குக் கொரு திருநாமமாதலின் திருமகள்வாசஞ்செய்யும் மலரென்று மாம். “பூவிற்சூத் தாமரையே” “பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே” என்பது காண்க. ஒருமன்றலென்றது - அத்விதீயமான திவ்யபரிமளத்தை.

இப்பாட்டு, மூன்றினமும் ஆதிமுத லந்தம்வரை சமமாகக்கலந்து வந்திருத்தலாலே சமநிலையாம். “விரவத் தொடுப்பது சமனிலை யாகும்” என்னும் விதிக்கு வல்லெழுத்துக்களாலாகிய தொடை, மெல்லெழுத்துக்க ளாலாகியதொடை, இவ்விருவகை எழுத்துக்களாலாகிய தொடையென்றும் பொருள்கூறுவர்.

அணி:—முருந்தன் இயற்கையாலும் செயற்கையாலு மமைந்த பரிமளத் தைவிட்டுச் சூழிக்கோடுத்தமாலையினாலே மற்றொரு அத்விதீயமான திவ்ய கந்தத்தைப் பெற்றொனன்கையால் பிறிதின்துணம்பெறலணியாம். இதனிலக் கணம் 22-வது பாட்டுரையிற் காண்க.

(கக)

20. கோதையே நினது கோதையிற் சூழிக்

கொடுத்தருள் கோதையை விரும்பி

மேதக நன்கு புனைதர லாலே

மிக்கநற் பேறுபெற் றிலகும்

ஆதியின் முடியில் வெகுமதிப் பொடுநின்

னன்பவிர் நோக்குவைத் திடுதல்

சீதநீர்க் குவளைத் தெரியலை மேலுஞ்

சிறப்புறச் சூட்டுதல் சிவனும்.

பதவுரை:—கோதையே - நாய்ச்சியாரே!; நினது கோதையில் - தேவரீர் திருக்குழந்தைமறையில்; சூழிக்கொடுத்தருள் - புனைந்து தந்தருளிய; கோதையை - திருமாலையை; விரும்பி - இச்சித்து; மேதக - மேன்மையாக;

நன்குபுனைதரலாலே - நன்றாகத் திருமுடியிலணிந்துகொண்டிருத்தலாலே; மிக்க நம்பேறு பெற்றிலகும் - மிகுந்த செளபாக்கியத்தையடைந்து விளங்குகின்ற; ஆதியின்புழியில் - ஜகத்காரணவஸ்துவான அழகியமணவாளனது திருவபிஷேகத்தின்மேல்; வெகு மதிப்பொடு - மிகுந்த கௌரவபுத்தியோடு; நின் அன்பு அவர் நோக்கு வைத்திடுதல் - தேவரீர் காதல்விளங்கும் கடைக்கண்ணல் நோக்கிக்கொண்டிருத்தல்; சீதரீர்க் குவளைமலர்கொடு தொடுத்த - குளிரந்த நீர்நிலைகளிலே தோன்றிய நீலோற்பலமலர்களைக்கொண்டு தொடுத்த; தெரியலை - மலர்மாலையை; மேலும் - மறுபடியும்; சிறப்புற - மேன்மை மிகும்படி; சூட்டிடல் - (அந்தத் திருவபிஷேகத்தின்மீது) அணிந்ததை; சிவனும் - ஓக்கும் எ-று.

கருத்து:—நாய்ச்சியார் தாம் துடிக்கொடுத்த திருமாலையைத் திருமுடியின்மேல் அழகாக வணங்கிருத்தலாலே பெறப்பேறு பெற்றதாகிய அழகிய மணவாளனது திருமுடியை அடிக்கடி அன்போடு கடைக்கண்ணாற் பார்த்துக் கொண்டிருத்தல், அத்திருவபிஷேகத்தின்மேலே மற்றொரு இந்தீவரமலர் மாலையைப் புனைந்திடுதல்போலும் என்பதாம்.

விசேடக்துறிப்பு:—கோதை மூன்றுக்கும் முறையே நாய்ச்சியார், திருக்குழற்கற்றை, மாலை-யென்று பொருள்கொள்க. மிக்க நம்பேறு பெற்றிடுதல்-தன்யமாக ஆதல். இங்கு அன்பு அவர் நோக்கு என்பது, ஆகேகரமென்னும் கடைக்கண்பார்வையை; அதாவது: பாதி மூடியும் பாதி மூடாமலுமிருக்கிற கடைக்கண்களையும், அடிக்கடி பிறழ்கின்ற கருமணியையுமுடைய கண்களாலே காதன்மைதோன்ற நோக்குதல்.

இப்பாட்டு, கருதியபொருளைத் தெரிவுறுதற்குரிய சொற்கள் விரிந்து விளங்குதலில் உய்த்தலில்பொருளுண்மையென்னும் குணமுடையதாம்.

அணி:—இப்பாட்டு முதலடியில் வழியேதுகை வந்திருத்தலின் அதுப் பிராசம் என்னும் சொல்லணியதாம். எம்பெருமானது திருமுடியில் வைத்திருக்கிற நாய்ச்சியாரது கடைக்கண்பார்வையினைய நீலநிறமுடைமையென்னுந் தருமசம்பந்தத்தாலே குவளைமலர்மாலையென்னும் பொருளின் பேதம் சம்பாவிக்கப்படுதலாலே விரிபுலப்பொருட்டித்திறப்பேற்றவணியாம்.

(உ0)

21. திருவரங் கேசன் நனக்குரின் நனக்குஞ்

சேர்தருங் கேண்மையி னாலே /

ஒருவருக் கொருவர் மாலையாற் றுதலை

யுவப்பொடு புனைந்துரை விபுதர்

மருவரு மளக வசதையே குறைவு
மற்றுயர் வொப்பெனும் வழக்காற்
பொருவரு மார வாரமுள் எனவாப்
புரிவராத் புவனமூன் றையுமே.

பதவுரை:—மரு வரும் அளக வசதையே - இயற்கையாகிய திவ்யபரி
மளர் தோன்றுகின்ற திருக்குழற்கற்றையோடு கூடிய பூரூபியாயிருக்கிற
நாய்ச்சியாரே!; (பூதேவியாரின் பூர்ணம்சமாகத் திருவவதரித்தருளிய
கோதையாரே! என்றுமாம்.) நின்தனக்கும் - தேவரீருக்கும்; திருவரங்கேசன்
தனக்கும் - அழகியமணவாளனுக்கும்; சேர்தரு கேண்மையினாலே - உண்
டாகிய பிரணயத்தினாலே; ஒருவருக்கொருவர் மாலைமாற்றுதலை - அந்நி
யோந்நிய மாலாபரிவிருத்தியென்னும் ஒரு மங்கலச்சடங்கை; உவப்பொடு -
உள்ளத்து மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே; புனைந்துரை - புகழ்ந்துபேசு
கின்ற; விபுதர் - பரமரஸிகர்களான வித்வான்கள்; குறைவு, உயர்வு, ஒப்பென்
னும் வழக்கால்—இவற்றால் இவர்க்குத் தாழ்வு, இவற்றால் இவர்க்கு
மேன்மை, இவற்றால் இருவர்க்கும் ஒப்பு—என்னும் விவாதமொழிகளாலே;
புவனம் மூன்றையும் - திரிலோகங்களையும்; பொருவு அரும் - ஒப்பில்லாத;
ஆரவார முள்ளனவா - முழுக்கத்தையுடையனவாக; புரிவர் - செய்வார்கள்.
எ-று. மற்று, ஆல் அசைகள்.

கருத்து:—வருடந்தோறும் நாய்ச்சியாருக்கும் மன்னருக்கும் நடக்
கிற மாலைமாற்றலாகிய உத்ஸவத்தைச் சேவித்துப் பரமாத்மபரிதர்களா
யிருக்கிற ரசிகசிரோமணிகளாகிய விபுதர்கள், சிற்சில காரணங்களைக்
கொண்டு நாய்ச்சியாரே எந்நலத்தானுமுயர்ந்தவரென்றும், மன்னனாரே
மகிமையாலுயர்ந்தவரென்றும், இருவரும் இரண்டினாலும் ஒப்பானவரென்
றும் சொல்லுகிற பூர்வபகஷ் சித்தாந்தநுபமான வியவகாரமொழிகளாலே
மூன்றலகங்களையும் சப்தாயமானமாகச் செய்கின்றார்களென்பது.

விசேடகூறிப்பு:—மாலைமாற்று ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வருடந்தோறும்
பங்குனியுத்தரத் திருக்கலியாண மகோத்ஸவத்திலும், ஸ்ரீரங்கம் உத்ஸவத்
திலும் இன்றும் நடந்துவருகிறது. அரங்கேசன்—குணசந்தி. அளகவனிதை
இரண்டாம்வேற்றுமையுருப்பயனு முடன்றெக்கதொடர். வசதை - பூமி;
இது அதன் அதிதேவதையாகிய பூமிப்பிராட்டியாரை; பிராட்டியாரின் பூர்
ணம்சம்பூதையாரான நாய்ச்சியாரை யிங்குக் குறிக்கிறது. உயர்வு ஒப்பு-
“முற்று மற்றொரோவழி” என்றதனால் உயர்வொப்பு என்றாகிற்று. ரசிகர்

48 துடிக்கோடுத்தநாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமாலை மூலமும் உரையும்.

வியவகரிக்கும்பொழு தெழுக்கின்ற மூழக்கம் கடல்மூழக்கினும் மிக்கிருத்த லால், பொருவருமாவார மெனப்பட்டது. புவனம் மூன்றென்றது, சுவர்க்க மத்திய பாதாளங்களை.

இப்பாட்டு, பலபொருள்பயக்குந் திரிசொற்களையில்லாமல் கருதிய பொருள் வெளிப்படையாய்த் தெரிதலாலே நேளிவு என்னும் குணவனி யதாம். (உக)

22. அறுகெனும் பசிய புல்லினை யனைய
வனைநின தனுவொளி யாலும்
உறுநறுங் கோரோ சனைதனை யனைய
வொண்டிரு வருநிழ லாலும்
நறுவிய மயிலின் கயிலியன் மருவி
நாயக நெழிற்றிரு மேனி
மறுவறப் பணிவார் தமக்குமங் களமாம்
வாழ்க்கையை யருள்வதா யினவால்.

பதவுரை:—அனை - அகிலலோகஜநநியான வசுதாதேவியாரே!; நாய கன் - சர்வலோக நாயகனாகிய அழகியமணவாளனது; எழில் - அழகிய; திருமேனி - திருமேனியானது; அறுகு எனும் பசம்புல்லினை யனைய - தூர்வா என்று சொல்லப்படும் பசுமையானபுல்லைப்போன்ற; நின தனு ஒளியாலும் - தேவீருடைய திருமேனியின் காந்தியினாலும்; உறு நறுங் கோரோசனை அனைய - பொருந்திய கோரோசனையைப்போன்ற; ஒண் திருவரு நிழலாலும் - ஒள்ளிய திருமேனியின் சோபையினாலும்; நறுவிய மயிலின் - நல்ல மயூரத்தினது; கயில் இயல் - கழுத்தினதுசாயலை; மருவி - சார்ந்து; மறுஅற - தீங்குகள் நீங்க; பணிவார்தமக்கு - வணங்குகின்றவர்க ளுக்கு; மங்களமாம் - சபகரமாகிய; வாழ்க்கையை - பெருவாழ்வை; அருள்வ தாயினது - கொடுத்தருள்வதாயிற்று எ-று. ஆல்-அசை.

கருத்து:—நாய்ச்சியாரது பொறுமையென்னுங் குணத்திற் கறுகுணமா யிருக்கிற புருவத்தின் அழகிய வொசிலினாலும், பெரியபிராட்டியாரின் கரு ணைக் கறுகுணமாயிருக்கிற இன்சொற்களாலும், துட்டரிக்கிரகபூர்வகமாகச் சிட்டபரிபாலனஞ் செய்தருளும் சர்வேச்சுரனது திருவுள்ளமானது தனக் கியல்பாயமைந்த சுவாதந்திரியத்தைவிட்டுத் தாட்சண்ணியத்தையும் காருண் யத்தையும் அமைந்து அடியார்களை அந்தமில்பேரின்பத்தை யடைந்துவாழும் படி செய்வதாகவாயிற் றென்பது.

விசேடக்திறிப்பு:—இதனால் நாய்ச்சியார் பெரியவிராட்டியாரோடு கூடிய எம்பெருமான் திருமருங்கி லெழுந்தருளியிராதபோது பெரியவிராட்டியாருடைய புருஷகாரமும் அவ்வெம்பெருமானது ரட்சணகாரியமும் சபலமாகாதென்பது சூசிக்கப்படுகிறது. நாயகன் எழில்திருமேனி தனக் கியல்பாயமல்த மைவண்ணத்தைவிட்டுப் பசுமைநிறத்தோடுகூடிய சுவர்ணவர்ணத்தை மருவிப் பிறிதொருவண்ணத்தைப் பெற்றதென்கையாலே சர்வேச்சுரன் சுவாதந்திரியகுணத்தைவிட்டுப் பொறுமையையும் கருணையையும் பொருந்தி அடியார்களை அதுக்கிரகித்தருளுகிறானென்ற விடயம் சூசிக்கப்பட்டது. திருமேனி லக்ஷணையாகத் திருவுள்ளத்தையும் சரீரியான சர்வேச்சுரனையும் குறிப்பதாகக்கொண்டு இவ்வாறு கொள்ளப்பட்டது. உள்ளவாறே பொருள் கூறலு மொன்று. திருமேனியே தன்னை உபாயமாக நினைக்கின்றவர்களுக்கு இன்பம்பயக்குமென்பதை அமுதனாகும், “கையிற் கனியெனக் கண்ணனைக் காட்டித் தரினுமுன்றன் - மெய்யிற் பிறங்கிய சீரன்றி வேண்டிலன்” என விளக்கியுள்ளார். அறுகு - தூர்வை. இளம்புல்; பதம்; சதபர்விகையென்ற பெயரும் இதற்குண்டு. கோரோசனை என்பது மேலான பசுவினிடத்துண்டாகும் ஒரு மருந்துப்பொருள்; வாசனைப்பொருளுமாம். பச்சைவண்ணத்துக்கும் பொன்வண்ணத்துக்கும் பல பிரசித்தமான உபமானப்பொருள்க ளிருப்பவும் இவற்றை இங்கு எடுத்துக்கூறியது,

“அறுகம்புல் வாதபித்த மையமோ டனை
சிறுகவறுக் கும்பின்னுஞ் செப்பில் - அறிவுதரும்
கண்ணோ யொடுதலேநோய் கண்புகைச்சல் ரத்தபித்தம்
உண்ணோ யொழிக்கு முரை”

என்றும்,

“நீரிழிவு மேகசுர நீங்காக் கனல்வேகம்
கூரியவுன் மாதம் குழந்தைகனையு—பாரகபம்
வீறும் மஞரியும்போம் வேதந் தனிவிரண்டாய்க்
கூறுங்கோ ரோசனைகட் கு”

என்றும் பதார்த்ததருணசிந்தாமணியார் கூறியபடி இவ்விரண்டு திரவியங்களும் உளத்திலும் உடலிலுமுண்டாகும் ஆதிவியாதியைப் போக்கி அறிவையும் ஆகத்தையும் விருத்திசெய்யுமாறுபோல இவ்விருவகையான காந்திகளும் அபராதிகள்பக்கவிலே எம்பெருமானுக் குண்டாகும் சிற்றத்தை மாற்றிக் குளிரக் கடாசுதிக்கும்படி காருண்ய நாட்சணியங்களை விருத்திசெய்யும் மகிமையுடையவை யென்பதைக் கருதியேயாம். அனை - அண்மைவிளி; இது அன்னையின்விகாரம். நினவென்பதன் அகரம் ஆறனுருபு. தனு - திருமேனி.

உரு - திருமேனி. நிழல் - காந்தி. நறுவிய - நறுமையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்சம்; இங்கு அழகியவென்னும் பொருளது. கயில் - பிடரி; இது சினையாகுபெயராய்க் கழுத்தைக் குறித்தது. இயல் - சாயல்; நாயகன் என்றதனால் துட்டநிக்கிரக சிட்டபரிபாலனஞ் செய்பவனெனக் கொள்ளவேண்டியதாயிற்று. மங்கலமாம் வாழ்க்கையென்றது நித்தியசோபனத்தோடு கூடிய வைகுந்தவான்பெரும்போகத்தை.

இப்பாட்டுக் குறிப்பினால் ஒருபொருள் சிறப்புறத்தோன்றுதலாலே உதாரமென்னுங் குணமுடையதாம்.

அணி:—எம்பெருமான் திருமேனி நாய்ச்சியார் பெரியபிராட்டியார் திருமேனியொளியினுலே தன் மைவண்ணம் மறைபட்டு மயிலின் கயில் வண்ணம் பெற்றதாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலாலே பிறிதீன்துணம்பெறலணியாம். “ஒருபொரு டன்னியல் பொழிந்து பிறிதின், குணம்பெறல் பிறிதின் குணம்பெற லணியே” என்பர் சந்திராலோகநூலார். வடநூலார் தத்குண லங்காரமென்பர். (உஉ)

23. அன்னையின் னெடுபொன் னெடுமுறை யிறைவ

னாகுமா ராத்தியன் றன்னை

முன்னைய மா மறையாம் மலரினா னன்கு

முறையினா ராதனை புரிந்து

மன்னிய மகிமை வாய்ந்தவா னவரும்

மனுமுத லானமா னவரும்

பன்னரும் புகழும் மன்னருந் தமது

பதிபுரந் தனர்பல பகலே.

பதவுரை:—அன்னை - தாயே; நின்னெடு - தேவாரோடுகூட; பொன் னெடும் உறை - பெரியபிராட்டியாரோடும்வந் தெழுந்தருளியிருக்கிற; இறை வன் ஆம் - நாதனாகிய; ஆராத்தியன்றன்னை - அர்ச்சிக்கத்தக்கவனாகிய திருவரங்கமன்னனாரை; முன்னை - பிரமலோகத்திலும், திருவையாத்தியிலும், திருவரங்கத்திலு மெழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது; மன்னிய - நிலைபெற்ற; மகிமைவாய்ந்த - பெருமை பொருந்திய; வானவரும் - பிரமா முதலிய தேவர்களும்; மனுமுதலான மானவரும் - வைவச்சுதமனுமுதல் சக்கிரவர்த் தித்திருமகன்வரையுள்ள அம்மனுவினவமிசத்திற்பிறந்த அரசர்களுந்; பன் அரும் புகழ் அ மன்னரும் - சொல்லுதற்கருமையான பெரும்புகழ்வாய்ந்த பிரசித்திபெற்ற அந்தத் தன்மவன்மன் முதலிய சோளதேசத்தரசர் முதலிய

வர்களும்; முறையின் - கிரமப்படி; மாமறை ஆம் மலரினால் - பெருமை மருவிய புருஷகுத்தம்முதலிய வேதமந்திரங்களாலும், ஆராதனையோக்யமான புட்பங்களாலும்; நன்கு ஆராதனை புரிந்து - நன்றாக ஆராதித்து; பலபகல் - சிரகாலம்; தமது பதி - தம்முடைய ராஜ்யங்களை; புரந்தனர் - பரிபாலனஞ்செய்தார்கள். எ-று. ஏ அசை.

கருத்து:—நாய்ச்சியாரே! தேவரீரோடு பெரியபிராட்டியாரோடும் வந்து ஏகாசனத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிற ஆராதிக்கத்தக்கவனாகிய சர்வேச் சரணை முற்காலத்திலே வானவரும் மானவரும் மன்னவரும் முறைப்படி மந்திரபுஷ்பங்களாலே ஆராதனைசெய்து வெகுகாலம் தங்கள் தங்களுடைய ஸ்தானங்களிலிருந்து தமது ராஜ்யங்களைப் பரிபாலித்துவந்தனர். இப்பொழுதோ அந்தத் திருவரங்கமன்னனாரோடுகூடி யெழுந்தருளியிருக்கிற தேவரீரைப் பணிந்து யாவரும் சர்வாபீஷ்டங்களையும் பெற்று எங்கும் திருவருள்பெற் தின்புறுகிறார்களென்பதாம்.

விசேடக்துறிப்பு:—அண்ணை! அண்மைவினி. ஆராத்தியன் - பூசிக்கத் தக்கவன். முன்னை - முந்தியகாலங்கள்; இவற்றைப் பதவுரையிலேயே விளக்கினோம். முறை - பிரமலோகம் முதலிய மூன்றிடங்களிலும் கிரமப்படி என்றாவது ஆராதனக்கிரமப்படி என்றாவது கொள்ளலாம். மாமறையென்றது, அபெளருஷேயமாய், நித்தியமாய், ஸத்தியமாய், எல்லாப்பொருள்களையும் அறிந்ததாய் அறிவிப்பதாயிருக்கிற பெருமையோடு கூடிய வேதத்திலுள்ள புருடசூக்தாதி மந்திரங்களை. மறையாம் மலர் - மந்திரபுட்பங்கள்; இது முன் விளக்கப்பட்டது. முன்னை என்ற குறிப்பினால் இப்பொழுது தேவரீரையே பணிந்து யாவரும் சர்வாபீஷ்டங்களையும் பெறுகின்றார்களென்று விரித்துப் பொருள்கூறப்பட்டது. பிரமாதிகேவர்களும் மனுமுதலியவர்களும், தன்மவன்மா தொடக்கமானவர்களும் தேவரீர்நாதனை யாராதித்து அபீஷ்டசித்தியையடைந்தனரென்பதை ஸ்ரீரங்கம் ஸ்தலபுராணம் ஸ்ரீராமாயணம் முதலியவைகள் விரிவாக விளம்புகின்றன.

இப்பாட்டு, சொல்லின் கண்ணும் பொருளின் கண்ணும் சுவையுடையதாகத் தொடுக்கப்படுதலில் இப்பெண்ணுங் குணவணியதாம். இதனிலக்கணம் முன்சொல்லப்பட்டது. (உங்.)

24. ஈரமே புலரா விரும்பிழை யிழைத்த
விவரையு மளித்தரு ஞாதனின்
பாரமே யென்று திருவரங் கருக்குப்
பரிவொடு பகர்ந்திடு மளவில்

வாரமே யவன்றன் மற்றொரு பான்
வதிந்திலை யெனிற்பெரும் பாலும்
ஆரமே யனைய திருநகை முகத்தா
யவன்பரா முகஞ்செயு மன்றே.

பதவுரை:—ஆரமே யனைய திருநகைமுகத்தாய்! - முத்தின்பத்தியை யொத்த அழகிய குறுமுறுவலோடு கூடிய திருமுகமண்டலத்தையுடைய தாயே! நீ - தேவரீர்; திரு - பெரியபிராட்டியார்; அரங்கருக்கு - திருவரங்க மன்னனாரிடத்தில்; பரிவொடு - பிரீதியோடு; ஈரமே புலரா இரும்பிழை யிழைத்த இவரையும் - (மறக்கவொண்ணாதபடி) சமீபகாலத்தில் மகாபரா தங்களைச்செய்த இந்தச் சேதநர்க்களையும்; அளித்தருளுதல் - கிருபையாலே காப்பாற்றுதல்; - நின் பாரமேயென்று - ரட்சகராயிருக்கிற தேவரீரது கடமையாகுமென்று; பகர்ந்திடும் அளவில் - விண்ணப்பஞ்செய்யுங்காலையில்; அவன்றன் மற்றொருபால் - அந்த எம்பெருமானுடைய மற்றொரு பக்கத்தில்; வாரம் மேய் - உரிமைவாய்ந்து; வதிந்திலையெனில் - எழுந்தருளியிராவிட்டால்; அவன் - அந்தச் சர்வேச்சரன்; பெரும்பாலும் - மிகவும்; பராமுகஞ்செயு மன்றே - திருமுகத்தை மாறவைத்தருளுவனல்லவா எ-று.

கருத்து:—நாய்ச்சியார் பக்கத்திலெழுந்தருளியிராவிட்டால் பெரிய பிராட்டியாரது புருஷகாரத்துவமும் சர்வேச்சரனது சர்வரட்சகத்துவமும் ஜீவியாதென்பது.

விசேடக்துறிப்பு:—ஈரமேபுலரா இரும்பிழை - மறக்கவொண்ணாதபடி சமீபகாலத்திற் செய்த பெரிய குற்றம். உம் - இழிவுசிறப்புப்பொருளது. வாரம் என்பது எம்பெருமானுக்கு வல்லபையாயிருக்கும்உரிமை, வாற்சலியம், அடியார்பக்கலுள்ள பட்சபாதமுமாம். ஆரம் - முத்து; அதன் வரிசைக்கு ஆகுபெயர். நகை - தந்தம்; முறுவலுமாம். முகம் மாறவைத்தல் - பிரார்த்தனைக் குடம்படாமை. செய்யும்—செய்யுமென்னும்வாய்பாட்டுவினைமுற்று. அன்று ஏ என்று பிரித்து அசையாகவும் கொள்ளலாம். பரிவொடு பகர்ந்திடும் மளவிலென்றுங் கூட்டிக்கொள்ளலாம். பரிவு - பக்குவம்; வருத்தமுமாம்.

இப்பாட்டு, கலியாற் கருதப்பட்டபொருள் வெளிப்படையாய் விரை விற்புலப்படுதலுடைமையில் தெளிவென்னுங் குணமுடையது.

அணி:—பெரியபிராட்டியாருடைய புருஷகாரம் பலிப்பதாகிய காரியம் முற்றுப்பெறுதற்குத்திருவரங்கமன்னனாரது மற்றொருபக்கத்தில் நாய்ச்சியா ரெழுந்தருளியிருத்தல் ஊகிக்கப்பட்டிருத்தலால் இப்பாட்டு உய்த்துணர வைப்பணியாம். “இவ்வா ருயினின்று மெனவொரு, காரிய முடிவைக் கருத லுய்த் துணர்வே” என்பர் ஈந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் சம்பாவ லைக்காரமென்பர்.

25. என்னையே யின்பச் சுவைக்குத வியதா
யிருப்பதுங் குணங்களால் வணங்கும்
அன்பரின் பிழையை யொழிப்பதுமாகி
யவிருநின் னன்னுத லொசுவே
முன்வினைப் பயனீ வதில்விருப் புமிகும்
முதல்வனின் சுதந்திரத் துவத்துத்
துன்னிய துரபி மானத்தின் மருமர்
துளைப்பதின் முதற்கரு வியதாம்.

பதவுரை:—என்னையே - எனது தாயே; இன்பச் சுவைக்கு - போகரசத் திற்கு; உதவியதாயிருப்பதும் - அதுகூலமாகவுள்ளதும்; குணங்களால் - விவித விலாசரூபமான குணங்களினாலே; வணங்கும் - அடிபணியும்; அன்பரின் பிழையை - அடியார்களின் அபராதங்களை; ஒழிப்பதும் - போக்குவதும்; ஆகி - ஆய்; அவிரும் - விளங்கும்; நின் - தேவரீரது; நல் முதல் - நல்ல புரு வத்தினது; ஒசுவே - அசைவுதானே; முன்வினைப்பயன்ஈவதில் - பூர்வகன்ம பலங்களைக் கொடுக்கும்விஷயத்தில்; விருப்புமிகும் - ஆசையதிகரிக்கின்ற; முதல்வனின் - நாயகனாகிய திருவரங்கமன்னனாரது; சுதந்திரத்துவத்து - சுவாதந்திரியத்திலே வைத்துள்ள; துன்னிய - மிகுந்த; துரபிமானத்தின் - தகுதியல்லாத பிரீதியினது; மருமம் - உயிர்நிலையை; துளைப்பதில் - பிளக் கும் விஷயத்திலே; முதற்கருவியதாம் - முக்கியசாதனமாகுகின்றது எ-று.

கருத்து:—நாயச்சியாரது புருவங்களினசைவே அவரவர்களுடைய கரு மாறுகுணமாக நிக்கிரகாநுக்கிரகங்களைச்செய்தலிற் பேர விருப்புடைய சர்வேச்சுரனது சுவாதந்திரியத்தை மாற்றி அபராதிகளையும் அநுக்கிரக்கும் படிசெய்யவல்லதென்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—என் அன்னை - என்னை. ஏ விளியுருபு. இன்பச்சுவை - போகரசம். குணங்கள் என்றது இங்குப் புருவங்களின் பலவகையான தொழிப்பண்புகளை; இவைகள் திருவுள்ளக்கருத்துக்களைக் குறித்துரைப்பன ஆகும். நாயச்சியாரது நன்னுதலொசிவு, பெரியபிராட்டியாரின் இன்சொற் களைக் காட்டிலும் காரியஞ்செய்யவல்லதென்பது ரூசிக்கப்பட்டது. அன்பரின் பிழையை யொழித்தலாவது - திருப்புருவத்தின் பலவகையான சிங்கார சேட்டிதங்களாலே அடியார்களின் அபராதங்களையெல்லாம் எம்பெருமான் மறக்கும்படிசெய்வது.

மூவினமெய்களும் ஆதிதொடங்கி அந்தம்வரை சமமாகத் தொடுக்கப் பட்டிருத்தலால் இப்பாட்டு, சமநிலையென்னுங் குணவணியதாம். (உரு)

26. அன்னையே மன்னு மரங்கமா மாகத்

தவிர்திரு மின்னமர் மாலார்

தென்னையேய் மாலின் கருணைமா மழையாற்

றிகழ்வதுங் கொடுநர கென்னுங்

கொன்னையே வினைவெவ் விடமொழிப் பதுமாங்

குளிர்சுதா சிந்துவா முன்னைப்

பொன்னையேய் புனிதர் படிந்துவல் விரைவிற்

போக்குகின் நன்றும்மை வெம்மை.

பதவுரை:—அன்னையே - தாயே; மன்னும் - நிலைபெற்ற; அரங்கம் ஆம் மாகத்து - வாசத்தானமான ஆகாயத்திலே; அவர் - விளங்குகின்ற; திரு - பெரியபிராட்டியாகிய; மின் - மின்னலை; அமர் - பொருந்திய; மாலாம் - திருமாலாகிய; தென்னையேய் - கருமைவாய்ந்த; மாலின் - மேகத்தினது; கருணைமாமழையால்-கிருபையாகிய பெருமைபொருந்திய வருஷத்தினாலே; திகழ்வதும் - பெருகிவிளங்குவதும்; கொடுநரகென்னும் - கொடுமையான தூர்க்கதியென்று சொல்லப்படுகின்ற; கொன்னையே வினை - பயத்தையேயுண்டுபண்ணுகின்ற; வெவ்விடம் ஒழிப்பதுமாம் - கொடிய விஷத்தைப் போக்குவதுமாகிய; குளிர் சுதா சிந்துவாம் உன்னை - குளிர்த் த அமிர்தநதியாகிய தேவீரை! பொன்னையேய் புனிதர் - பொன்னைப்போலப் போற்றத்தக்க சாதுக்கள்; படிந்து - வணங்கி; (மூழ்கி;) மும்மைவெம்மை - தாபத்திரயங்களையும் வல் விரைவில் - அதிசீக்கிரத்தில்; போக்குகின்றனர் - ஒழித்துவிடுகின்றனர் என்று.

கருத்து:—சாதுக்கள் தூர்க்கதியாகிய கொடுவிடத்திற் கழுதநதியாகிய நாய்ச்சியாரை யடிபணிந்து தாபத்திரயங்களையும் அதிசீக்கிரமாகப் போக்குகிறார்களென்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—அரங்கம் மா மாகத்து எனப் பதம் பிரித்து, அரங்கமாகிய பெருமைபெற்ற ஆகாயத்திலென்றும், அரங்கம் ஆம் மாகத்து என்று பிரித்து அரங்கமாகிய ஆகாயத்திலென்றும் பொருள்கூறலாம். இங்கு அரங்கமென்றது சமரபூபாலனென்னும் திவ்யசிம்மாசனத்தோடுகூடிவிளங்கும் அர்த்தமண்டபத்தை. திருவரங்கமாநகரமன்று. இது வாசஸ்தானத்தைக் குறிக்குமென்பதை, “திருஅரங்காவதுரைமார்பா” என்னும் திவ்வியகவி வாக்காளும் உணர்க. கோயிலுக்குப் பூலோகவைகுண்டமென்றுத் திருநாம முண்மையால் திருவரங்கமாநகரமாகிய பரமாகாசத்தி லென்று பொருள் கூறலாமாயினும் இங்குப் பொருந்தாதாம். அரங்கு என்பது அம்முச்சாரியை பெற்று அரங்கமெனவந்தது. அவிர்திரு, அமர்மால்—வினைத்தொகைகள்.

அமர்ந்திருத்தல் முக்காலத்திலு மொத்தியல்வதாதலின் நிகழ்காலமாக வடநூலார்கொள்கைப்படி பொருள்கொள்ளப்பட்டது. அவிரென்பதுக்கும் இவ்வாறே கொள்க. தென் - கருமை, மால் என்பது எம்பெருமானுக்கும் மேகத்துக்கும் பெயர், கொன் - அச்சம், ஏ பிரிநிலை, சுதா - அமுதம், சிந்து - நதி. பொன்னையேய்தலாவது - பொன்னென்பது உலோகங்களுக்கெல்லாம் மேலான பெருமைபெற்றுவிளங்குவதுபோல அடியார்களுக்கெல்லாம் மேலாய்வின்குதல். பொன் என்பது இங்குச் சுவர்ணத்தைக் குறிக்கின்றது. பொன்போலப் புனிதர் போற்றத்தக்கவரென்பது கருத்து. புனிதர் என்றது சாதுக்களை; அவர்களே மனம் மொழிமெய்களின் பரிசுத்தமுடையவராதலின். படிதல் - வணங்கல்; மூழ்கலு மாம். மும்மைவெம்மையாவது— தன்னல்வருவது, தெய்வத்தால் வருவது, புலிமுதலிய துட்டஜந்துக்களால் வருவது. இவை முன்னமே விளக்கப்பட்டன.

இதுவும் இருபத்தைத்தாவதுபாட்டைப்போன்றிருத்தலிற் சமநிலையெய்யாம்.

அணி:—அன்னையே மன்னு, மும்மை வெம்மை—வழியேதுகை யென்னுஞ் சொல்லணி. அரங்கம், திரு, மால், கருணை, நரகு, நாய்ச்சியார் என்னும் உபமேயங்களிலே முறையே ஆகாயம், மின்னல், மேகம், மழை, விடம், சுதாநதி யென்னும் உபமானங்களை ஒற்றுமையினு லாரோபித்திருத்தலில், இப்பாட்டு அவையிலோற்றுமையுருவகமாம். மிகையும் குறையும் உபமா னோபமேயங்களில் இல்லாமையாலே அவையில் என்று விசேடிக்கப்பட்டது. ஒற்றுமையென்று விசேடித்தது அவற்றின் செய்கையாலு முருவகப்படுத்த லுண்மையின். “ஒற்றுமை செய்கை யொன்றற் புனைவுளி, தன்னிலல் பொருளைத் தாக்குத லுருவகம்” (புனைவுளி - உபமேயம். அல்பொருள் - உபமானம்.) என்பர் சந்திராலோகநூலார். வடநூலார் இதனை அபேதரூபகமென்றும், செய்கையால் வருவதைத் தாத்தரூப்பிய ரூபகமென்றும் சொல்வர். மிகை, குறை யென்பதை முறையே அதிகம் நியூநமென்ப. “உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை யொழிவித், தொன்றென மாட்டினஃ துருவகமாகும்” என்பர் தண்டியாசிரியர். பொருள் - உபமேயம், ஒன்றென மாட்டுதல் - ஆரோபித்தல்; அதாவது—உபமானோபமேயங்களின் அபேதவுணர்ச்சி. இந்த அணியை வித்யாநாதர்முதலியோர் சமஸ்தவஸ்துவவிஷய சாவயவ ரூபகாலங்காரமென்பர், (உசு)

27. குற்றமுற் றவுஞ்செய் குற்றவென் றனையுந்

குளிரளி யினுக்கிலக் காக்கிச்

செற்றமுற் றிடாம லளித்தரு டலைநீ

செய்தவ ளாகினை யானால்

நற்றவர் பற்றே நிற்கிது தகுமால்

நனிதவக் கடிபடு நகிலை

யுற்றவ ளாயும் பெற்றதாய் சுதனை

யுவந்தமு தூட்டியே வளர்க்கும்.

பதவுரை:—நற்றவர்பற்றே - நலந்தருவதான தவத்தினையுடைய பெரியோர்களுக்கெல்லாம் தஞ்சமாக விருப்பவரே!; நீ - தேவரீர்; குற்றம் முற்றவும் செய்குற்ற என்றனையும் - எத்தனைவிதமான அபராதங்களுள்ளனவோ அவையனைத்தையும் செய்திருக்கிறவனுை அடியேனையும்; செற்றம் உற்றிடாமல் - கோபங்கொள்ளாமல்; குளிர் அளியினுக்கு இலக்கு ஆக்கி - தண்ணளிக்குப் பாத்திரனாகப்பண்ணி; அளித்து அருடலை - ரட்சித்தருளுதலை; செய்தவள் ஆகினையானால் - செய்தருளியவராக ஆவீரேயானால்; இது - இந்த ரட்சணகாரியம்; நினக்கு - சகலலோக ஜநநியாகிய தேவரீருக்கு; தகும் - உசிதமாம்; பெற்றதாய் - வருந்திப் பெற்றுவளர்த்த தாயானவள்; நனி தவக் கடிபடுநகிலினள் ஆயும் - பெற்ற குழந்தையினாலே மிகவும் அதிகமாகக் கடிபட்ட தனதடங்கனையுடையவளாயிருந்தாலும்; சுதனை - தன்குழந்தையை; உவந்து - அதனால் வெறுப்புறாமல் பிரீதியோடு எடுத்து மார்பிலிணைத்து மகிழ்ந்து; அமுதூட்டி - முலைப்பாலையருத்தி; வளர்க்கும் - காப்பாற்றுவாள் எ-று. ஆல் அசை.

கருத்து:—அகிலலோக ஜநநியாகிய தேவரீருக்கு அகிபாதகாதி பாதகங்கனையெல்லாஞ் செய்துள்ள வெண்ணையும் கருணைக்கிலக்காக்கிக் காப்பாற்றாதல் கடமையேயாமென்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—பற்று - தஞ்சம்; இதனைப் பற்றுக்கோடென்பர். நற்றவர் - பிரபந்தர்; இப்பாட்டிலுள்ள மூன்றும்மைகளில் முன்னது முற்றும்மை; இடையது இழிவுசிறப்பும்மை; கடையது உயர்வுசிறப்பும்மை. செய்குற்ற - செய் பகுதி; உறு துணைவினைப்பகுதி; கு - சாரியை; உகரக்கேடு சந்தி. செய்குறு - அனைத்தும் ஒரு பகுதி; பகுதி பிரட்டி யிறந்தகாலங்காட்டிற்று. அ பெயரெச்சவிகுதி; ஆதலால் இது செய்த என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; என்னையென்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது.

குணம்—சேறிவு.

அணி:—இப்பாட்டில் வழியெதுகையென்னும் அதுப்பிராசம் பெரும்பாலும் வந்துளது காண்க. கடிபடுதனத்தினளாயும் பெற்றதாய் சுதனை உவந்தமுதாட்டிவளர்க்குமென்னும் பொதுப்பொருளால் என்றனைக் காத்தருளுதல் பொறையுருவான உனக்குத் தகுமெனச் சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்பட்டிருத்தலால் இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியாம். “பொதுவாற் சிறப்புஞ் சிறப்பாற் பொதுவும், புகறல் வேற்றுப் பொருள்வைப்பணியே” என்பர் சுந்திராலோகதூலார். “முன்னென்று தொடங்கி மற்றது முடித்தற்குப் - பின்னொரு பொருளை யுலகறி பெற்றி, ஏற்றிவைத் துரைப்பது வேற்றுப்பொருள் வைப்பே” என்பர் தண்டியாச்சியர். (உஎ)

[இவ்விருபத்தேழுபாடல்களும் ஆசிரியவுரிச்சீரானே வந்த எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தங்கள். ஆசிரியவுரிச்சீர்:—நேர்நேர் - தேமா, நிரைநேர் - புளிமா. நிரைநிரை - கருவிளம், நேர்நிரை - கூவிளம். இவைகளாம்.

ஆசிரியத்தனை:—நேர்முன் நேர்வருவது நேரொன்றாசிரியத்தனை; நிரைமுன் நிரைவருவது நிரையொன்றாசிரியத்தனை. இவ்விருபத்தேழு பாட்டிலும் இவ்வாசிரியத்தனையன்றி மாமுன்னிரையும் விளமுன்னேரும் வரும் வெண்டனையும் விரவிவந்தமை காண்க.]

28. இந்திர நீல மணியினீ னிறத்தா

ளெழில்கொள்கல் லாரவண் கரத்தாள்

அந்தன பரத்தால் வணங்கிடு மெய்யா

ளரும்பெருங் கருணையங் கடலாள்

குந்தள வாச வாசிகை வசமாக்

கொண்டருள் கொழுநனை யுடையாள்

செந்தமிழ்ப் புதுவை யந்தணன் புதல்வி

சிறந்தில குகநம துளத்தே.

பதவுரை:—இந்திரநீலமணியில் நீல் நிறத்தாள் - சதமகமணிபோலே விளங்குகின்ற நீலமான தேக்காந்தியையுடையவரும்; எழில்கொள் கல்லாரவண் கரத்தாள் - அழகமைந்த செங்கழுநீர்மலரையேந்திய அழகிய திருக்கையையுடையவரும்; அந்தனபரத்தால் வணங்கிடு மெய்யாள் - அழகிய தனபாரங்களைப் பரிக்கிறதினாலே சிறிது வளைந்துதோன்றுந் திருமேனியையுடையவரும்; அரும் பெருங் கருணையங்கடலாள் - பிறர்களுக் கடைதற்கருமையான பெருமைமருவிய கிருபாசமுத்திரமாயிருப்பவரும்; குந்தளம் -

திருக்குழற்கற்றையிற் சூட்டிய; வாசம் - பரிமளம் பொருந்திய; வாசிகை வசமா - திருமால்களாலே தமக்குச் சுவாதீனமாகச் செய்யப்பட்ட; கொழு நனையுடையாள் - நாயகனையுடையவளுமாயிருக்கிற; செந்தமிழ்ப் புதுவையந் தணன் புதல்வி - செவ்விய தமிழ் சிறந்துவிளங்குதற்கிடமான ஸ்ரீவில்லி புத்தூரில் திருவவதரித்தருளிய பெரியாழ்வாரது திருமகளாராகிய கோதை குடிக்கொடுத்தருள்நாய்ச்சியார்; நமது உளத்தே - அடியார்களாகிய நம் முடைய இதயகமலத்திலே; சிறந்திலகுக - சிறப்பாக வீற்றிருந்து விளங்கக்கடவர் எ-று. ஏ - ஈற்றகை.

புருந்து:—ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே திருவவதரித்தருளிய பெரியாழ்வார் திருமகளாராகிய கோதைகுடிக்கொடுத்தருள்நாய்ச்சியார், இப்பொழுது இந்தத் திவ்வியதேசத்திலே திருவுளமுவந்து சேவைசாதித்தருளியது போலவே சர்வதேச சர்வகால சர்வாவஸ்தைகளிலும் நம்முடைய இதயத்திலே வீற்றிருந்து விளங்கிக்கொண்டிருந்தருளவேணு மென்பதாம்.

விசேடக்துறிப்பு:—கொழு நனையென்பதற்குச் செழித்த அரும்பு என்றும், மிகுந்த தேன் என்றும் பொருளுண்மையில் வாசிகைவசமாக்கொண்டருள் கொழுநனையுடையாளென்பதிற் சப்தசமத்த்காரமுண்மை யோர்க.

இப்பாட்டும் முன்கூறிய உள பாடல்கள்போலே அடியடிதோறும் எழுசீர்வந்து இயற்சீரும் ஆசிரியத்தனையும் வெண்டனையும் அமைந்து வேறு சீரும் தனையும் விரவாதிருப்பினும் ஓசைவேறுபாடுண்மை யோர்த்துணர்க.

பொருள் வெளிப்படையாய் விளங்குதலில் இப்பாட்டும் தெளிவென்னுங் குணமுடையதேயாம்.

இப்பாட்டு, நாய்ச்சியார் சமரபூபாலனில் எழுத்தருளியிருக்குமியல்பை நேரே கண்ணாக்கண்டாற்போல உள்ளவாறுணர்த்தும் சொற்களாலே முறையே தொடுக்கப்பட்டிருத்தலால் தன்மைநவநிச்சியணியாம். “எவ்வகைப் பொருளையும் மெய்வகை விளக்கும், சொன்முறை தொடுப்பது தன்மையாகும்” என்பர் நண்டியாச்சியார். “அதுவே, பொருள்குணஞ் சாதி தொழிலொடுபுலனும்” என்பர் பின்னும். “மேலியசாதி வினைகள் தியற்கைத் தன்மை யுரைப்பது தன்மை நவநிச்சி” என்பர் சந்திரலோகநாலார். இது “நீல மணிமிடற்றன் நீண்ட சடைமுடியன்” என்பதுபோன்ற பொருட் தன்மைநவநிச்சி.

எழுசீர்க்கழிநெடியாசிரியவீரந்தம்.

29. தென்புதுவை யந்தணர்த நந்தனவ நந்தனில்வ
 ளர்ந்ததுள வந்த னில்வரும்
 பொன்பதயு கம்பரவு மன்பனுளி ருந்துவெளி
 பொங்குதுதி யின்ற மிழிதை
 யன்பொடுப கர்ந்துதுதி முன்பரெவ ரிங்கவர்க
 ளந்திருவ ரங்க னருளால்
 மன்புகழு மின்பமும மைந்துபின்வை குந்தமெனும்
 வண்பதியி லின்பு றுவரே.

இது, இந்தப்பிரபந்தத்தை யன்போடு கற்றுணர்வார் பெறும் பயன் கூறுகிறது.

பதவுரை:—தென்புதுவையந்தணர்தம் நந்தனவனந்தனில் - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரது திருநந்தனவனத்திலு; வளர்ந்த - தோன்றி விருத்தியடைந்திருக்கும்; துளவந்தனில் - திருத்தூய்மூலத்தில்; வரும் - திருவவதித்தருளிய; பொன் பதயுகம் பரவும் - பொன்போன்ற கோதைகுழிக்கொடுத்தருளநாய்ச்சியார்திருவடித்துணைகளைத் துதிக்கும்; அன்பன் உளிருந்து - பக்தனை வேங்கடேசதேசினது திருவுள்ளத்திலிருந்து; வெளிபொங்கு (நாய்ச்சியாரது அதுக்கிரகத்திலே) வெளியே பிரவகிக்கிற; துதியின் தமிழ் இதை - கோதாஸ்துதியின் மொழிபெயர்ப்பு நூலாகிய தமிழ்க்கொடுத்தநாய்ச்சியார்தோத்திரப்பாமாலையென்னும் இந்தத் தமிழ்ப்பிரபந்தத்தை; அன்போடு - பிரீதியூர்வகமாக; பகர்ந்து - பாராயணஞ்செய்து; துதி - கொண்டாடுகின்ற; முன்பர் - பெரியோர்; எவர் - யார்; அவர்கள் - அம்மகாதுபாவர்கள்; இங்கு—இந்த நிலவுலகத்திலே; அம் திரு அரங்கர் அருளால் - அழகிய ஸ்ரீரங்கராஜனது கிருபையிலே; மன் - நிலைபெற்ற அல்லது மேலான; புகழும் - கீர்த்தியையும்; இன்பமும் - சுகவேதுக்களான சுகசௌபாக்கியங்களையும்; அமைந்து-பெற்றுச் சிரஞ்சீவிகளாக வாழ்ந்திருந்து; பின் - பின்பு - (அதாவது தேகாவசானத்தில்); வைகுந்தம் எனும் வண்பதியில் - ஸ்ரீவைகுண்டமென்னும் திவ்வியலோகத்திலே; இன்புறுவர் - நித்தியாநந்தபரிதராய் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்றவாறு; ஏ - ஈற்றைசை. (உக)

தமிழ்க்கொடுத்தநாய்ச்சியார்தோத்திரப்பாமாலை

மூலமும் உரையும் முற்றும்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:
பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
27	27	சாபராதிகள்	சாபராதர்கள்
31	16	மெந்நதியில்	மந்நதியில்
„	25	எந்நதியில்	அந்நதியில்
„	26	யாதொரு	அந்தக்
32	4	யாதொரு	அந்தக்
36	18	யெமக்கென்று)	யெமக்கெமக்கென்று)
„	30	எமக்கென்று	எமக்கெமக்கென்று
37	21	பாத்தனர்	பகர்த்தனர்
41	13-14	சர்வசத்தியையு முடைய திருவிக் கிரமனூபியான	சர்வசத்தியை யுடைய
42	14	ஆவியாற்	கவியாற்
